

ياداشتنامەى منتدى اقرا الثقافى مامۇستايەكى

www.ahlamontada.com

ياداشتنامەى مامۆستايەك

بەرگى چوارەم

ناوی کتیب: یاداشتنامه‌ی مامۆستایه‌ک

به‌رگی چواره‌م

نووسەر: وه‌هیی وه‌ققاس ئۆغلۆ

وهرگپر: د. زانا نه‌حمه‌د

بەڕێوەبەرایەتی گشتیی کتێبخانە گشتییەکان

له به‌رێوه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتێبخانه گشتییه‌کان

ژماره (١٦٣٧) ی سالی ٢٠٠٩ ی پیدراوه

پیشہ کی

به چکه ماسی له دایکې پرسی:

— دایه ! باسی شتیك ده‌که‌ن به ناوی ئاو، پی‌م نالیتی ئەم ئاو

چیہ؟ تو خودا پیمی پیشان دہدہیت؟

دایکیشی پیی وت:

— جا بۆلە! ئەگەر تۆ توانیت جگە لە ئاوستیکی ترم پیشان

بدهیت، منیش ثاوت پیشان ددهم.

ئەم ۋەلامە زۆر پەندائىمىزە. ناۋبە ناۋەندىڭ روشنىيىرى (!)

ده نووسن و ده لټن: ناتوانين له هه يووني خوا بگين، يو په باورمان

پپی نییہ۔ بہ لئی، نہ گرجی بہ م چاوہ سنووردار و ناتہ واوہی دونیامان

ناتوانين خودا ببينين، به لام به ديتنى ئو مليؤنان ئافەريده يەى به دەستى ئو هاتوونه ته بوون، ده توانين له هه بوونى دلتيا ببين. ئه گه نا چ مانايه ك بۆ بوونى ئو هه موو ئافەريده يە ده ميئيته وه ؟ بۆيه ئيمه ش ده توانين به هه مان لۆژيكي دايكه ماسى بلّيين: ئيوه شتيكمان پى پيشان بدهن نه بوونى ئو بسه لميئيته، تا ئيمه ش بوونيتان بۆ ده ربخهين.

بوونى ئو، هه موو شتيكى ته نيوه. هه ر بوونه وه ريك به لگه و نيشانه يه كه له سه ر بوونى. له هه موو لايه كي جيهاندا شتاتيك هه ن سيفه ته كانى ئو ده رده خه ن. له هه موو شتيكى جواندا، جوانى ئو ده دره وشيته وه. له پى ئو هۆگرييه ي خستويه تيبه ميشكمانه وه، به دوايدا ده گه رپين. به هۆى ئو بير و هۆشه ي پى داوين، له به لگه كانى تيده گه ين. له سايه ي ئو ئوينه بى سنووره ي خستويه تيبه دل و ده روونمانه وه، ئومان له هه موو شتيك خوشتر ده وىته.

پشت به خودا هيز و ده سه لاتى ئو له ملا و له ولا و پشتى خۆمان ده ببين و ده گه ين به ئاسووده يى، له وه ده گه ين كه خودا له گه ل پاستيبه كانه و وهك ئه وه ش ده بين كه ئو فه رمانى پى داوين.

پئی راست ئەوێهێه که دەچێتەوێه لای ئەو، هەرچی ئەو پێشەشە که بەرەو لای شەیتان و گومرایی دەهوات، ئەوێه پئی راست نییە و، پەوکردن پێیدا بێ ئاگاییە لە ئامانجی بەدیھتێرانمان. دەبێت لەسەر پێبازی ئەو بپۆین و بە خۆشەویستی ئەوێه بژین، بە چاوی خۆشەویستیەوێه سەیری هەموو گیاندار و بێ گیانیەک بکەین و لە بەرانبەر هەموو بەدیھتێراویەک لەبەر خاتری بەدیھتێەر لێبوردە و سینگ فراوان بین.

جا یەکیەک بەو هەموو بەلگانەوێه ئەو نەبینیت و هەست بە تاک و تەنھایی و گەورەیی نەکات، هەق وایە چی پئی بوتڕیت؟ دەبێت ئامۆزگارییان بکەین واز لە چاوی سەر بپنن و بە چاوی ئەقل و زانست بپوانن. چونکە خۆ وابەستە کردنیان تەنھا بەو شتانە بچاوی سەر دەیانبینن و باوەڕ نەبوونیان بەو شتانە ناگەوێه بەر چاویان ساویلکەییان دەسەلمێت. لەم دەور و زەمانە دواکەوتویی ئەو کەسێ دەلێت: "ئەوێه نەیبینم دانێ پێدانانیم"، شتێکە مشتومڕ هەلناگریت...

کەواتە دەبێت بزانی چۆن دەپوانن. دەبێت ئاستێک بۆ بینین دابنێن و چاوی زانست و دڵمان بکەینەوێه. ئەوانێ هەول دەدەن بە چاوە سنووردار و پڕ لە کەموکوپیەکانیان هەموو شتێک ببینن، لەو کەسانە کە بە دوایەکی مەحال دەلێن ئامین. ئەوێه دەیهوێت

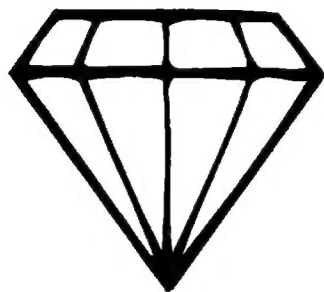
ببینی ئینجا باوه پ بئیت، «ئەقلی لە چاودایە، چاویش لە جیهانی
مەعەنە و بیاتدا نابینایە».

بەلام تاهەتایە ببایاوه پان هەر دەمێنن. ئەو بەگژیە کداچوونە ی خێر
و شەپ - کە لە سەردەمی حەزەرتی ئادەم بەرپا بوو و تا ئیستاش
بەردەوامە و شەپی نێوان باوه پدار و ببایاوه پان - هەر نەبپاوه تەو. هەر
کە سە و دەیه و یت بیرویاوه پە کە ی خۆی بلۆ بکاتەو، کە یفی
دیتەو ئەگەر بتوانی کەسانی تریش بئیتە سەر باوه پە کە ی خۆی.
ئەگەر ئەم یادداشتنامە یە و ئەوانەش کە بەدوایدا دین، بتوانن
هەنگاوێکی گچکە بن لە و پێیەدا، چ دڵخۆشییە کە بۆ ئێمە ومانان؟ لەو
باوه پە داین کە لە سەلماندنی بوون و تەنهایی خودا کاریکی گەرەتر
نیه.

وەههیی وەققاس ئۆغلو

نیسانی ۱۹۸۷

باخچە لی ئیقلەر

بېباۋەرىي...

بانگەشەيەكى بى بنەما

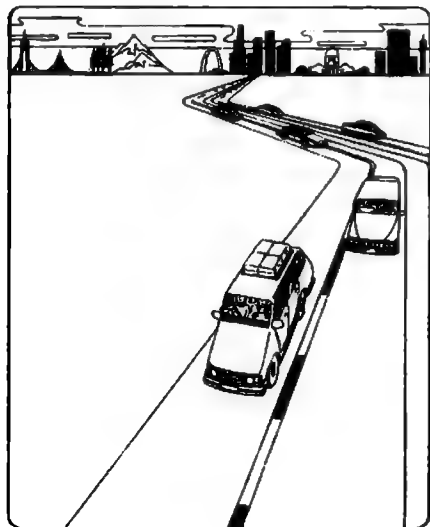
ھەندىك پوداۋ كە بەسەردا ھاتون، زۆر بەپوونى بۆيان
دەرخستوم كە بانگەشەي بېباۋەرىي ھىچ بنەمايەكى نىيە، بۆيە
قەت باۋەپ بە كەسىك ناكەم بلىت باۋەپم بە خۇدا نىيە. گومان
لەۋەدا نىيە كە ئەۋانەي بانگەشەي بېباۋەرىي (بىخودايى) دەكەن،
ئەۋانىش ھەلگىرى بىرۋاۋەپىكن، ئىتر يەككىك باۋەپى بە مال و سامان
ۋ يەككىكى تر بە زانست ۋ يەككىكى ترىش بە ھۆكارەكان ھەيە ۋ بە
خولقېنەرى دادەنئىت. ھەندىكىش ھەن باۋەپيان بە خۇدا ھەيە، بەلام
ھەست بەۋ باۋەپدارىيەي خۇيان ناكەن، ھەركاتىك دوۋچارى
كىشەيەك بىنەۋە باۋەپەكەيان خۇي دەردەخات. ھەندىك لە

بېباوهرانېش به مړى پوډاوگه لېكى ناخوش كه به سهرېاندا هاتووه له
خودا ياخي بوونه و كه وتوونه ته نكولې كردن له بوونې، وهك چوڼ
هه نديك كه س نكولې له باوكى خوږان دهكېن و حاشايان لېدهكېن.
له بهر نه م هويانه وا هه ست ناكېم نه وانې نكولې له بوونې خودا
دهكېن پاست بكه. نكولې كردنه كه يان به هوكارگه لېكى ساده وهك
بويهى ساخته نامېنېت و باوه پرهكې څيرى خوى وه دهرده خات.

نه و بېباوهرانهى پهى به باوهرداريان نابهن

هېشتا ته مېن نه گه يشتبووه بېست سالان، بۆ كانېيه
به ناويانگه كې (هاروونيه) ده چووم. هه لېبه ته نه و كات هه موو
شوفيريك نه يده وېړا خوى له و پييه پېچاوپېچې نيو دارستانه كانى
نه و كۆساره بدات. گه لېبه يه كې بچووكمان به كړئ گرت. چه ند
خيزانېك پېخه ف و ميخه فمان له ناوى پاخست و لېي دانېشتين. دواى
ماوه يهك خومان له پيگا و بانه كانى نيو سه وزاييه دلېفېنه كاندا
بينيه وه. به بېستنى ئاوازه نه گورپه كې زيكزيكه و له نيو
دارسنو به ره به خوكاندا و له ناو ته پوتوزى ئوتومبيله كه مان به
هه له ته كه دا هه لده كشايين. له خودا به زياد بى، هېچ سه ياره يهك به ره و
پوومان نه ده هات، وا نه بووايه حالمان نؤر خراپ ده بوو، چونكه له

هەندىك شوپىن پىكاكە ئەوئەندە تەنگ بوو، دوو ئۆتۆمبىلى پىدا
نەدەچوو.

لە هەندىك لە لۆفەكاندا
بەرد لە ژىر تايەكانەو
دەردەپەپى و غلۆر
دەبووئە ناو دۆلەكە. بە
هەزار حال هەورازە دوور و
درىزەكەمان تىپەپاند و
كەشتىنە تەختاى. دواى
كەمىكى تر نشىوى دەستى
پىدەكرد. من بۆ ئەوئەى لە

بينىنى ئەو ديمەنە دلرپىنانە نەبەوئە، حەزم نەدەكرد گەشتەكەمان
بە كۆتا بىت، لە هەوا سافە فەتەكە تىر نەدەبووم، بۆيە قوول قوول
هەلمدەمژى. لە ناكاو شتىكى نۆر سەيرم دى، واقم وپما. جارىكى تر
تەماشام كرد، جارىكى تر، جارىكى تر، خۆم پىنەگىرا هاوارم
لێهەلسا:

— ئەى خودايە! سەيرى ئەو سنۆبەرە بكەن، چۆن لەسەر ئەو
بەردە پەق و تەقە پوارە، خۆ چنگى خۆلى لەسەر نىيە؟

که من ئاوا به دهنگه وه بیرم ده کرده وه، پیاویکی به سالداچوو
- که له به رانبهرم دانیشتبوو- له م جۆش و خرۆشهی من قه لاس بوو،
وتی:

- جا چیه؟ هی وا له م ده ووبه ره گه لێک زۆره...
- چۆن چیه؟! سهیری توانای ئه و خودایه بکه، له سه ر گاشه
به ردێک سنۆبه ریکی به دیه پناوه...
- ده به سه تۆش! ئه مه چ په یوه ندیه کی به خودا و توانای
ئه وه وه هیه؟
- ئه ی ئه گه ر وا نییه، چۆنه؟ به پای تۆ کی ئه م داره ی له م
شوینه دا پواندوه؟!
- کوپم! هیچ که سیك. بۆ ئیلا ده بی یه کێك خولقاندیه تی؟ ئه م
بیروباوه پانه کۆنن و باویان نه ماوه.

- باشه ئه گه ر خودا ئه مه ی نه کردوه، کی کردویه تی؟
- ده توانی وا بیربکه یته وه که بالنده یه ک تۆیه کی سنۆبه ری به
ده نوک هه لگرتوه و لێی که وتوه ته سه ر ئه م گاشه به رده. ئینجا
تۆیه که ش که وتوه ته نیو درزیکی به رده که وه و له نیو گلی ناو ئه و
درزه په گی داکوتاه و شین بووه، دواتر په گه که ورده ورده
گه یشتوه ته بنی به رده که وه و داره که گه شه ی کردوه.

- خۆ ئەگەر واش بېت ئەى نابېت يەكك ئەم ھەموو شتەى
بەدھەتتەى؟

- بېگومان نا... باوەپ بوون بە شتەى بە ناوى خودا لەم
سەردەمەدا نەنگىيە.

- چۆن دەتوانى بەم سەرە چەرمووەتەو وەى بۆ بۆىت؟! مەن
دەتوانم چەندىن نمونەت لەسەر ئەم مەسەلەى بۆ بۆىتەو.

ئە بەم جۆرە دەمەتەقتەگەمان بوو بە دەمەقەى، لەبەر ئەو وەى
كەبرا دەنگى تەتەبوو و مەنىش كەوتە دەنگ ھەلپەىن، دەنگەمان بەرز
بوو وەو. ھاوگەشتەگەمان بەكەپى گۆيەى لىگرتەبوو، ناو بەناو
ئەوانىش خۆيان دەخستە ناو مەوزووعەو. جگە لەم پەرمەىدە - كە
پەدەچوو خۆندەوارىش بۆت - ھىچ كەمەىيان نەكۆلەيان لە بوونى
خودا نەدەكرد، بەلام خواخوایان بوو زوو بۆپەىنەو و پەدەنگ بۆىن.

لەم سەروپەندەدا ئۆتۆمبەىلەگەمان وەدە وەدە كەوتە تەزەو،
ئەو بەردەتەى لەبەن تەكەو دەردەپەىن، نەزىكەى سەد مەترەى
دەردەپەىن و دەكەوتە ناو پەواری (جەپەان) ھەو. بە بۆنى ئەمە
ھەموومان جەپەسابوون، كەوكەپ دانىشتەبوون و لە يەكترەمان
دەپوانى. ئە لەم كاتەدا باباى شوفەر سەرى دەرھەتە و ھاواری كرد:
"بۆىك ئەمە!". لای پاستەمان كەمەى نەتەو و پەلە دارسنەو
بوو، لە خوارەو و نەتەو كەش پەواری جەپەان بوو، كە ئەو كەى

له گاشه بېرده کانی دده و قهلبه زه ی ده کرد. هرچی لای چه پیش
بوو، قه دپالتکی پر له تاویره بېردی قیت بوو.

دوای چند چرکه یه ک چه پسان، هه مووان که و تنه هاوار و ناله.
یه کیک شایه تمنای ده هینا، یه کیک بیسمیلای ده کرد، یه کیک تریش
هاواری خودای ده کرد و له بهر خویه وه ده پاراپه وه. هرچی نه و
پیره میړده شه که ده یگوت خودا نییه، کونترولی خوی له ده ست
دبوو و له بهر خویه وه هر ده یگوت: "خوایه گیان، خوایه گیان!"
نه م باره زوری نه خایاند، له نیتو سره سورپمان و چه پسانه کاند
نؤتؤمبیل که ورده ورده هیور بووه وه و لایدايه لایه که وه. وه ستا و
نه وه ستا، هر که سه و هاواری ده کرد و ده یوت:

- نه مه چ کاریکه ده یکه ی، کابرا؟!

- نه ی نه توت بریکم نه ما؟

- هه ناومان پسا!

- ناکا گالته بوو بیت؟!

شوفیره که دابه زی و هاته لای نه و پیره پیاوه ی - که میك
له وه و پیش مشتمومم بوو له گه لی - و پتی وت:

- نه ری تو شهرم ناکه یت ده لی خودا نییه؟! که میك له مه و بهر
ده توت خودا نییه، به لام که وات زانی بریک نه ماوه، له هه مووان زیاتر
هاواری خودات کرد. نه گهر خودا نییه، نه ی بق هاواری ده که یت؟!

ئىنجا پووى لە ئىمه كرد و وتى:

- بمبه خشن، برىك و مرىك هيچ عه يىكى نه بوو. گويم له ده مه قالىكه تان بوو، ويستم ده رسيكى نه و پياوه دا بدهم.

ئىنجا چووه وه جيى خوى و سوكانى گرتوه ده ست. كاتيك ئوتومبيله كه كه وته وه جووله، به س دهنگى زىكزيكه ده هات، كه س چپه ي لئوه نه ده هات. كابرا پيره كه ش پهنگى سوور هه لگه پابوو و له ده رىاى بير كردنه وه دا پوچوو بوو، كه گه يشتينه جي و له داگرتنى كه لوپه له كانمان بووينه وه، هاته لام و وتى:

- پوله گيان! داواى لىبور دنت لئده كه م. نه وه نده ساله خوم وا دانا بوو كه باوه پم به خودا نيه، به لام ئىستا بوم ده ركه وت منيش باوه پم پئى هه بووه، به لام له وه بيئاگابوومه. تو بوويته هوى نه وه ي له م راستيه بگه م.

ئىنجا پووى له شوفيره كه كرد و پئى وت:

- كاكه ي شوفير! زور سوپاست ده كه م، هه ليكى وات بو په خساندم په ي به باوه په كه م ببه م.

کەسێک نێیه دوایهك بزانی؟

مروڤ که تووشی تهنگچه له مه دیت خودای بیر ده که ویتته وه. هه ر که ده که ویتته شینه بیه وه له بیرى ده چیتته وه. هه له به ته نه مه شتیکی به جی نیه، نه مه باوه پداریی ته واو نیه. ئایه تی ٦٧ ی سوورده ی ئیسرا به م جوړه باسی نه م باره ده کات:

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهَ فَلَمَّا تَجَاكُمُ إِلَٰهِي الْبَرِّ اَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا﴾ الإسراء: ٦٧، واته: " کاتی له ناو ده ریادا تووشی نا په حه تی ده بن، نه وانیه هاواریان لی نه که ن هه موو ون نه بن و له یادتان نه چن چونکه نه زانن هیچیان له باره دا نیه و هیچیان پی نا کرێ خودا خوی نه بی. جا که خودا پزگاری کردن و که یاندنیه وشکانی، پشتی لی هه لئه که ن و موبالاتی پی نا که ن و لیی نا پارێته وه و نه که ونه وه پارانه وه له به ته هیچو پووچه کانتان. به پراستی ئینسان ناشو کره به نیعمه تی خوی گه وره و باوه پی پتی نیه .. "

به پراستی هه ر وایه، کاتیک مروڤ هیچی له ده ست نامینی و بی ئومید ده بی، هاواری خودا ده کات. کاتیکیش پزگاری ده بییت و ده گاته که ناری ئارامی، خودا له بیر ده کات و سوپاسگوزاری و به ندایه تیی کردنی به پتویست نازانییت، بیگومان نه مه سه له ییه. به نده نمونه یه کی زیندوو و پوونی نه مه م بینیه:

كۆپە گەنجىك ھەستايەو، سەرھتا بانگىكى دا، ئىنجا سى جاز
 سوورەى ئىخلاىس و جارىك فاتىحەى خويند و پىشكەشى پۇجى
 پىغەمبەرمان (درودى خوداى لى بىت) و سەرچەم پىغەمبەرمانى ترى
 كرد. دواى ئەو ە شايە تەمانىكى بەكۆمەلى پىھىنانىن و دواترىش ھەندىك
 قسەى بۇ كردين. باسى ئەو ەى كرد كە ئەمە پووداوىكى پەندنامىزە و
 بۇ ئەم وەرزە شتىكى سەيرە، ھەبى و نەبى ھۇشيار كوردنەو ەيەكى
 خودايىيە، بۇيە دەبىت دەرس و عىبرەتى لىو ەرىگرىن. لە گوپراپەلىي
 خەلگە كە چاۋنە ترسى گرتى و تەكلىفىكى كرد، وتى:

"ئەگەر بە ھەول و ھىممەتى خودا، بە ساغ و سەلامەتى گە يىشتىنە
 بەندەرى (يەلۇقا)، ھەمووتان بەر لە ھەر شتىك لە مزگەوتى
 بەندەرەكە نوپۇزىك بگەن، دواى ئەو ە بۇ كۆى دەچن بچن". ھەموويان
 بە دل و بە گيان داواكەيان پەسەند كرد.

پاپۇرەكە گەرچى نىو سەعاتىك دواكەوت، گەياندىنىيە جى.
 ھىشتا دەرياكە دانەمركا بوو ەو ە شەپۇلەكان خۇيان لە بەندەرەكە
 نىك دەكردەو ە. كۆپە گەنجەكە بە خۇى و چەند كەسىكەو ە پوويان
 كرده مزگەوتىكى ئەو نىكە، سەدان كەسىش لە سەرنىشىنەكان، بۇ
 ئەو ەى ساتىك زووتر بگەنە ھاوينە ھەوارەكان، بە ھەلە داوان خۇيان
 ئاخنىيە تەكسىيەكانى ئەو نىكە...

رووناکیی هیوا له نیو دلاندا

به دریزایی میژوو جفاکێکی بیباوه پ بوونی نه بووه، به لام تاکی
بیباوه پ له هه موو ده میکدا بووه. ده مه ته قییه کی نیوان هه ندیک که س
که باوه پریان به وه نه بووه که له و دیو سروشت و هۆکاره کانه وه
خودایه کی خولقینه رهیه و به سه ریاندا زاله، به لکو پێککه وته که پ و
کویره کانیان به کردگاری هه موو شتیک زانیوه، له گه ل پێشه و
جه عفر - که به کێک له نه وه کانی جه زه ته عه لیه، به پوونی بوونی
خودا ده سه لمیته. پێشه و جه عفر که له زانایه کی ئیسلامه، به و
که سانه ی باوه پریان به خودا نییه ده لیت:

- ئیوه قه ت سواری که شتی بوونه؟

نه وانیش ده لیت:

- به لی.

- بینوتانه که شه پۆلێک له که شتییه ک ده دات، چۆن ورد و

خاشی ده کات؟

- به لی.

یه کێکیان به م جوړه دریزه ی ده داتی:

- له پۆژیکی زیراناویدا، سواری که شتییه ک بووم. بایه کی به تین

هه لی کرد و که شتییه که ی به گاشه به ردیکدا کیشا، هه ر پارچه ی به

لایه کدا برد و گه شتیاره کانی سه ری هه لدایه ناو دهریا که وه . من خۆم
به داریکه وه گرت، به لām دواتر شه پۆلکی ترهات و داره که ی له
دهست دهرهینام، منیش که وتعه بن ناوه شله قاوه که وه ...

لیره دا پیشه و اجه عفر قسه ی پیده بری و ده لی:

- یه که م جار
که شـتـیه که و
گه شتیاره کانی ناوی
وره یان پی ده دایت، که
ئه وان ژیر ناو که وتن تو
نومیدت به داره که هه بوو،
باشه که ئه ویشته له
دهست نه ما، چیت کرد؟

ئایا بی ئومید بوویت و خۆت ژیر ناو خست، یان هیشتا ئومیدی پزگار
بوونت مابوو؟

- هه ر چه نده هیچ ئاماژه یه کی پزگار بوونم نه بوو، به لām هیشتا
خوازیاری پزگار بوون بووم و به و ئومیده وه به بی وچان په له قاژه م
ده دا.

- باشه، نه گهرچی هیچ هیمایه کی پزگار بوون نه بوو، به لام تو
 هر له و باوه په دا بوویت پزگارت ده بی. باشه نومیدت به کی مه بوو
 به هاناته وه بیت و پزگارت بکات؟
 - نازانم، هیچ بۆ نایهت!

- نه وهی له کاتی کدا هیچ هیوایه کی دهر باز بوونت نه ما، هانی
 ده دایت بۆ وچان نه دان و بی نومیدی نه ده کردی، خودای گهره یه.
 هر چه نده که دهر باز بوویت که وتییه نکوولی لیکردنی، به لام له
 نه گانه دا دله که ت بوونی نه و پشتر است ده کاته وه.

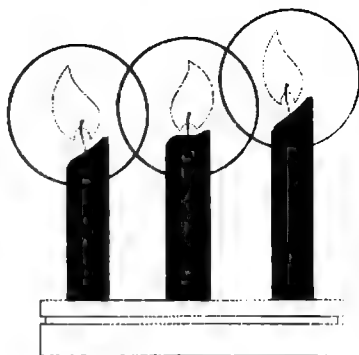
دوو مومیش بۆ من

داده گیر سینیت؟

له گهل خانمه یاریده ده ریکی
 پرۆفیسوردا له سه ر نه م مه سه له یه
 گفتوگومان بوو، وتی:

- ده زانی که منیش له ناماده یی
 بووم بی دین بووم؟ ماموستای

فهل سه فه مان زور بی دین بوو کاری کرد بووه سه ر گشتان، مه موومانی
 مه لکه پاند بووه وه. نه و کات له پاریس قوتابی بووم و تا بلتی له
 ناینه که م نه شاره زا بووم. به تاییه تی له دوا پۆلدا عه جیب ده م له

بیدی نی ده کوتا. به لām زۆر سهیر بوو، هه موو جارێك كه وتارم ده دا له ناخه وه زۆر ههستم به په شیمانی ده كرد و له دلّه وه ده موت: "بمبه خشه، بمبه خشه".

ئان و ساتی تاقیکردنه وه کانی کۆتایی سال بوو. له پۆزانی پیش تاقیکردنه وه ی ئه و وانانه ی کیشم تیا یاندا هه بوو، وه کو هاوپی دیانه کانم ده چوومه کلێسا، له وی مۆم داده گیرساند و نزای سهرکه وتنم ده کرد. ئه کهرچی خۆم به بیباوه پ داده نا، به لām خۆم له چوونه کلێسا پینه ده گیرا. بۆیه لای هاوپی کانم خۆم به شه رمه زار ده زانی و پرویانم نه بوو. ئه وان له من زیاتر له بیباوه پریاندا پاستگو بوون، هاوپی لیکم که کچی بالیۆزی هه نگاریا بوو، به بیباوه پترین کهس ناسرابوو. پۆزێك له بهردهم کلێسا بینیمی زۆر ههستم به شه رمه ندهیی کرد به لām به سه ر خۆمدا نه هینا، لێی پرسیم:

- ئه وه بۆ کوێ ده چیت؟

- ده چمه کلێسا، مۆم داده گیرسیتم.

- ده توانم داوايه كت لێكهم؟ تگاهیه دوانیش بۆ من دابگیرسیته.

واقم وپما، ئه و قسه یه ی به جددی بوو. داواکه یم به جی گه یاند، به لām له وساره بۆم ده رکوت که بیباوه پان له بیباوه پریاندا پاست ناکن، ئه وانیش له ناخه وه هه لگری بیروباوه پێکن.

لێم پرسى:

- باشه چۆن له بېباوه‌پى پزگارت بوو؟ چۆن خودات دۆزىيه‌وه؟
 - هەر وهك بۆم باس كردييت، هەر جارێك باسم له نكوولێ كردن
 له خودا ده‌كرد، ترسێكى له پادده به‌دهر دايدە‌گرتم. ئه‌و ترسه
 هێنده به‌هێز بوو چۆكى پێدا‌ده‌دام، خۆم پێنه‌ده‌گيرا نه‌لێم:
 "بمبه‌خشه". دواى ئه‌وه‌ى به‌هه‌ست كردن به‌په‌شيمانى به‌كى زۆره‌وه
 له‌به‌ر خۆمه‌وه ده‌موت: "بمبه‌خشه، بمبه‌خشه"، تا پادده‌يه‌ك هه‌ستم
 به‌هه‌سانه‌وه ده‌كرد.

دواتر ده‌موت:

- باشه ئه‌گه‌ر خودا بوونى نىيه، ئه‌ى ئه‌م ترسه به‌چۆك هێنه‌ره
 چىيه؟ له‌كێ و له‌كوپه‌ دێت؟ بۆچى ده‌ترسم؟ كه‌س له‌شتێك
 ده‌ترسێ بوونى نه‌بێت؟ مادام ترس له‌شتى نه‌بوو نىيه، كه‌واته
 خودا به‌كه‌يه.

به‌ئێ، دواى ماوه‌يه‌ك و تم: "خودا هه‌يه" و ئىى دى پزگارم بوو.
 ئێستا كه زۆر ئاسووده و دلخۆشم. له‌خودا به‌زىاد بى
 كه‌موكوپىيه‌كانم پى كرده‌وه و ناخم كامل بوو.

بوار نییه بۆ نکوولی کردن

زانایه کی تر ده گێڕێته وه:

"ئه ز باوه پم به بوونی خودا نه بوو، به لام ته نانه له و کاته دا که بیاوه پیم له چله پۆیه دا بوو که ده گه پامه وه زیدی خۆمان ده چومه سه رگۆپی باوکم. خۆم پێنه ده گه ر فاتیحه ی بۆ نه خوینم. هه مو جارێک به خۆم ده وت: باشه بۆ فاتیحه ده خوینم؟ که من بیاوه پم ئه م فاتیحه خویندنه چیه؟ به لام هه رگیز جارێک نه بووه، خۆم پێگه رابی فاتیحه نه خوینم..."

به ئی، ئه وه نده هه یه که ته نانه له دلێکی به خۆله میش بوویشدا، بوونی ئه وه ده ورووژیت و خۆی ده رده خات و باوه پ ده دره وشیته وه. یه کێکی تریش که په ی به مه بردبوو، باسی چۆنیه تی باوه پ هینانی خۆی بۆ ده گێڕامه وه، پێم وت:

- ده توانی پوخته ی ئه وه کارانه م بۆ باس بکه یه که وایان لیکردی باوه پ به خودا بپنیت؟

- ئەو ەى واى لىكردم باو ەپ بە بوونى خودا بىنم، بوونى خودا بوو. واتە ھىچ بىانوىڭم بۆ نكولى كردن لە بوونى نەدەدۆزىيەو ە. بوونى ئەو ئەو ەندە پوونە، دلم ئەو ەندە ھەجەى باو ەپ پىبوونىيەتى نەمتوانى بلىم بوونى نىيە. يەكەمىن و سەرەكىترىن ھۆكارى باو ەپ پىپىنرانى، خودى خۆيەتى.

بەلى، بە دەستەواژەى كۆن: «ئەو ەندە پوونە، لە پوونىدا لىل بوو». واتە ئەو ەندە بەپوونى دەبىنرىت واى لىھاتوو ە نەبىنرىت. ئەھا ەك چۆن ھەندىك جار لەبەر پەو ەقدارى، ناتوانىن لە ھەتاو بپوانىن. ئەگەر بشوئىرىن تىى بپوانىن، لەبەر چاومان پەش دەبىت و ناىبىن.

ماو ەتو ە بلىن: كاتىك باو ەپدارى و بىباو ەپى بەراورد دەكەين، ئايا ھەق وا نىيە مرقۇ باو ەپ ھەلىبىزىت؟ مرقۇى بىباو ەپ كاتىك ئەو ەيزە مەزنە - كە ھى پشت پىبەستەنە - لە دەست خۆى دەدات، چەند سەرلىشىواو دەبىت؟ ھەرچى مرقۇى باو ەپدارە ئەو ە لە دلىياى و ئاسودەبىيەكى فرەدايە.

ئەو ئاسودەبىى و سەرپەھەتەبىيەى بپوا و متمانە بوون و پشت بەستىن بە خولقىنەرىك - كە زانست و تواناى بىكۆتايە و لە سۆزو بەزەبىدا ھاوشانى نىيە - دەبىيەخشىت، كەم نىيە. لەبەر ئەو ە مرقۇى باو ەپدار سەرسوك و ئاسودە و دلخۇشە، بە ھىنانە جىى

ئەو پەرستشانەى باوەرپەكەى دەىخاتە سەر شانى ئاسودەىى دلّ و دەروون و خوشىيى مەعنەوىيى دەستەبەر دەكات.

ئەى كەسى بىباوەر متمانەى بە چى ھەيىت و پشت بە چى بىەستىت؟ لەبەر ئەوەى دلّى پەر نىيە لە ئەوینی خودای گەورە، دلّ و گيانى بىبەرەكەت دەيىت و كەسايەتییەكى خۆپەرست و ناقولّ و ھەلەشەى لىدەردەچىت.

چىمان لە باوەردارىي دەست دەكەويت؟

لە بارەى باوەرپەوون بە خداوە، مەزھەر ھەر ھىچ نەيىت دەيىت وەكو (پاسكال) بىر بکاتەوہ. ئەم زانا ھىزايە دەلّيت:

"مەزھ بە باوەرپەوون بە خدا ھىچى لە كىس ناچىت، بەلام بىباوەرى بەلا بەسەر مەزھدا دىننيت. چونكە ئەگەر ھات و خدا ھەبوو، بىباوەرچىي بەسەردىت؟"

بەلّى، ئەرى بەپاست، مەزھى باوەردار ھىچ لەدەست دەدات؟ كەسك باوەر بە خدا بىننيت و لەبەر ئەو زيانى پىكوپىك بکات و خۆى لە خرابەكارىي بەدوور بگريىت و پەرستشەكان ئەنجام بدات زەرەر دەكات؟ بۆ خۆى زيانكى سەربەرزەنەى پەر لە خوشى و شادى بەسەر دەبات، لەولایش بەھوى بەجىھىنەى فەرمانەكانى خداوە،

شایانی ئەو بەهەشتە دەبیّت کە خودا گەفتی پێداوێ. تەنانەت ئەگەر
ئەوێ کە نکوولیکارانیش دەیلێن پاست بیّت و خودا بوونی نەبیّت،
باوەردار چیی لە دەست داوێ؟ بەلام ئەو ئەگەر هەبوو، حاڵی خۆیان
چۆن دەبیّت؟ بەهۆی ئەوێ لە دونیایشدا خۆیان داوێ تە دەست
ئارەزووەکانیانەوێ و ژيانیکی سەرشیقنە و بیسەرۆبەر دەگوزەرێنن،
ئەم ژیانەشیان خۆشیی تیدا نییە... بەلێ، مەرفی ژیرەر هیچ
نەبی، هەق وایە وەکو پاسکال بیر بکاتەوێ...

بهندهی کثیّت؟

هستی ناینداری و پیوستی باوه‌رداری، له و کاته‌وه‌ی که مرؤف دیته دونیاوه هیه. له و سۆنگه‌یه‌وه باوه‌پ‌ئه و هه‌سته په‌گ داکوتاوه‌یه له ناخی مرؤفدا که مرؤف هه‌رگیز ناتوانیت ده‌ستبه‌رداری بییت، به‌و مانایه‌ی که کاتی‌ک خودا مرؤفی به‌دیه‌ئاوه، له‌سه‌ر پیوستی باوه‌پ به‌ خودا به‌دیه‌ئاوه. بۆیه مرؤف نه‌یتوانیوه و ناشتوانیت ئه‌و باوه‌په‌ی — که به‌شی‌که له بونیادی جارانی سفر بکات و لای بداته لاوه. به‌کورتیه‌که‌ی مرؤف ناچاره باوه‌پ به‌نییت. ناینیش بۆ مرؤف نه‌ک هه‌ر پیوسته و به‌س، به‌لکو بی ئه‌و نایکری، ئه‌و خۆراکه سه‌ره‌کییه‌یه که مرؤف بی ئه‌و نایه‌ته بوون.

باوه پ خوراکى دل و گيانمانه . گيانى بياوه پ کورته بنه و بپهيزه ،
 بويه پدنگه بگاته ئاستيک نه توانيت دريژه به مانه وهى خوى بدات .
 مرقى بياوه پ ئاسايى نيبه ، وهک بليى دهستى له مرقايه تى
 کيشاوه ته وه و بووه به ئافه ريده يه کى ديكه .

* * *

باسى نه وه م بق قوتابيه کانم کردبوو ، که باوه پ به خودابوون بق
 مرق پيوستيه که ، ناکرى دهستبه ردارى بييت . نزيکى ههفته يه که
 دواى نه وهى ئه م باسه م بق کردبوون ، (شوکران) که له پۆل نويه مى
 بنه پتهيدا بوو ، له کاتى پشوى نيوان وانه کان هاته لام و وتى :

- ماموستا ! تو له وانهى پابردووماندا باسى نه وهت بق کردين که
 ئاين پيوستيه کى بنه پته ييه و مرق بى نه و نايکرى . به لام دوينى
 خزميکى دوورمان هات بق مالمان ، دهيوته : "من باوه پم به هيج شتيک
 نيبه " . منيش به پشت به ستن به و شتانهى تو بۆت باس کردبووين ،
 وای بق چوومه که مرقى ئاسايى بياوه پ ناييت .

- شوکران ! دوور نيبه نه و خزمه تان کيشه ي هه بيته و له بارتيکى
 دژوار و ناله باردا بيته ، چونکه هه نديک جار مرق که دهکه ويته نه و
 بارانه وه ، پوپه پوى زيانتيکى بياوه پى ده بيته وه ، هۆکارى
 سهختيه کانى ژيان و پشوييه کان دهخاته پال قهزا و قهده ره وه ،

دەكەوئىتە نكۈۈلى كىردىن لە ھەر چىيەك كە ھەيە بە خوداى
گەۋرە شەۋە.

— مامۇستا! ئەۋ وا نىيە، ئەۋەى كىشە بى نىيەتى. بە پىچەۋانەۋە
زۆر دىخۇش ديارە. كەچى بەردەۋامىش دەلىت: "باۋەپم بە ھىچى
نىيە، باۋەپدارىي لەم سەردەمەدا كۆنەپەرستى و دواكەۋتوۋىيە".
داۋام لە شوكران كىرد بە دىدارى خزمەكەيانم بگەيەنئەت، چونكە
ئەگەر بىت و لە نىزىكەۋە بىناسم، پەنگە بتوانم شىتەكى لەگەلدا بكم.
بەلام چەند پۆژىك دواتر، شوكران پىي پاكەياندم كە خزمەكەيان
نايەۋىت بمىنى. زۆرم پى سەير بوو، تۆ بلىتى لەبەر چىي بىت.
شوكران دواى چەند پۆژىكى تر ھۆكەى زانى، وتى پىي وتوۋمە:

— بۆ دەبى لەگەل مامۇستاي ئايندا بەيەك بگەين؟ من پىشتىرىش
پىم وتبوۋى باۋەپم بە ھىچ شىتەك نىيە. تۆ بەھۆى دىندارىيەۋە
لەگەلم دەكەۋتە بىنە و بەردە و بە قسەكانم نىگەران دەبوۋىت.
دلىام مامۇستاكەشت قسەى لەگەلدا بكم نىگەران دەبىت و دلى
دەشكىت.

بە شوكرانم وت قەى ناكا با دلىشم بشكىنى، بەلام من ھەر دەبى
پىي بگەم. ئەۋە بوو دواى ھەفتەيەك لە مالى شوكراندا لەگەل ئەۋ
كەسەدا بەيەك گەيشتىن. بەلام ئەم پياۋە — كە ناۋى (ئىلتەن) بوو —
بەر لە ھەر شىتەك وتى:

- تڪاڀه با دور له باسى دين و ثيمان قسه بکهين.

دهست پيگردن بهم قسه يه ئه وهى ده گه ياند که برپواى به بير و
بوچوونه کهى خوئ نيبه، بويه نه يده ويست خوئ له قهره ي ئه و باسه
بدات. که وتينه باسى ئاو و هه وا، به لام باسه که هه ر هاته وه سهر
مه سه له ي باوه پ. ماله کهش چه زيان لي بوو بچينه سهر ئه و باسانه.

وتم:

- کاک ئيلتهر! نه گهرچى چه ز به و باسه ناکه يت، به لام خو و
ده بينيت قسه بو هه ر لايه ک ده بهين، هه ر ديت وه سهر باوه پ. به
پوخسه تت با که ميک ئه و باسه بکهينه وه.

نه دامانى ماله کهش وتيان:

- ده ي يه لالا با قسه ي له سهر بکهين. خو هه ر جاريک ئه م کاک
ئيلتهر يته ئيره ئه و باسه ده کاته وه و له گه ل شوکرانى ئيمه دا
ده بيتته شهريان. چه ز ده کهين له م باره يه وه گويمان له تويش بيت.

به م قسانه کاک ئيلتهر هه لسا يه سهر پي و وتي:

- که وا بوو پوخسه ت به من بدهن برؤم... من نامه وي ئه مرؤ قسه
له سهر ئه م بابته بکه م.

به زؤر دامنيشانده وه، پيم وت:

- منيش چه ز ناکه م قسه بو يه کيک بکه م ئاماده نه بيت گويم
لييگريت، به لام نه گهر به زه حمه تي نازانيت، چه ز ده که م بزانم بوچى

ئەو بابەتى باۋەپەى ھەموو جارىك قسەى لەسەر دەكەيت، ئىستا
ئامادە نىت لای من قسەى لەسەر بکەيت؟

ماۋەيەكى باش بىدەنگ بوو و کەوتە بىرکردنەۋە. ئىنجا ۋەك
ئەۋەى بەزۇر قسەى پى بکرىت، وتى:

- قوربان گيان! من باۋەپم بە ھىچ شتىك نىيە. پىم وايە ھەموو
بىروباۋەپىك پىروپوۋچە، باۋەپدارىى كۆنەپەرستىيە و لەم سەردەمەدا
جىي نايىتەۋە. نايىنى پارە و مال و سامان چارەى ھەموو كىشەيەك
دەكەن؟! چ ئىشىك جىبەجى نايىت، بە پارە دەبى. ھىچ دەرگايەكى
داخراۋ نىيە پارە ئەيكاتەۋە. بەكورتىيەكەى لە پارە بەۋلاۋە ھىچى
ناناسم. پىشان باسى ھىزى باۋەپ دەكرا كەچى ئەمپۇ باس باسى
ھىزى پارەيە. پارەت ھەبىت ھەموو شتىكت ھەيە... ھەموو خەلك
بەندە و تۆكەرتن. ئەگەر نەشتىت لە خۆت بەدبەختەر نادۆزىتەۋە،
زىانت بەفیرۆ دەپوات. با درىژەى نەدەمى، لای من تەنھا پارە گرنگە.
ئىۋە كە بە باسوخواسى باۋەپەۋە خەرىكن، دلتىام ئەگەر كارىكى
دىكەتان دەست بکەوتايە خۆتان بەمەۋە خەرىك نەدەكرد. ناپلىۋن
چى دەلى؟ "پارە، پارە، پارە". بەلى ئىستايشى لەگەلدا بىت
ئەۋەى لەم دونيايە حوكم دەكات و ھەموو شتىك لە نەبوونەۋە دىنىتە
بوون تەنھا پارەيە. من شتىكى تر شك نابەم...

له به رانبهر ئەم دەمار
هەلسان و قسە
پەقانهیدا، وتم:

- شوکران بەهەڵە
باسی تۆی بۆ کردبووم،
بگرە خۆشت بەهەڵە لە

خۆت گەشتوویت! چونکە پێت وایە بێباوەریت و باوەرپت بە هیچ
شتێک نییە، وەڵێ پاستییەکی ئەوەیە تۆش باوەرپت بە شتێک هەیە،
کە ئەویش پارەیه و، ئەو سیفەتانەی ئێمە بۆ خودا دانمان پێداناون،
تۆ دەیاندهیتە پال پارە.

بە دەستەواژەیهکی دی پارهت لە جێی خودا داناوه. چونکە بە
بۆچوونی ئێمە خودا ئافریقنەری هەموو شتێکە و هەر ئەویش بەسەر
هەموویاندا زالە. بەلام تۆ پێت وایە ئەوە پارەیه وایە... ئێمە پێمان
وایە هێز و توانای خودا بێکوتایە، تۆ پێت وایە هی پارە...
کورتییەکی ئێمە خۆمان بە بەندهی خودا دەزانین، بەلام تۆ خۆت بە
بەندهی پارە دەزانیت. هەر بۆیە تۆیش هەلگری بیروباوەرپێکیت،
بەلام بیروباوەرپێکی هەڵە... چیدی مەڵێ باوەرم بە هیچ شتێک نییە.
کاک ئیلتەر وتی: "پەنگە وای پێت" و هەلسا و لییدا پۆیسی. منیش
بە شوکرانم وت:

- بېر و بۆچۈنەكانى ئىمە ھېچ ھەلەيەكيان تېدا نىيە... خۇ دەبىنىت، تەنانت ئەو كەسەى بانگەشەى ئەو ش دەكات كە باوہ پى بە ھېچ شتېك نىيە، لە پاستيدا باوہ پى بە شتېك ھەيە، ھەلى پەى بە باوہ پدارىيەكەى نابات. بەم جۆرە لەم سەر زەوييەدا كەسېك نابىنىتەوہ بېباوہ پ بېت. ئىى تر ھەيە شوئېن بېروباوہ پى ھەلە كەوتوہ، ھى وائىش ھەيە لە نەفامى و نەزانىيەوہ سىفەتەكانى خوداى گەورەى داوہتە پال شتانى دى.

- بەلام مامۇستا! باشە بۆ دەبېت لەم سەردەمەشدا خەلگى ھەلەى وا بگەن؟ ھەر چۆنېك بېت با چاۋ لە بەندايەتى كردنە گالتە ئامىزەكانى سەردەمانى كۆن - ۋەك بت پەرستى - بېۋىشىن، بەلام چۆن دەبى ئىستا و لەم سەردەمەدا شتى وا بگى؟...

بەو پىيەى ھىشتا زمانى تەتەلەى دەكرد، پىدەچوۋ شوكران ھىشتا بەسەر توۋپەىى لە كاك ئىلتەر زال نەبوۋىيەت.

- كچى خۇم! ھەر چەندە مۇافى ئەم سەردەمە بە چاۋ ھى جاران لە گەلېك پوۋوہ پېشكەوتوۋترە، بەلام لە ھەندېك پوۋوہ ھەنگاۋېكىش چاخە يەكەمىنەكانى تېنەپەپاندوۋە. بۆ نمونە: سەيرى كاك ئىلتەر بگە خويندوۋىەتى و بوۋە بە ئەندازيارىكى گەورە، بەلام لە مەسەلە ئاينىيەكاندا لە بنى بنەوہيە! لەسەر ئەم مەسەلەنە شتېكى خويندوۋەتەوہ و نە بېرىكى جىددىيىشى لېكردوۋەتەوہ. لە

قوتابخانه و خیزانیشدا هیچی لی فیر نه کراوه . وای لیّهاتووه
 سه ره پای نه وهی نه اندازیاریکی گه ورده ، به لام له مه سه لهی باوه پ
 هر نه وهندهی مندالیکی گچکه تیده گات...
 لیّره دا شوکران هاته گز:

- وه لّاهی مامؤستا ! مندالیکی گچکه ش له و زیاتری لی ده زانیت .
 نه وه تا برازا حوت سالانه که شم سه ری له بوونی خودا دهرده چیت !

- شوکران ! میشکی خۆت به کاک ئیلته ره وه خه ریک مه که ،
 چونکه نه وه هر نه و نیبه که له مه سه لهی باوه پ ناگات . نابینیت له
 هیندستاندا هیشتا مانگا ده په رستری؟ مه گهر مانگا به خودا زانین
 که م گالته جارپیه ؟! خۆ نه وانیش نه وهی نه م سه رده مه ن .

شوکران دیسان خۆی پېښه گيرايه وه و وتی:

- به خدا ماموستا! نه مانه ش له کاک ئيلتهر چاکتر نين... نه گهر زیاترت لی بپرسم، هر مه گهر خدا بزانی چ گالته جاپییه کی دیکه ی سهرده ممان بۆ باس ده که یت!

- راسته، شوکران! نه م سهرده مه له م باره یه وه گالته جاپی وای تیدایه نه قل نایپریت... نه گهر باسی نه وه ت بۆ بکه م که له ولاتیکی پیشکه وتووی وه که نه مریکا دا که سانی وا هه ن، ناگرو شه یتان و دار و گیله پیاو ده پرستن، باوه پ ده که ی؟! هیچ گومانته نه بی له وه ی له و جوړه مروځانه هه ن...

هه موو نه مانه نه وه دهرده خه ن که ئاین و باوه پرداری له پتو یستییه سهره کی و بنه پرته ییه کانی مروځن. مروځ هه رگیزا و هه رگیز بی نه و نایکری.

مروځ نه گهر ئاین و باوه پی راست نه دوزیته وه - وه کو نه و برسپیه ی له برسا پر ده داته دار و به رد - په نا بۆ ناماقو لترین بیرو باوه پ ده بات، چونکه ناتوانیت بیباوه پ بیت.

بۆیه ئیمه له به رانبهر نه وه ی نه که وتوینه ته شوین نه و بیرو باوه پره بیمانا و قوشمانه و، به لکو له سهر دوا یین و راستترین ئاین که ئیسلامه هینراوینه ته بوون، چه ند شوکرانه ی خودای گه وره بکه ین هه ر که ممان کردووه.

له وانهی ئایینی دواى ئەم دانىشتنه، ئەركێكم به قوتابىيه كان
 سپارد. ئەركه كه ئەوه بوو به دواى ئەو شيعرانه دا بگه پێن كه بوونی
 خودا ده سه لمێنن، دواتر بێن و به پیز له پۆلدا بيانخوێننه وه. گفتى
 ئەوه شم پێدان ئەو قوتابىيهى شيعره كهى به دلى زۆريهى قوتابىيان
 بى، كتيپێكى به ديارى پيشكهش ده كه م.

پاشى ههفته يه ك، يه كێك له و ده شيعرهى له پۆلدا خوێنرا نه وه،
 زۆرينهى دهنگه كانى به ده ست هێنا. شيعره كه (مه تين) هاورد بووى و
 هه ر خۆيشى خوێندى به وه، به پاستى شيعرێكى خۆش بوو. له سه ر
 داواى زۆرينهى قوتابىيان شيعره كه م له ده فته ره كانياندا
 پێنووسى به وه. وا بزانه ئيوه ش تامه زروى بوون، وا نيه ؟ ده مادام با
 ئويش بخره مه نيو يادداشتنامه كه مه وه. بزانه ئيوه ش پێتان خۆش
 ده بێت ؟

خۆشەويستىيى خودا*

كۆپە بەيانىيان سەر لە نوێ جارىكى تر دىنيتەو
خۆرى گەش نەمايش دەكا و دونيا پووناك دەكاتەو؟
شەوان ماھى نوورين، ھىمەن بەسەر دەريادا پادەكشى
كۆپە پۆژانە ئەم كارە وەك خۆى دووپات دەكاتەو؟

ئەو نەمامەى لە زستاندا وا ئەزانيت كە مردووە
بە ئەمرى كۆ جارىكى تر بەھار چرۆى پى كەردەو؟
بولبول پەر بە دەنگ دەخوینى و دارستان دەكاتە لانەى
كۆ ئاواز و سەدا و نەزمى، ئا بەم جۆرە پىبەخشیو؟

ھەستى پۆز و خۆشەويستى بۆ ئىو، لەلایەن دايكتان
ياخود دەنگى شىفابەخشی دل و دەروون، ھەم پۆختان
چ وانەيەك ھىندە جوانە، ھەمیشە پووى لە دلتانە
گشت ئەم ھەموو مانای مانە، ئەو كۆ دەيبەخشی پىتان؟

ئەو دەمەي ھېشتا نازان ماناي گەل و نىشتان
خۆشەويستى و سۆزى ئەوان، دەخاتە نۆ پەپەي دلتان
كۆيە ئومىدى ھىنانى دەخاتە نۆ دلتانەو
كە دەكەن داواكارى شىكى جوان لە باوانتان؟

كە مەغرىب دى و تاريكى لەگەل خۆي دىنى، ئەو كۆيە؟
ئاسمانىك پەستىرەي جوان، پووناكى و ھەم نوورى پىيە
ئەو كە ورد و درشتى گشت ئەمانەي ھىنايە بوون
بەدبەھنەر و جوانكارىيان، بېشك ھەرتەنھا خودايە^۱

ئىبراھىم ئەلانەددىن گۇلسا

۱- شاعىرى ھەست ناسك مامۇستا (گۇران ەباس) ئەم شىعەرى بە دەستكارىيەكى
كەمەو سەر لە نۆي ھۆنىو تەو.

بۇچى ناتوانىن خودا بىينىن؟

دواى ئەوھى مەتىن شىعرەكەى زۆر بە جوانى و ھەست بزوئىيەوھ
خوئىندەوھ و قوتابىيەكانىش لە دەفتەرەكانياندا نووسىيانەوھ،
(ئەردەم) كە لە ھەموويان زياتر بەمەراق بوو، دەستى بەرز كردهوھ:
- بلى پۆلە.

- مامۇستا! ئەگەر تووپرە نەبىت، دەمەوئەت پرسىيارىك بكەم.
- ئەردەم! تا ئىستا بىنيوتە لە پرسىنى ھىچ پرسىيارىك تووپرە
بىم؟!

- نەخىر مامۇستا! تۆ بە ھىچ پرسىيارىك تووپرە نابىت، بەلام دوور
نىيە بەوھى ئىستا دەپىرسم تووپرە بىبىت. چونكە پرسىيارەكەم
دەربارەى شتىكە كە تا ئىستا لە ھەموو شتىك زياتر باست كردوھ.

- ئەردەم! بە پرسىيارەكەت تووپە نابم، مادام لە شتىكىشە كە
 نۆرم باس كىردووه ئەو ھەر تووپە نابم. باسىك نۆر لەسەرى
 پۆيشتىم، ماناى واىە گىنگىتىن باسە. من بۇ نموونە نۆر لەسەرى باسى
 باوہ پ بە خدا پۆيشتووم. ئەگەر پرسىيار لەسەرى ئەمە بكن، نەك ھەر
 تووپە نابم، بەلكو بە پىچەوانەو ە نۆرىش سوپاستان دەكەم. چونكە
 تا ئەو كاتەى بە باشى خدا نەناسرى، بوون بە موسلمانىكى تەواو
 مەحالە. يەكەمىن و سەرەكىتىن بابەت لە ئاين و باوہ پىشدا، ھەر
 باوہ پىبوون بە خودايە. مەزۇف بە دىھىنەرى خۆى وەكو پىويست
 نەناسىت چۆن دەتوانىت بژى؟ بۇ كەسىك ئەقلى لە جىى خۆى بىت
 گەورەترىن كەموكوپى ئەو يە بەو خودايە نەزانىت كە ئەوى لە
 نەبوونەو ە مەناو ەتە بوون.

لەم گۆشەنىگايەو ە، چاوہ پوانى ھەموو پرسىيارىكتانم كە بىتە
 ھۆى باشتىر ناسىنى كىرگارى مەزىمان. چونكە من دەمەو یت ئەم
 بابەتە بەتەواوى لە دل و مەشكتاندا جىى خۆى بگرى. باوہ پ مەنان بە
 خدا گەورەترىن و گىنگىتىن ھەقىقەتە. ئىمەى مەزۇفىش گىنگىتىن و
 لەپىشتىن ئەركى سەرشانمان، ناسىنى و باوہ پ پىھىنانىيەتى. ئەمە
 گەورەترىن ئامانجى ژيانىشمانە.

دەى ئەردەم، چاوہ پوانى پرسىيارەكەت...

- مامۆستا! ئەوە دورو سالە بە چەندین نمونەى جۆراوجۆردەوە
باسى بوونى کردگارمان بۆ دەکەیت. وا هەست دەکەم من و سەرچەم
هاوړتيانیش بابەتەکەمان باش هەرس کردووە. بەلام پرسىيارىک
میشکمی تەنیو، ئەویش ئەوەیه:

«ئەو خودایەى هیچ گومانىک لە بوونى نییه، بۆچی ناتوانین بە
چاوانمان ببینین؟»

ئەگەر لەبەرى ئەوەى بە نمونەگەلى زۆر و دورو و درێژ بوونى
دەربخوێ، بمانتوانیایە بوونى خوێ ببینین باشتەر نەدەبوو؟ ئەوسا
هەموو کەسێک بیویستایە و نەیویستایە، ناچار دەبوو دان بە بوونیدا
بنیّت.

- نازیزەکانم! لە دلەوە سوپاسى ئەردەم دەکەم بۆ ئەم
پرسىيارەى. چونکە هەلى ئەوەى بۆ پەخساندین، جارىکى دى
سەراپای بابەتێکى زۆر گەورە و گەرنى دووبارە بکەینەو. ئێستا با لە
پرسىيارى «بۆچی ناتوانین خودا ببینین؟» دەست پێبکەین...

ئەوە پاستە کە لەم دونیایەدا، ناتوانین بە دیدەکانمان زاتى خودا
ببینین. ئایا ئەگەر بمانبەینایە باشتەر نەدەبوو؟ نەخێر باشتەر
نەدەبوو، چونکە ئەم دونیایە شوێنى تاقیکردنەو و هەلسەنگاندنە.
ئایا ئەگەر وەکو ئەوەى ئەردەم دەیلێ؟ خودامان بە چاوانمان
بدیایە، هیچ بەهایەک بۆ تاقیکردنەوێ باوەر بەخودا دەما؟ لەبەر

ئەو ەى بە پوون و ئاشكرائى دەبىنرا، ەموو كەسىك بىويستايە و نەبويستايە دەبوايە باوەپى پىئەئنايە . بەم جۆرەش ەيچ بە ھاىەك بۆ باوەپ پىئەئنائى لە پىئى خستەنگەپى ئاوەز و دونيايەك پىئى زانستى نەدەما .

خەز دەكەن با وا بىر بکەينەو: ئەگەر ئەستىرەكان ەموو شەوانىك چەشنى تابلۆ پووناكەكانى رىكلام، بياننوسىبايە خودا ەيە، كى دەيتوانى بلىت نىيە ؟ گومانى تىدا نىيە كە ەموو كەسىك ناچار دەبوو باوەپ بىئى، وەلى ئەم باوەپ ەئنانە ەيچ سەنگىكى نەدەبوو لە ەئسەنگاندن و تاقىکردنەو ەى مرقۇدا . بەم شىۆەيەش تاقىکردنەو ەى دونيايى تىكدەچوو . ئەمە وەك ئەو دەبوو پرسىارىكتان بۆ بىئەو، بەلام ئەو وەلامەى كە دەمويست بىدۆزنەو، بە جۆرىك لەسەر تەختە پەشەكە بىنوسىبايە كە ەمووتان بىيىنن ! ئايا ئەو كات وەلام دانەو ەى ئەو پرسىارە نىشانەى زىرەكى دەبوو ؟!

بەلام ئەگەر ەندىك سەرەداوتان بدەمى، ئىتر وەلامەكە خۆتان بىدۆزنەو ئەو زىرەكى و ئازايەتییە . ەەر وەك لەم نمونەيە پوون بوو، بە چاو بىيىنى خودا تاقىکردنەو ەى دونياى تىكدەدا و بە ھاى ناسىن و باوەپ پىئەئنائى كەم دەبوو. بەلام لەم بارەى

ئىستادا دۆزىنەۋە و ناسىنى ئەۋخودايەى كە نابىنرى لى پىتى ئەقلى و تىگە يىشتىنەۋە گەۋرە تىرىن و گىرنگىرىن بەندايە تىيە .

خودا نايە تە بىننىن، بەلام بىر و ھۆشى پىداۋىن تا بتوانىن بىدۆزىنەۋە . ھەر بۆيە شىتەكان ئەم بەرپىسىار تىيە يان لەسەر شان نىيە . كەۋاتە يەكەم ئەركى ئاۋە زمان ئەۋە يە ئەۋكەسە بدۆزىتەۋە كە ئەۋى پىداۋىن .

كە قسەم گە يىشتە سەر ئەمە ، (شوعلە) ى چاۋدېرى پۆل دەستى ھەلپى . شوعلە پىسىار يان قسە يەكى گىرنگى پى ئەۋايە ، ئاۋا خۆى نەدە خستە ئاۋ قسەۋە . چۈنكە زوۋ زوۋ پىم دەۋتەنەۋە : "پۆلەكانم ! ئەگەر لە گەرمەى باسىكى گىرنگدا بوۋىن، دەست ھەلمە بىر و نە تانەۋى قسە بىكەن . چۈنكە ئەمە ۋەك ئاۋ كىرنە بۆ ئاۋ چىشتى كولاۋ و، لىمۆ كىرنە قسەى شىرىن و ترشاندىيەتى ."

- بلى، كچەكەم ! ...

- مامۇستا ! ئايا چاۋ تاكە

ئامرازى بىننىنە لە مۇقۇدا ؟

ئەم وتەيە بەھۆى

تىنە گە يىشتىنەۋە لىى بوۋە

ھۆى غەلبە غەلبە لە

پۆلەكەدا .

- بیدەنگ بن تا شوعله مەبەستەكەى زياتر پوون بكاته وه . باشه
 شوعله به چ ئەندامىكى هەستى دىكەمان دەتوانىن ببينىن؟
 - بۆ نموونه هەسى دەست لىدانىش دەتوانىت ببينى. ئەوه نىيه
 ئەوانەى چاويان نابىنايه، له پى دەستەكانيانە وه دەبين... واتە له
 پى دەست لىدانە وه جۆرىك بينىن بۆ خۆيان مسۆگەر دەكەن. كەواتە
 بەعزى جار هەستى دەست لىدانىشمان دەبينىت و لە شتان
 تىدەگات.

زمانەكانىشمان هەر دەبين. بۆ نموونه پى تىگەيشتن لە تامى
 هەر جۆره ميوهيهك، له پى بەكارهێنانى زمانمانە وهيه نەك پوانىن به
 چاوهكانمان. كەواتە ئەو ئەندامەى لەشمان كە تامەكان دەبينىت
 زمانمانە.

«ئافەرىن»م بۆ شوعله كرد و نەكرد، مەتىن دەستى هەلپى:

- مامۆستا! بەو حىسابە بىت، لووتىشمان بۆن دەبينى، وا نىيه؟
 كەواتە لووتىش چارى بۆن كردنە.
 - بىگومان، وايه... ئەگەر لووتمان -كە پسپۆرى بۆن كردنە-
 نەبوايه، نەماندەتوانى بۆنى هىچ گۆلىك بكەين. له سايەى لووتمانە وه
 بۆن و بەرامەكان بەدى دەكەين.

ئىتر وای لیھات پۆلەكە ھەمووی پێكەوہ وتی: "گویش ئەو
چاوەمانە كە دەنگەكان دەبینیت"، بەم جۆرە ھەموو تیگەیشن
شوعە دەبویست قسەكانی بە كوێ بگەیەنیت.

- ئازیزەكانم! باشە، چۆن دەتوانین بابەتەكەمان بەم ھەموو
نمونەییەوہ پوون بگەینەوہ؟ ئەوہی لە یەك پستەدا كورتی بكاتەوہ
(دە) نمرەہی دەدەم.

وہك بلیتی، ھەموو پۆلەكە دەستی بە ھەواوہ بوو. لەبەر ئەوہی
نمرەہی تیدا بوو، ھەندێك ھەربە دەست بەرزکردنەوہوہ
نەوہستابوون، بەلكو ھەلیشسابوونەوہ سەر پێیان. پێگەم بە عەلی دا
قسە بكات، خوا ھەلناگرێ وەلامەكەى زۆر جوان بوو:

- مامۆستا! ئەوہی پاستی
بیت، ئیمە خودای گەورە
دەبینین. بەلام ئەو چاوەی
دەبینی چاوی ئەقلمانە. وەك
چۆن لە تامی سیۆ بە زمان، ولە

بۆنى گول بە لووت، ولە چریكەى مەل و ئاوازی گۆرانی بە كوێ
دەگەین، ئاواش بە چاوی ئەقل لە بوونی خودا دەگەین...
ئەندامەكانی دیکەى ھەست کردنمان، بە پیدانی بەلگە و زانیاری
یارمەتی ئەقلمان دەدەن.

- ئافەرىن غەل! بابەتەكەت باش گەردەردەو و دە نمرەت حەلال
کرد. با باسەكە بەم جۆرە بخەينەپوو:

ئىمە لەم دونىايەدا ناتوانىن خوداى گەورە بە چاوانمان بىيىن،
وہ لى دەتوانىن بە چاوى ئەقلمان بىيىن. بىگومان ئەمەش پىويستى
بە كەمەك بەكار خستنى مەشك و لىكۆلەنەو و بىر كەردنەوہى مەنتىقى
هەيە. ئا ئەو كەسەى كە دەتوانىت ئەمە بكات، ئەوا لە گەنگەرتىن
وانەى ژيان دەرچوو، چونكە ئەو كات خوداى - وەك ئەوہى
بىيىبىتى - ناسىوہ و لى تىگەيشتووہ. كەواتە ئىمە خودا دەيىن،
بەلام ئەو ئەندامەى پى دەيىن جودايە، لەبرى چاوبە ئەقل
دەيىن. وەك چۆن گەلەك شتى دىكەى ئەم دونىايە بە ئەندامانى
ترمان پەييان پىدەبەين و لىيان تى دەگەين...

ئەردەم كە يەكەم كەس بوو پرسىى بۆ خوداى گەورە بە چاوانمان
نابىن، لەگەل ئەوہى تەنىشتى قسەى دەكرد، پىدەچوو شتىكى
ترىش ھەبىت بووبىت بە ماخۆلانى مەشكى و سل بكاتەوہ لە
پرسىنى...

- ئەردەم! خەرىكە پەككەوتنەكە پىشەل دەكەيت. ئەى بىرپار
نەبوو ھەر پرسىارىكت ھەبوو پىسەلەمىنەوہ بىكەيت؟!

- مامۆستا گيان! باش لەوانە گەيشتم كە باستەردن، بەلام
دىسانەوہ خۆم پىناگىرەت لەوہى بلىم خۆزگە خوداى گەورەمان بە

چاو ببینیايه، چونكه زۆرم مهراقه... پهنگه كه ميگ ههست بزوين
 بيت، به لام نهگر به چاو بمانديتبا... به پاستي من زور هزم ليه...
 - نه ردهم! با ئه م بۆچوونه ههست بزوينيش بيت، به لام خو
 عه ييه ي تيدا نيه. بيگومان مروڤ په روشي په روهدگار ييه تي و
 ده خوازيت له نزیکه وه بيناسيت، به لام نه وه ي ئيمه ليره دا گه ره کمانه
 باسي بکه ين نه وه يه كه ئه مه له دونيادا چون ده بيت و تا چه ند پتي
 تيده چيت. بيگومان نه ويني خودا له دلندا هينده زوره، بويه هر به
 بينيني به چاوي نه قلت، دلت داناكه ویت.

سه رده مانتيك هه زه تي مووساش (سه لامي خواي لي بي) كه
 به كيكه له گه وره تريني پيغه مبه ران، دلخوازي نه وه بووه له دونيادا
 خوداي گه وره به دوو چاواني ببينيت. خوداي گه وره ش پتي وتوه
 كه ناتوانيت به و چاوانه ي له دونيادا ببينيت. بۆ نه وه ي دلشي
 دابكه وينيت، فه رمانی پيداوه بپوانيتته كيته كه ي به رانه ري. كاتيک
 هه زه تي مووسا سه ري به رز کردووه ته وه و پوانيوپه تي، بينيوپه تي
 كيته كه به ده نكيگي به رزه وه شق بووه. هه لبه ته له ئاست
 سامداري نه و ديمه نه يه كسه ر كه وتوه و له هوشي خو ي چوه. بويه
 به ته واوي گه يشتووه ته نه و قه ناعه تي كه ناتوانيت به و چاوانه ي
 خوداي گه وره له دونيادا ببينيت. نه و ديپانه ي ئيمه نه و توانايه يان
 نيه ته نانه ت زوريك له و شتانه ي كه دلنيان هه ن به دي بکه ن. له به ر

ئەوئەي كە بونىيادى چاومان ئەوئەندە سنووردارە زۆرئەك لەوشتانەي
 لە بارىدا نىيە بىيانبىنىت، بە ئەندامگەلى ھەست كردنى تروئەقلمان
 پەييان پىدەبەين و ناچار دەبين دان بە بوونياندا بنىين. بۆ نمونە:
 ئايا دەتوانن چەورىي ناو شىر ببينن؟ ئەي ئەگەر لە باباپەكى شىر
 فرۆش بېرسن: ئەي شىرەكەت چەورىي تىدايە و، كاتىكەش وەلامى
 "بەئى" تان وەرگرت بىئن: "كوا؟ پىمانى پىشان بەدە"، چىتان
 پىدەئەيت؟!

باشە چۆن دەتوانن چەورىي ناو شىر ببينن؟

- بەوئەي بىكولئىنن و تامى بكەين...

- بىگومان وایە... چەورىي شىر، زمانمان دەيىبنىت ئەك
 چاوانمان... ئايا بە پوانىن لەو چايەي كە يەككە خەرىكە
 دەيخوائەو، دەتوانن بزائن چەندە شەكرى تىدايە؟
 - نەخىر...

- بىگومان نەخىر، چونكە تەنھا بە تام كردن دەزانىن چايەك
 چەنىك شەكرى تىدايە... باشە، چىي ترەھەيە كە دلىيان لە بوونى
 بەلام بە چاوانىيىنن. پىم بلەن بزائم...

- مامۇستا! پۆلەكەمان پەر لە ھەوايە، بەلام ئەويش بە چاوانمان
 نايىنن.

- ئەى دەكرىت نكوللى لە بوونى ئەو ھەوايە بگەين كە بەردەوام
بۆ نىو سىيەكانمان ھەلئىدەمژىن؟

- نەخىر، نەشىبىيىن ھەر ھەيە...

- مامۇستا! خۆى لە خۆيدا گشت بوونەوەرە مەعنەوييەكان
نايەنە بىيىن... ھەستەكانىشمان نابىيىر... بۆ نمونە: ۋەك چۆن
ئاتوانىن ئازار و ئارەحەتى و دلئەنگىي ھاوپىيەكمان بىيىن، بە ھەمان
شېۋە ئاتوانىن دلخۆششى بىيىن. ئىستا ئەگەر ھاوپىيەكمان بلئىت
"خەرىكە لە خۆشىيا بفرم"، پىي دەلئىن كوا ئەو خۆششىت، پىمانى
پىشان بدە، ئەگەر نا باۋەرت پىناكەين؟ نمونەيەكى تر: ئايا كەمىك
لەمەبەر كەيف خۆششى عەلىمان بىيى؟ ئەى خۆ بانگەشى ئەو
ناكەين كە وئپراي ئەۋەى «دە»ى ھاورد، ھىچ كەيف خۆش نەبوو؟

- ئافەرىن، پۆلە! نمونەگەلى زۆر جوانت پىداين. بەلام نمونەى
ترىشمان ھەيە لەسەر ئەم بابەتە، كى دەتوانئىت بيانئىت؟

- مامۇستا! كابرايەك دەچىتە لای مەلای گوندەكەيان و داۋاي
لئىدەكات باسى بوونى خوداي بۆ بكات... مامۇستاش بە ھەندىك
نمونەۋە بوونى خوداي بۆ پوون دەكاتەۋە. كابرا داۋاي ماۋەيەك
دىسان دئتەۋە لای مەلا ۋ ھەمان پرسىياری لئىدەكاتەۋە. مامۇستاش
دووبارە بۆى باس دەكاتەۋە. كابرا سوپاسى مامۇستا دەكات و
دەپوات، ۋەلى ھەمدىس مامۇستا لەسەر مەزراكەى دەبىيئىتەۋە. تۆ

بَلْتِي هه مان پرسيارى لَيْنه کاته وه؟! بهرئ وه لَلَّا... مامؤستاش وای
بۆ ده چیت کابرا گه ره کیه تی پابویریت، که سته کیکى وه ک بهرد په ق
هه لده گریته وه و ده کیشیت به ته پلى سه ریدا... کابرای نه گبه تیش
به پاکه پاک خوی ده که یه نیت لای قازی - واته دادوهری نه وسا...
پئی ده لیت:

- جه نابى قازی! پرسياریکم له مه لای گونده که مان کرد، نه ویش
به که سته ک کیشانه سه رمدا وه لامى دامه وه... خه ریک بوو می شکم
بپژئ. سکا لام له سه رى هه س...

قازی له م کاره، هه م سه رى سوږده مینئ و هه میش توو په
ده بیت... چونکه نه و مه لایه ی له نزیکه وه ده ناسی و ده یزانی
که سیکى هیمن و له سه رخویه...

بیگومان مه لاکه ش بانگ ده کریته دادگا. قازی به په روشیه وه لئی
ده پرسیت:

- مامؤستا! تۆ چۆن وه لامى نه م پیاوهرت داوه ته وه. یه کیک
داوای نه وهرت لیبکات بوونی خودای بۆ پوون بکه یته وه، که سته ک
ده کیشیت به سه ریدا؟

مامؤستاش زۆر به هیمنی وه لامى ده داته وه:

- قوربان! من به و زمانه وه لامى پرسیاره که یم داوه ته وه که لئی
تیده گات.

- چۇن چۇنى؟

- ئەو دوو جار ھاتە لام، داواي کرد بوونی خودا بخەمە
میشککىيەو. منیش ئەوئەندەي لە توانامدا بوو بۆم باس کرد و
چەندىن نمونەم بۆ ھىنايەو، بەلام کاتىك بۆ جارى سىيەم بۆ ھەمان
پرسىار ھاتەو، ھەستم کرد پىويستە بە جۆرىكى تر وەلامى
بدەمەو. ئىستا تىناگەم لەسەرچى سكالاي لەسەر من ھەيە؟

قازىيش پروو دەکاتە کابرا و دەلتىت:

- کوا بلى، بزانم سكالاکەت چىيە؟

- گەورەم! کە سىيەم جار چوومەو لای، وەلامى نەدامەو.
پارچە کەستەکىكى دا بە سەرمدا کە وەك بەرد پەق بووبوو. ئىستا

سەرم ئەوئەندە ئازارى ھەيە،
خەرىکە دەتەقىت. ئايا مافى
ئەوئەم نىيە سكالەسەر
کەسەك تۆمار بکەم کە ئەو
ھەموو ئىش و ئازارەي
پىگە ياندووم؟

ئىنجا قازى پروو دەکاتەو
مەلاکە و لىي دەپرسىت:

- جه نابی ماموستا! له به رانبر نه م بانگه شانه چی ده لیت؟ که
باس له پیوستی جوړه پوون کردنه ویه کی تری هه بوونی خودا
ده که یت، مه به ستت نه مه یه؟

- جه نابی قازی! کوا با نه و ئیش و ئازاره ی باسیان ده کات،
پیمان پیشان بدات.

کابرای سکا لاکار نه وه نده ی تر قینی له مه لاکه هه لده ستیت:

- جه نابی قازی! نه وه نه م پیاوه ده لیت چی؟ چوڼ ده توانم
ئیش و ژانی خو می پی پیشان بده م؟ نایا نه گهر نه توانم پیشان یان
بده م، مانای وایه نین؟

که قسه به مه ده گات، ماموستا به قسه دیت و ده لیت:

- ئی نه وه ی که منیش ده مویست باسی بکه م نه مه بوو. واته که
خودا نابینیت نه وه ناگه یه نیت نییه. ناتوانیت نه وه به چاوانت ببینیت،
به لام له ناخندا هه ستی پیده که یت و به دل په ی پیده به یت. به پوانین
له نافه ریده کان له بوونی نافه رید ده گه یت. سه یر بکه، ئیستا تو
ناتوانیت ژانی سه رتمان پی پیشان بده یت، به لام من هه ست به کزه ی
جه رگت ده که م.

قازی ده م به پیکه نینه وه گوئ له ورافه تی که ل به گالته یه ی
ماموستا ده گریت، دواتر هه ردوکیان ناشت ده کاته وه و به ره و
ناواییه که یان به پریان ده کات.

- پۆلەكانم! ئەم كابرارە بە جۆرىك لە بوونى خودا تىگەشتوو
جارىكى تر لە بىرى نەكات، وا نىيە؟

لەم سەرۋەندەدا لەنىو پۇلدا كەسانىك ھەبوون كە بە گالتە
سىخورمەيان بە يەكدا دەكىشا و دەيانويست پووداوى نىو چىرۆكەكە
دووبارە بكەنەو. پىم وتن:

- سەير بكەن، دەشى ئەم پووداۋەى كە ھاۋپىكەتان گىپرايەو،
كەلىك لە مېژ بىت پووى دابىت يان ھەر پووى نەدابىت... بەلام بۆ
پوون كردنەۋەى پاستىيەك دەگىپرېتەو. بەلام ئىتر لەم دەورانەى
ئىمەدا پىگاي پوون كردنەۋەى ئەم پاستىيە گىرگەش جىاۋازە. واتە
لەبرى كىشان بە سەردا، پىويستە قەناعەت بەۋەى ناۋى بھىنرېت.
چونكە ئەم چەرخەى ئىمە چەرخى زانست و قەناعەتە. ناتوانىت
كەلىك ھەر چەند بچووكىش بىت، بەزۆر و لەزىر فشار و كوتان
بېھىنيتە سەر باۋەپ، چونكە ئەمە لە ئاينەكەشماندا جىيى نابىتەو.
بەلى، بە ھەر حال... با بىينەۋە سەر باسەكەمان. چىي تر ھەيە كە
چاومان نابىينىت؟

- مامۇستا! ئەقل و گيانىشمان نابىين. كەچى كەسىش
بانگەشەى بى ئەقلى و بى گيانىي خۆ ناكات.

- ئافەرىن بۆ تۆ... كەس ھەيە ئەقلى خۆى بىينىيىت؟ يان
كەستان بىنيۋە گيانى خۆى بىينىيىت؟

- نه خیر، نه مانښنیه... -

- بېگومان نه تانښنیه و ناشیېنن. چونکه نه مانه بوونی
مه غه وین و نایه نه بینن.

(نالان) که له ژیرترین قوتا بیه کانی پل بوو، له ناخه وه ده موت:
له م وانه په دا هر بڼه نکه، داوای موله تی قسه کردنی کرد:

- ماموستا! کاره باش به چاو نابینریت، به لام شه وهی باوه به
بوونی ناکات نه گهر نازایه با دهستی بې بیات...!

- هر بڙى، نالان... بېدهنگ بوويت بېدهنگ بوويت، به لام که
به دهنگ هاتیت له گزوشی نه ووت دا! یه کیک له شاعیره
کلاسیکيه کانمان، دپړه شيعریکی زور جوانی له سر نه مه
هونیوه ته وه:

که چي چاونه ندامی بینیمان

که چي له بینینی خویشی، ده سته وسانه

به لئ، هیچ پښوېست ناکات له دور له نمونه بگړین. پیر بگړه وه
بزانم که سیک هیه له نثوه چاوی خوی بینیبیت؟ بېگومان مه به ستم
له ناوینه نییه...

به لئ، پیم وایه دواي هه مو نه وانهی باسکران، بۆتان پوون
بووه ته وه که توانای بینینی دیده کانمان چه نده سنوورداره، به لام
وهک دواشت با نه ووش بلتین:

به پتی وتهی زانایان: «چاوی ناده مزاد، له باریدایه تهنه سی له
سه دی تیشکه کانی نه م دونیایه ببینیت.» نه مه چي ده گیه نیت؟
نه وه ده گیه نیت که له و شتانهی له م دونیایه لئی ده ژین هه ن،
ده توانین تهنه و تهنه له سه دا سییان ببینین. باشه، نایا هر
چاومان ناوا سنوورداره؟ نه خیر، نه ندامه کانی دیکه هه ستیشمان به
هه مان شیوه له پتوانه یه کی فره که م و سنوورداردا په ی به شته کان
ده بن. نیت له و حاله دا نایا ده توانین به و چاوانه مان که نه و نده

سنووردار به ديهيٽراون و له توانا ياندا نيبه زۆريك له شته كانى ئەم
 دونيا به بيبين، خوداي گه وره بيبين؟ يان بلين له كاتيكدان ئەم
 هه موو ئافه ريد هه له گزپدا بيت كه نايان بيبين، داوا كردنى بيبينى
 ئافه ريد شتيكى مه نتيقيه؟ له ئاكامدا، با دووباره ئەوه ده رپرمه وه
 كه ئيمه مړوڤ ته نها ده توانين ئەو شتانه بيبين كه له ماوه يه كى
 ديار كراو و له نيو چه ند شه پوليكي ديارى پوونا كيدان. بۆ نموونه له
 تواناماندا نيبه ئەو مليونان خرۆكه سوور و سپى و زينده وهر و
 ميكرۆبه ي له له شماندا ده ژين، هه روه ها ئەو به كتر يانه ي هان له بنى
 بنه وه ي ددانه كانمان و خه ريكى هه لگولنيان بيبين. له كاتيكدان كه
 ئەو مليونانه ي له ناو جه سته ماندا ده ژين نابيين، بيتين و داواى ديتنى
 خوداي گه وره بكه ين يان بلين: "نه بيبينم باوه رپى پينا هينم"، هه چ
 ژيرانه نيبه. ئەم پاستيه له قورئانى پيرۆزيشدا به م جوړه پوون
 كراوه ته وه: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ﴾ الأنعام: ١٠٣، واته:
 «چاوى مه خلوقات هيزى ئەوه يان نيبه خودا بيبين و كونه ي خودايان
 پى بزاني. خودا كونه ي چاوه كان و خاوه ن چاوه كانيش ئەزانى و به
 وردى نه يان بيبينى و ده رپه يتيكى لى ون نابى.»

كه به م جوړه كوتام به قسه كانم هينا، چاوم له سه ر نه رده م بوو:

- ئەر دەم! لەسەر پرسىياری تۆ ئەم باسەمان كرده وە. ھەموو نیشانەى پرسىيارەکانى ناو مېشكت لاچوون يان ھېشتا ماون؟
 بە گوزارشتەکانى دەموچاوى ديار بوو ھېشتا پرسىياری ماو،
 بەلام لە پرسىنيان سلى دەكرده وە.

- دەى يەللە، ئەر دەم! سىيەم پرسىيارىشت بکە، تا کۆتا بە بابەتەکەمان بېنن. بە پرسىياری تۆ دەستمان پیکرد با بە پرسىياری تۆش کۆتايى پى بېنن.

ئەر دەم کەمىک نازى کرد، بەلام وەك پېشبينىم کردبوو ئەو پرسىيارەى کرد کە مېشكى تەنيبوو:

- مامۆستا! مادام سووريت لەسەر ئەو ەى پرسىيار بکەم و بەردەوامىش باس لەو دەکەيت کە لە ھېچ پرسىيارىک توو پە نابيت،
 منىش دەپرسم:

لەو ەى کە تا ئىستا باستان کرد، باش
 لەو تېگەيشتم کە ناتوانين بە چاومان
 ھەموو شتەىک ببينين و ببينى خودا ئەو
 ھەر ھېچ، بەلام و پراى ھەموو ئەمانەش من
 ھەر وا بىر دەکەمەو:

ئەگەر چاوانمان وەك ئەمانەى ئىستا
 سنووردار نەبووانە، بەلکو ئەو ئەندە بەکاملی دروست بکرانايە، کە

هه موو شتيكيان ببينيايه ... نه و کاتيش خودای گه وره مان ببينيايه،
باشتر نه ده بوو؟

- بيگومان باشتر نه ده بوو، نه رده م! ... چونکه نه و کات ژيان
ده بوو به شتيك قابيل به ژيان نه بيت. چونکه نه و چاره کامله ی
هه موو شتيکی به هه موو ورده کاريه کانیه وه ببينيايه، ژيانی له
مروژ ده کرد به زيندان. نه و که سه ی چاوکی وای ده بوو، نانی پی
نه ده خورا. چونکه هر چند پاک و ته ميز بوايه، مليونان بوونه وه ری
به سه ر خواردن و خوار دنه وه کانی سه ر چه تال و که وچک و چه قووه
ده بينی. با بیر له وه بکه ينه وه که کابرايه کی وا هه يه. نه م کابرايه
نه يده توانی نه و ده سته ی بۆ ته وقه بۆی دريژ ده کرا بگوشيت، نه و
پاره يه وه ريگريت که پتي ده درا، بخوات، بخواته وه، که سی خوش
بویت. له م دونيايه دا به و دوو چاوه ی که وه ک دوو بۆشایی سامداری
هاوشيوه ی پاره وگه ليک به ره و تاريکستان دريژ بووييته وه ده يروانی
و نه يده توانی ده ست به هه چه وه بدات، نه کالا و نه زينده وه ريش...

نه گه ر پۆژيک له و کابرايه پرسيار بکرايه:

- نه ري تق بۆ وایت؟ بۆ وه ک باقبي خه لگی نييت، بۆ وه ک نه وان
ژيان ناگوزه ري نييت؟
کابراش ده يوت:

- چاوه کانی من به دهستی قه‌دهر، له شیوه و توانای جووته وردبینیک دروست کراون. من گشت میکروب‌ه‌کانی سه‌ر نه‌و شتانه ده‌بینم که ئیوه تا سه‌ر ئیسقان خوشتان ده‌وین. میوانداری پر له میکروب، لیوانی لیوان لیو له میکروب، دهستی پر میکروب، پاره‌ی ته‌نراو به میکروب... ئیوه‌ش بینایتان وه‌ک هی من بویه، نه‌تانه‌توانی بژین. شوکری خودا بکه‌ن هه‌مووتان قه‌رزدارێ چاوکرزیتان.

به‌لام چی ببینم، نه‌وه چییه؟ نه‌رده‌م هه‌شتا ده‌یه‌وێت قسه‌ بکات، زه‌نگیش لێ دا. وتم:

- ده‌ی، نه‌گه‌ر کورته، بیپرسه‌...

- مامۆستا! بمه‌خشه‌. نه‌م‌پۆ زۆرم ماندوو کردی. بریار بێت نه‌مه‌ دوا پرسیارم بێت.

- خۆشه‌ویسته‌کانم! نه‌وه‌ی ده‌یه‌وێت ده‌توانیت بپوات، نه‌وه‌یشی

ده‌یه‌وێت ده‌توانیت گوی له‌ پرسیاره‌که‌ی نه‌رده‌م و وه‌لامی من بگریت...

- مامۆستا گیان! ئیمه‌ ناتوانین خودای گه‌وره‌ به‌م چاوانه‌مان و له‌م دونیایه‌دا ببینین قه‌ی ناکا، به‌لام ئایا

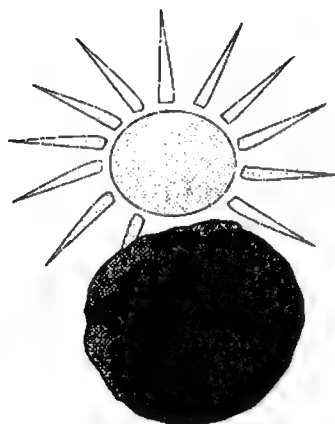

هەرگیزا و هەرگیز نایببین... له بههشتیشدا هەر ناتوانین ببیین؟

- پرسیاریکی جوانت کرد. هەر هیچ نهییت با به مۆژدهیهکی خوش کۆتا به وانهکه مان بێنین. بهلێ، بۆچوونهکی ئێردهم بهجییه. ئهگەر بتوانین بهههشت بهدهست بێنین، ئهوه خودای گهوره لهوێ چاویکمان بهنسیب دهکات که بتوانین زاتی خۆی پێببین... ئێ خۆشترین و بهتامترین نیعمهتی بههشتیش ئهمهیه. چونکه تامی بینینی ئهو خودایه ههموو جوانیهکانی له نهبوونهوه ههناوهته بوون و بهوهوهیهشوه سهراوهی گشت جوانیهکانه، ههموو خوشیهکانی بههشت تێدهپهڕییت. بهلام دهییت بۆ ئهوه که میك ئارامیمان ههییت و به جۆریك ژیانی دنیا بگۆزهرێنین، که سهری له بههشتهوه دهڕیجیت.

دهی ئێردهم، با هەر له مۆژه بهر له هەر که سیك تۆ، که یهکیکی له وانهی زۆرعه و دالێ دیتنی خودایت، ئینجا گشت پۆلهکه، بخهینه ناو پێشپرکییهکهوه لهو کارانهی که بههرو بهههشتمان دهبن. بۆ کهشتیکی ئاوا بیهاوتا، مۆژ چیه بهر چاوانگریت، وانیه؟ دهی ئامادهن؟

کاتیك له نیو دهنگی زوڵالێ "بهلێ ئامادهین، مامۆستا!" پۆلهکه م بهجیهشت، ههستم به خوشیهکه دهکرد له ناخمدایه باسکردن نایهت.

ژماره‌ی خزمه‌تکاره‌کانتان دمران؟

پۆږتیک له میانه‌ی قسه‌کانمدا به قوتا بییه‌کانم وت: "من هه‌زاران خزمه‌تکارم هه‌یه". سه‌ره‌تا که می‌ک سه‌ریان سوپما و حه‌په‌سان. دواتر وتیان: "بۆ تۆ پاشایت؟" و دایانه پیکه‌نین، به‌لام که من جه‌ختم له سه‌ری کرده‌وه، که‌وتنه‌ بیر کردنه‌وه و هه‌ول‌دان بۆ تیگه‌یشتن له‌وه‌ی ده‌بی مه‌به‌ستم چی بی‌ت... به‌لام دوا‌ی پوون کردنه‌وه‌کانم نه‌وه‌یان سه‌لماند که نه‌ک هه‌ر من به‌لکو خۆیشیان نه‌وه‌نده خزمه‌تکاریان هه‌یه له ژماره‌ نایه‌ن.

با بزانی ئیوه‌ش هه‌مان بۆچوونتان ده‌بی‌ت؟

بېړیاری له سهر هم موږ نه مانه دابیت؟ خو ناشی مړوځ نه م بېړیاری دابیت. چونکه خوځ نه وه نیبه به سهر گشت هه ساره کاند ا گه پرابیت و زهوی به دل بووېت. نه وهش پړی تیناچیت زهوی نیمه ی خوش ویستېت و حهزی کردبیت میوانداریمان بکات، چونکه له نه قل و بیر کردنه وهی و، مه حرومه. هه بی و نه بی، ده بی په کیځ هه موږ نه مانه ی بځ نیمه ی مړوځ ناماده کردبیت و خستبیتیه خزمه تمانه وه.

نهری زهوی به و زه به لاهییه ی خوځیه وه، خزمه تکاری نیمه نیبه؟ نینجا خزمه تکاریځ که هه زاران خزمه تکاری دیکه ی له سهر خوځی په نا داوه... بوونه وهریځی مهن که ته ژبیه له پازگه لیځ که نه قل نایانېریت، به بځشاییه وه و ه ستاوه و له خولگه یه کی دیاردا به خیرایی ۳۰ کیلومتر له چرکه یه کدا به دهوری خوردا له خولانه وه دایه... به دهوری خویشیدا ده خولیته وه. به سوورپانه وهی به دهوری خوردا چوار وهرزه ی سال و، به سوورپانه وهی به دهوری خویشیدا شه و و پږمان بځ ده کاته دیاری. هم چوار وهرزه که و ه میش شه و و پږگار ته نها له خزمه تی مړوځدایه. هه روه که هه موږ نه وهی له نایاندا پووده دات، ته نها و ته نها بځ نارامی و ناسووده یی مړوځه کانه. که واته زهوی سهرایه که بځ میوانداری نیمه ناماده کراوه. گږوگیا و دره خته کانی نیو باخچه ی نه و سهرایه، هه رده م له خزمه تی نیمه دان. نیتر هه ندیکیان له خواردن سازکردندا و هه ندیکیان له

دەرمانسازیدا و هەندیکى تریشیان له دروست کردنى که لوپەلدا بەکار
 دەهێنرێن. ئەو پووهکانە که سەر زەمینه که مانیان پازاندووه تهوه،
 دیمەنیان به چاومان و بۆنیشیان به لوتمان جهژن دهگێڕن و
 ئاسووده ییمان پێده بهخشن. باشه پێتان وایه که بۆ ئەم خزمه ته
 فه رمانیان له کێ وهگرتهوه؟

ئەری دهکړی ئەم هه موو جوانییه ببینن و نه لێن خودا چه ند
 جوان به ده پێناون؟ له خودا به ولاره، پێی تیده چی خاوه نی ئەم
 میوانخانه گه وره یه کێ بێت؟ ئەوه ی که ئەم زه وییه به سالدا چووه ی
 له هه زاران سه ده له مه و به ره وه خستووه ته بهر فه رمان و خزمه تی
 مرۆف کێیه؟

ناسینی خودای گه وره به م بۆچووانه وه و خوش ویستنی له
 کانگای دله وه، سه ره کێترین ئه رکمانه، به لام چه ند له چه ندی ئەو
 مرۆفانه ی سوود له نیعمه ته کانی سه ر ئەم زه وییه وه رده گرن په ی
 به و جوانییانه ده به ن؟ ئەری چه ندیک مرۆف له ئاست ئەو خزمه تکار و
 خه لاته جوانانه سوپاسی خودا ده که ن؟

ئه گه ره هه لێسین به ژماردنی جوړه کانی پووه که پێمان ده ژمێرێت؟
 ئەی ئاژه لانی؟... ئەوانه له خزمه تی کێدان؟ هه ندیک له ئاژه لانی به هێز
 و بازوویان، هه ندیکى تریان به شیر و گوشتیان، هه ندیکى تریشیان به
 ئێسک و پێستیان خزمه تی مرۆفایه تی ده که ن. ئاژه لانی له شیوه ی

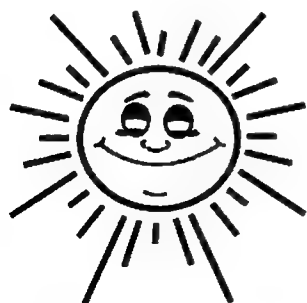
مەپ، بىز، حوشتر و مانگا گيانى خۇيان بۇ مۇڭ بەخت دەكەن. باشە ئىمەى مۇڭ چى بۇ ئەو خودايە دەكەين كە ئەوانى تايىبەت كىردوۋە بە خىزمەتى ئىمە؟ بۇ نىمۇنە، چەندىك لە كاتى خۇمان بۇ بەندايەتى كىردن تەرخان دەكەين؟ ئەگەر ھەلبىسىن بە ژماردىنى جۇرى ئەو ئازەلانەى بە كەلكى مۇڭ دىن، تۇ بلىتى چ ژمارەيەكى گەورەمان دەست بگەۋىت؟

ئەى چى، بەو (مانگ) دەلەن، كە پۇڭژىمىر و چراى شەۋانە؟ ئەگەر ھەموو شەۋىك بە خىزمەتەن نەگەيشتاىە، چۆن لە تارىكىى نووتەكدا دەماينەۋە؟ ئەو تىرىفە قەشەنگانەى بە ھۇى تىشكەدانەۋەى پووناكىى مانگ لە دەريا و دەرياچەكاندا دروست دەين، مانگ نەبوايە چۆن دەمانبىنن؟ بىر لە وردىرەن ئارەزۋى چاۋانمان كراۋەتەۋە و حىيىى بۇ كراۋە... ئەرى قەت بىستۈوتانە مانگا بە تەماشا كىردىنى تىرىفەى مانگ، زەۋوق و خۇشى ۋەرىگىرت؟

مانگا و ھىچ ئازەلەئىكى
تەر ھىچ زەۋوقىكى ۋابان
نىيە. گىشت ئەم
جوانىيانە بۇ ئىمەى
مۇڭ.

باشه، ئەى خۆر لىمان زویر ناییت؟ ئەگەر هەر حسیب بۆ مانگ
بکەین و خزمەتەکانى ئەو نادیدە بگرین، ئایا ناھەقیمان نەکردوو؟!
لە کاتیڭدا گەلێک لە زەویبەکەى ئێمە گەرەترە، کە چى بەکێکە لە
دەست لەسەر سنگترین خزمەتکارەکانى ئەو و ئێمەش کە لەسەرى

دەژین. هەم بە تیشکەکەى، هەمیش
بە گەرمى و هەمەدیس بە
کاریگەریبەکانى دیکەى - کە
کاریگەرییان هەیه لەسەر زیندوو
پاگرتنى زیندەوەرانى سەرى، لە
پازاوەترین جوانییبەکانى ئاسمانە...

سەرچاوەى وزەمانە... وێستگەى کارەبامانە... نە مان دەگریت نە
یاخى دەبیت... خزمەتکارێکى زۆر خاکەپامانە... هەموو بەیانیبەک،
بە تیشکى ئەو پۆژ دەکەینەو. وەك چۆن ناویەناو کارەبا دەبریت،
ئەگەر ئەویش بۆ چەند پۆژێک خۆى ون بکردایە، پووناکی و گەرمی
بۆ زەویبەکەمان نەناردایە، حالمان چۆن دەبوو؟

بە پای هەندێک لە زانایان، بەهۆى ئەو تەقینەوانەى لەسەر خۆر
پوو دەدەن، خەریکە ژيان لە هەندێک شوێنى سەر زەوى پەکی
دەکەوێت...

ترسى ئوۋەش لە گۆپىدايە، بەھۆى بەرز بوۋنەۋەيەكى كەم لە
گەرمىيەكەى، بەستەلەكى جەمسەرەكانى زەۋى بتوینەۋە و
زەۋىيەكەمان ژىر ئاۋ بخەن...

ئىستا من لە ئىۋە دەپرسم: كىيە خاۋەنى ئوۋەيىزەى كە بە و
شىۋەيە خۆرى خستوۋەتە خزمەت و ژىر فەرمانمانەۋە؟
- خۇداى گەۋرە!...

- بىگومان لە ژىر ھىز و دەسەلاتى خۇدادايە، خۆر ئوۋ
خزمەتانەمان دەكات. ئەگەر نا، ھەرچى مەۋقى سەر ئەم ئەرزە ھەيە،
ھەرچى زانست و ھونەريان ھەيە بىيانخستايە گەپ، ئەمەيان پى
دەستەبەر نەدەكرا... بۇ ئوۋەى بتوانىن بەگونجاۋترىن شىۋە سوود
لە تىشكى خۆر ۋەربىگرىن، بەجوانترىن شىۋە پىۋوشوئىنى پىۋىست
گىراۋەتە بەر. چىنى جۆراۋجۆر چوار دەۋرەى زەۋىيان داۋە تا
تىشكى خۆر بەگونجاۋترىن و بەكەلكرىن شىۋە بگات بە ئىمە. بۇ
نمۇنە: تىشكى پۆز سەرەتا دەگاتە بۋارىكى موگناتىسى، دۋاى
ئوۋەى بەشە زىيان بەخشەكەى لىدەگىرېت، دەگاتە چىنى ئۆزۈن،
دۋاترىش دىتە ئاۋ ئەتمۇسفىرەۋە. دۋاى ئوۋەى تىرۆۋەكان بەناۋ ئەم
چىنە يەك لەناۋ يەكانەدا پالقتە دەكرىن و خاۋىن دەبنەۋە، دەگەنە
سەر زەۋى. ئەگەر وا نەبۋايە و تىشكەكانى گەردوون يەكسەر بۆمان
بھاتنايە، تايىبەتمەندىيەكى وايان دەبۋو مىشكمانيان بھەلماندايە.

له به رانبهر ئه و کردگاره مه زنه ی که ئه و خزمه تکاره مه زنه ی ئاوا
بی که موکوپیی به کارخستوو، ئایا هیچ قه رزرداری سوپاسگوزاری
نین؟

ئایا خزمه تکاره کانمان هه ر له وانه قه تیس ماون؟ بیگومان نه خیر.
ئه گه ر خزمه ته گانی دایکه خاکمان فه راموش بکه یین، ئه و
بیئمه گییه کی گه وره مان کردوو. چونکه له و تاکه خاکه هه زار و یه ک
شت ده رده چیت که سوودی بۆمان هه یه. ئه و خاکه که ژنده ری
هه موو ئه و خواردن و خواردنه وانه یه که پتویستن بۆ به رده وام
بوونمان له ژبان، هه م هه زار و یه ک خزمه ت ده کات و هه میش به
خاکه پاییه کی ژوره وه هه میشه له ژیر پیمان پاخراوه. وه ک بلیی
ده رسی بی فیزیمان داده دات.

ئایا له به رانبهر ئه وه ی که له پێی ئه و خوراكانه ی له گله وه
ده ریانده هینیت و هه زاران جوړه زینده وه ری بیهووشی پی
به خێوده کات و به و جوړه تاکه شتیک ده کات به هه موو شتیک،
سوپاسی ئه و کردگاره مه زنه مان کردوو؟ با هه ر نه ئین گل و
به سه ریدا پابووین. ماده ی خاوی موفیش هه ر گله. ئه وه مان
له بیر نه چیت که له گله وه هاتووین و هه ر بۆ ئاوه ویش
ده گه پێینه وه.

هه ندىك جار نه و مندالانهى مېشكيان به كارناهيئن، دايكيان پېيان ده لېن «مېشك داريان بهرد». نه مه له كاتيكد له دار و بهرد چى دهرده چېت؟! وهك چۆن بهرد سهرچاوه و دايكى خاكه، ئاواش نه و دره ختانهى كه له زستان دهبى به دار، چ ميوه گه ليكى ناوازه بهرهم ده هيئن! هر بويه نه مانه گه ليك له و مېشكانهى شتى به سووديان ليوه دهرناچيت به نرخترن. چ جاي نه و مېشكانهى كه بهرده وام بېرى خراپيان ليوه دهرده چېت... بېگومان نه و مېشكانه ناگن به مېشكى پهرېش. بويه با به وتنى دار و بهرد و خۆل به مېشكه زيان به خشه كان، سووكايه تى به و خزمه تكاره زۆر سوود به خشانه نه كه ين.

هه ق وايه بۆ نه و شته سه نگينانهى خراونه ته خزمهت و بهر فەرمانمان زۆر له دوور نه گه پرين. نهى دايك و باوك بۆ ماوهى چهند سال خزمه تى ساوا

تازه بووه كان ناكهن؟ ئينجا به وپه پى گرنگى پيدان و بى هيچ بهرانبه ريكيش... كه س ناتوانيت بىر له خزمه تكارييه كى نه و نه ده دلخوازانه بكاته وه. به م جۆره له و ماوه يه دا كه تا بلئى پيويستى به چاوديرى ههيه، هر نه و نه ده ده زانيت دوو خزمه تكارى به نرخ به

ديار سەريپە وەن. ئەو خزمەتەى باوان بە جگەرگۆشەكەيانى دەكەن
 لايان خۆشتەين و بەتامەين كارى دونياپە. ئاىا لە ئاست ئەو
 خوداپەى، لە و كاتەدا كە دەستمان بە هېچ ناكات، چاومان هېچ
 نابېنى، پېمان پى ناكات، ئەو دوو خزمەتكارە بە دەورمان دىنىت و
 سالاھەى سال دەيانخاتە خزمەتمانەو، هېچ ئەركىكمان لە ئەستق
 نىپە؟ ئەو دايك و باوكەى ناخۆن تا مندالەكانيان بخۆن، ناپۆشن تا
 مندالەكانيان دەپۆشن... و لە ناخى دلەو دەخوازن مندالەكانيان لە
 خۆيان گەرەتر و پاىەدارتر بن، چ كەسىكى تر بۆ كەسانى تروا
 بېردەكاتەو؟

خودا سۆز و خۆشەويستى نەخستاپەتە دلپانەو، دايك و باوك
 ئاوا بۆ مندالەكەيان دەبوون بە شىت و دىوانە؟! خۆى هەق واپە
 مندال خزمەتكارى بۆ ئەو دوو پالەوانى سۆزە كە هەلگىرى ئەو هەستە
 پىرۆزانەن بكات. ئى خۆ ئەو خزمەتكارىپەش لە ژيانى دونيادا بەسەر
 دەكرىت. سەرەتا دايك و باوك، دواترىش مندالەكان ئەو پۆلە
 وەرەدەگرن، بەلام هېچ مندالەك ناتوانىت هەقى باوانى بدات و پاداشتى
 ئەو خزمەتەى ئەوان بداتەو، چونكە كاتىك دايك و باوك چاودىرىى
 مندالەكەيان دەكەن و گەرەى دەكەن، تاكە ئامانجيان ئەو پە وەك
 مروفىكى باش، ژيانىكى باشتر و درىژتر بژى. بەلام كە مندال ئەو
 كارە دەكات، بەوقەناعەتەو دەيكات كە ئەوان دواى ماو پەكى تر

دەمرن و ئەو خزمەتکارییە ئەوەندە درێژە ناکۆشیت. پاستییەکی
بیەویت و نەیهویت ئەوە بە خەیاڵیدا دیت.

کەواتە دایک و باوکیش دوو خزمەتکاری بێهاتوان کە خودا بە
چاکەیی خۆی بە مۆفیان دەبەخشیت. دوو خزمەتکاری بێ نمونەیی
وان کە پاداشتیان وەک بۆلی ئەستەمە بدیتهوه...

ئەوێ پاستی بێت مۆف بەر لەوەی خزمەتی دایک و باوکیش
دەست پێبکات، موحتاجی چاودێری و بەخێوکرانە. تەنانەت ئەو
کاتەش کە لە سکی دایکیدایە، بەجوانترین و بەسوودترین شیۆە لە
شوینانیکی نەدیترای و چاوپوان نەکراوێوە هەموو شتێک دەخریتە
خزمەتی. بۆ نمونە بەهۆی بۆرییەکی بەستراو بە سکییەوێ بۆ چەند
مانگێک وەک پارچەیهک لە دایکی خۆراکی پێدەگات. دواتریش هەر کە
دیتە دونیاوێ لە مەمکەکانی دایکی کە کانێی شیرن خۆراک
وێردەگریت. منداڵ کەمێک بەر لەوەی بێتە دونیاوێ، ئەم خۆراکە کە
نمونەیی نییە، لەلایەن جەستەی دایکییەوێ بۆی ئامادە دەکریت.
تێیدا جگە لەو پڕۆتین و کاربۆهیدرات و کانزایانەی بۆ گەشە
پێویستن، چەندین جۆرە (دژەزیندەگی)یش کە پێویستن بۆ بەرگری
لە نەخۆشی هەیە. کۆپە دروستکار و بەرەمەپێنەری ئەو خۆراکە
سەر سوپەپێنەرەیی دەخریتە خزمەتی ئەو منداڵە بچکۆلانە بێ توانا
هیچ نەزانە؟ شیر ئاسن و مسی تێدا نییە. ئەمە لە کاتی کدا کە ئاسن

مادده په که ژيان پټوهی بڼده. چونکه له خړوکه سووره کانی خوین
ده نیشیت و ټوکسجین به سر خانه کاند دابه ش ده کات. باشه نه و
پټویستییه ی منډال له کوپوه دهسته بهر ده بیت؟

بیر له و پټویستییه شی کراوه ته وه و پیشتر پلانی بؤ داپړژاوه.
چونکه منډال هر نه و کاته ی له سکی دایکیدایه، بایی نه وهنده ناسن
له جگړیدا هه لگړاوه به شی شهش مانگی دواي له دایک بوونی بکات.
به لئ، به م جوړه ناسنیش خوی گه یاندووه ته خزمه تمان و خوی بؤ
نهرکه گرنگه که ی ناماده کردووه. ناسنی بی میټشک و بی فام خوی
که یاندووه ته خزمه تمان یان گه یه نراوه؟ هیچ بونیادی بی بونیادنه و
کرداری بی بکه و گوته ی بی گویا هیه؟ مانای وایه قودره تیځیش
هیه که ناسنی خستووه ته خزمه تی زاروکه وه. نه و سا له بری
"سوپاس بؤ تو جه نابی ناسن!"، گهره که بیر له وه بکه ینه وه بیژین:
"سوپاس بؤ نه و زاته ی ناسنی بؤ خزمه تی جهسته ی مروځ ناردووه."

- به لئ، نیستا پیم بلین بزانه، من چند خزمه تکارم هه س؟
- ماموستا! نه گهر له و پوانگه یه وه بپوانین، ده توانین بلین:
هه زاران و بگره ملیونان خزمه تکارمان هیه.
- بیگومان ده بیت له و پوانگه یه وه بپوانین. چونکه نه م پوانگه یه
پوانگه ی پاستی و زانستییه. خودا له پټی نه و هه موو خزمه تکاره وه

ئاسودەیی و کامەرانیی بۆ دەستەبەر کردوین... باشە مڕۆڤ کە
 خاوەن ئەو سەلتەنەتە سەراسیمەییە و بالاترین بوونە وەرە،
 لەسەریەتی خزمەت بە کۆ بکات؟ مڕۆڤ کە ئەو هەموو بوونە وەرە
 خراوەتە ژێر فەرمانییە وەرە، دەبێت لە ژێر فەرمانی کێدا بێت؟ ئایا ئەو
 مڕۆیە، ئەرکیکی بەندایەتی لەسەر نییە کە گەلێک لە هی پووەک و
 ئاژەلان زیاتر و گەورەتر بێت؟ هەر بەراستی مڕۆڤ سەرداری
 بوونە وەرە، وەڵا ئەگەر هەست بە و پایە بێندی و ئەو نرخە نەکات
 کە پێی دراوە و لەبەر چاویان نەگرێت، ئەوا بە دەستی خۆی، خۆی
 لەو لوتکەیە وەرە کە لەسەریەتی، هەڵداوەتە ناو کەندەلانی وەرە. یەكەم
 مەرجی ئەو نەکە و تنە کەندەلانی شەبا وەرە، ناسینی ئافەرید و
 گوێراپەڵی کردنییەتی، چونکە "ئیمانە ئینسان دەکات بە ئینسان.
 نەکە هەر ئەوەندە، دەشیكات بە سولتان."

هه موومان مليار دېږين

دوینې ټاپو په کم هاته لام، گېږوډه کیشه وگرفت بوو. زور ټاخ و داخی هه لډه کیشه.. پتېده چوو به ده ست یی پاره ییوه بنالینیت. وتم: -
عهیه بۆ تو. خو تو مليار دېږیت. ئینجا له م دونیا یه بیزاریت و به به لاش سرئیشه بۆ خوټ دروست ده که یت.

هه لبت سهری سورما. وتم:

- سهر بکه. نه گهر قو له کانت به دوو مليار بقه لسیئن، بیئ و له سینگته وه لئی بکه نه وه و بیبهن، پیان ده فروشیت؟
- نه وه لالا، نایفروشم.

- نه ی چاره کانت به مليار ټک ده ده یت؟

- نه خیر، نایده م.

- هر دوو قاچت به پینچ سه د ملیون؟

- نه خیر، نایانده م.

- نه ی که واته به و هه موو سهرما یه یوه، نه وه پراسته ټاخ و داخ هه لیکشیت؟ کورت هیتانیتکی که می پاره، به سهر هه موو که سیکا دیت. واز له و کاره سهرانه بیته.

خه لکی له جیاتی نه وه ی به بینینی گولیک له نیو درکه لاند د لڅو ش بین، به بینینی درکیک له نیو گولاند گلہ بیان لی به رز ده بیته وه.

هه موو مه سه له که له ناوېردنی نه و مه نتیقه چه و ته یه. نه وه ی نه توانیت نه مه بکات، خاوه نی ملياران و بگره تریلیونانیش بیت، مه حاله د لڅو ش بیت.

گورپوز نه زاک

(نامه بۆ دۆستان، ل ۷۲، ۱۹۸۰)

ديسان ته م

که نه و به ياننيه له خو وه لساين، چا و چاوی نه ده دی. ته ميکی
چر هه موو لايه کی داپوشيبوو. به زه حمه ت توانيم بگه مه قوتا بخانه.
نه گه رچی (غيا بات) وه رگرتنم ده ده قه يه ک دواخست، که چی هيشتا
ده قوتا بی نه هاتبوون.

وتم:

- نه وان له کوين؟

چاوديري پؤل وتی:

- له بهر ته مه که نه هاتوون. ئيمه ش زؤر به زه حمه ت توانيمان
بيين. نه و هاوپتياننه مان له دووره وه دين. که ميک ته مه که کال
بييته وه، نه وانيش دين...

به لام نه و پؤزه تا ئيواره ش ته مه که هه ر ما. ده چوومه هه ر
پؤليکه وه، به لايه نی که م پينچ قوتا بی نه هاتبوون. به قوتا بييه کانم
وت:

- نه گه ر هه موو پؤزيک له نه سته نبوول ته م بوايه، حالمان چؤن
ده بوو؟

بئگومان پای ھەموویان ۋەك يەك بوو و پێکھاتبوو لە یەك پستە
 "ژیان پەکی دەکەوت". ھەر بەپاستیش لە پۆژنامەکاندا ئەو
 نووسرابوو کە لە ئەنجامی ئەو پووداوانەى ئۆتۆمبیل کە بەھۆی
 تەمەکەو ھەموویان داو، چەندین کەس گیانیان لەدەست داو.
 دواى ھەفتەيەك، کە تەمەکە نەما، ھەموو کەس کە یفی ھاتەو
 جێى خۆى. ھەموو کەسێک لە بەرخۆیەو دەیوت: "ئۆخەى، دەرکەوت
 دنیا ھەیه!"

لە پۆلەكەم پرسى:

- ئەرێ ئەم پۆژە تەماویانە، تا ھەفتەيەکی تر بەردەوام بێ،
 دیسان دینەو؟

ھەموو وتیان:

- نەخێر.

- باشە، بلیت و کرێى ئەوێ کە ھەموو پۆژێک بەپۆشنی
 دەکەینەو، چییە؟ کێیە ئەوێ پۆژگارمان پووناك دەکاتەو؟
 - مامۆستا گیان! خودا پووناکیان دەکاتەو.

- باشە، ئەوێ ھەموو پۆژێک بەپوونی دەبەینەسەر،
 بێبەرانبەر؟ ئایا بەھۆی ئەووە، لە بەرانبەر خودای گەورەدا ئەرك و
 قەرزیكمان لەسەر نییە؟

- لەسەرمانە شوکرانەى بکەین.

- لەسەرمانە بەندایەتیی بۆ بنوینین.

- نابێت پەرستشەکانمان فەرامۆش بکەین.

بەلێ، بەو جۆرە تەمەکە تەمومژێ سەر مێشک و ناخی لابردبووین.
بە پۆلەکەم و ت کە پێویستە لە کانگای دلەو ئاوا نزاگو بین بەرانبەر
بە خودا:

"پەرەردگارا! با پۆزگارمان تەماوی و تاریک نەبێت، با هەر پوون
و چارخان بێت. وەك چۆن هەتاو پۆزەکانمان پووناك دەکاتەو، با
ئاواش خۆشەویستیت دلەکانمان نورانیی بکات. وەك چۆن لە دونیادا
هەتاوت پێبەخشیوین، لە ژيانى نێو گۆریشدا پووناکییە
مەعنەوییەکانمان لێمەشارەو. خودایە نوورمان پێبەخشە، نوور...
بۆ ئەو پووناکییانەى تا ئێستا پێت داوین و ئەوەش کە لەمەودوا
پێمانى دەدەیت شوکرانە بژێریت دەکەین..."

پيالاوه كهى عوسمان و ههستى يارمه تيدانى يه كتر

پۆژيكي سارد و به فرانبارى زستان بوو. كه به يانييه كهى چوومه
يه كه م وانه وه، نزيك به نيوهى پۆل هيشتا نه هاتبوو. ناويه ناو
يه كيكيان به ژوور ده كه وت. گزنای گشتيان سوور سوور هه لگه پابوو.
وهك بلتي له بهر سه رما سووتا بوون! بۆيه به دێر كه وتوو ئه ژمارم
نه كردن. به لام عوسمان كه هات وانه كه نيوه زياترى لى پۆيشتبوو.

وتم:

- تۆ تا ئیستا ئەوەندە دوا نەدە کە وتیت. دەزانم ئیستا باسی
بەفر و شەختە دەکەیت. بەلام سەیرکە، ھارپیکانت دەمیکە ھاتوون.
عوسمان کەوتە گریان. ئەوەندە پێنەچوو ھەرینی ئەسرىنەکانی
بۆ سەر کۆلمە ئال ھەلگەراوەکانی دەستی پیکرد...

- باشە، دابنیشە. خۆت دلتەنگ مەکە. ھەول بدە جاریکی تر
ئەوەندە دوا نەکەویت، باشە؟

عوسمان لە بەرانبەر ئەم قسانەمدا ھەر ئەوەندە پیکرا بە
سەربادان بلتیت: "بەسەر چاۋ" و دانیشت. لە کۆتایی وانەکەدا، بانگی
چاودیری پۆلم کرد و داوام لیکرد ھەول بدات بزانی عوسمان بۆ ئاوا
بەئاسانی دلتەنگ بوو و کەوتە گریە. (شوعلە)ی چاودیر، کچیکی ژیر
و تیگەیشتوو بوو، وتی: "من دەزانم بۆ. ئەگەر حەز دەکەیت پیتی
دەلێم." وتم: "نا، باش لێی بکۆلەو و ھەول بدە بەتەواوی بیزانی،
دواتر قسەى لێدەکەین."

دوو وانە دواتر، ئەوێ شوعلە بۆی باس کردم، زۆر کاری تیکردم.
چونکە شوعلە باسی لەو کرد کە کالە پەڕپینەکەى عوسمان، وەک
کارێز ئاۋ دەمژن و ھەر بۆیەش ھەموو پۆرتیک کە دیتە دەوام، لەسەر
سۆبای دالانەکە، وشکیان دەکاتەو. ئەو پۆژەش کە دێرکە وتبوو،
لەبەرئەو بوو کە زۆری پێچوو بوو تا وشکی کردبوونەو. ئەو
پێیانەى کە بەدریزایی زستان دەتەزن، وایان لێھاتوو لە کەش و

هه‌وای ناساردیش، هه‌ر ئازاریان هه‌یه. ته‌نانه‌ت جارێکیان پزیشك پێی
وتوو هه‌داریی هه‌یه.

ئه‌وانه‌ی شوعله‌ وتنی زۆر دڵته‌نگیان کردم. به‌ چوار چاو
چاوه‌پوانی هاتنی وانه‌ی دواتر بووم له‌و پۆله‌. به‌لام که‌ چوومه
پۆله‌که‌وه‌، دڵته‌نگیه‌که‌م چه‌ند قات زیادى کرد. چونکه‌ عوسمان ئه‌و
پۆژه‌ نه‌یتوانیبوو بێته‌ ده‌وام. دووهم پۆژیشى بوو نه‌یه‌ت. له‌ هۆی
نه‌هاتنیم پرسى. شوعله‌ وتی که‌ وا نه‌خۆشه‌. قوتابییه‌کی دیکه‌م که‌
هاوسێیان بوو ئه‌وه‌ی گێپرایه‌وه‌ که‌ باوکی عوسمان، دوو سال
له‌مه‌وبه‌ر به‌ کاره‌ساتی ئۆتۆمبیل گیانی له‌ده‌ست داوه‌، دایکیان به‌
به‌رگدروویی ئه‌و ماله‌ ده‌بات به‌پۆه‌. تێکرای پۆل، پێکرا ئالابوه‌
بێده‌نگیه‌کی هه‌سته‌وه‌رانه‌وه‌. پێم وتن:

- پۆله‌ شیرینه‌کانم! کێ به‌وه‌ دڵته‌نگ نییه‌ که‌ ئه‌مڕۆ عوسمان
له‌نێوماندا نییه‌، با ده‌ستی به‌رز بکاته‌وه‌. که‌سێکی وا هه‌یه‌ له‌م
پۆله‌دا؟

هه‌لبه‌ته‌ ده‌ستی که‌س به‌رز نه‌بووه‌وه‌. هه‌ر خۆم بێده‌نگیه‌که‌م
تێکدا:

- به‌پێی ئه‌وه‌ی ده‌بیینم، هه‌مووتان بۆی دڵته‌نگن. بێگومان له‌
به‌رانبه‌ر پووداویکی دڵ ته‌نگه‌که‌رداین. به‌لام ئایا له‌ بارێکی وادا، ته‌نها
دڵته‌نگ بوون به‌سه‌؟ یان شتی تریش هه‌یه‌، پێویسته‌ بکریته‌؟

گشت پۆله که له په شیمانیدا بوو. زۆربه یان، ویږای ئه وهی به و
 بارودۆخی عوسمانیان زانیبوو، له بهر ئه وهی نه که وتبوونه کار بۆ
 به ده مه وه هاتنی، لۆمه ی خۆیان ده کرد. هه ندیکیشیان، نه گه رچی
 ده یانوت: "ئیمه نه مانده زانی حالی وایه"، به لام شوعله به کسه ر
 بیده نگى کردن. وتی:

- هاو پێینه! چۆن به
 حالیتان نه زانیوه؟ ئه و کاله
 شپ و دپاوانه ی پێیتان
 نه بینیه که له که یه که وه له
 پێین؟...

پۆل دیسانه وه که وته وه

بیده نگیه کی خه مبارانه وه. پێم وتن:

- ئیستا، ئی دی واز له رابردوو بێن... له مه و دوا ده توانین چی
 بکهین؟ با بپر له وه بکهینه وه.

هیشتا من قسه کانم ته واه نه کردبوو، ده ستپیشخه ری به ده مه وه
 چوونی دل خۆشکه ر دابارین.

- ئیمه، ئه م پێنج هاو پێیه، پێلاویک بۆ عوسمان ده کړین.

- با یارمه تی بۆ کۆ بکهینه وه.

- من ده هه زار لیره ده به خشم.

- با عوسمان ببهین بۆ چاره سهری...
 - من دایکم دهرمانسازه، دهرمانه کانی بۆ دیتیم...
 - پیش نه وه، با بیبهین بۆ لای دکتور...
 - پوخست ههیه، ئیمه مهسهلهی بردنه دکتوره که ی له نهستو
 بگرین؟

من وهك نه وهی له پۆلێکی ههشتی بنه په تیدا نه بم، به لكو له
 كۆبوونه وهیه کی فریشته بیانه ی فریشته كاندا بم... ته نانه ت له و
 قوتا بیبانه ی لیم پانه ده دیتن، چ دهستپیشخه ریگه لی له خۆبردووانه
 ده هاتن! نه ی خودایه! خه لکی ئیمه، لای ئیمه چه ند باشن!
 ههستی به ده مه وه چون لای گه نجی ئیمه چه ند زۆره... به پاستی
 سه رم سوپما بوو، وه لی دلخۆشییه که م زیاتر بوو...

کاتیکیش دواتر هه موو نه وانم بۆ به پتوه به ری قوتا بخانه
 گێرپایه وه، زۆر کاریان له ویش کرد و ده موده ست که وته به هه ند
 وه رگرتنی. له پتی (پێکخراوی پاراستنی قوتا بخانه) وه، سه رجه م
 پتو یستییه کاتی عوسمان دهسته به رکران. به و پاره یه ی له پۆلێشدا
 کۆکرایه وه، قاتیك تراکسو ت و کاله ی بۆ کپرا. کاتیك له وانه ی
 «خووپه وشت» دا، شوعله به ناوی پۆله وه دانی پتی، هه م عوسمان و
 هه میش تیکرای پۆل، به هه نسکه وه که وتنه گریان. قه ت نه و پۆله م
 ئاوا به دلخۆشی نه بیینیوو. نه و پۆله و پۆله کانی تریش... چه ند

سەير و ناوازەن، وا نىيە؟! ھەندىك جار مەرۇف، بە ئەسرىنەكانى
گوزارشەست لە دالخۇشىي خۇي دەكات... ئەگەرچى عوسمان
بەزەحمەت ديارىيەكانى قبول كەرد، بەلام پىم وايە ئەويش لەو
ساتانەدا خۇشتەين ساتەكانى ژيانى دەگوزەرانەد...

منىش سوپاسى پۆلەكەم كەرد و وتم: "پۆلەكانم! ئەم ھەلسوكەوتە
جوانەتان بوو بە بەجى ھىنان و سەلماندىكى جوانى براىەتپى
ئاينى." ئىتر لەو پۆزە بە دواو، ھەركاتىك لە پۆلەكانى تردا باسى
يارمەتى، خىر و چاكە كەردىم بگردايە، ئەوانم بە نموونە دەھىنايەو.
دواى بىست پۆزىك، ئەو ھەوالەى لە پۆلىكى ترەو پىم گەيشەست،
ئەو ھى پىشان دەدا كە ئەو نموونەيە بە دلى زۆر كەس بوو. عەلىي
چاودىرى پۆل ھاتە لام و پىي وتم:

- مامۇستا! ئەو ھوداوەى ئەو پۆلە، زۆر كارى تىكەردىن.
يەكسەر گرووپىكى بەدواداچوونى سى كەسىمان پىكھىنا... بۆمان
دەركەوت سى قوتابى پۆلەكەمان، پىويستىيان بە يارمەتيدانە. پارە
و كەلوپەلمان بۆ كۆكردنەو و پىمان دان. بەو ھۆيەو پەيوەندى
دۆستانەمان گەلىك بەھىز بوو و وەك يەك خىزانمان لىھاتوو. ئىستا
ھەمووان يەكتەريان زياتر خۇش دەوئەت.

كاتىك كە ئەو نىمۇنە جۈئانە لە زۆر بۈيۈك بولۇپ، دەرىسمان
گە يىشتە زەكات. ئەمە ھەلىكى باش بولۇپ. چۈنكى زەكات پۇلىكى
بىر پەتىلى ھەيە لە زىياندەۋەي ھەستى بەدەمەۋە چۈنى يەككى.

زهڪات و سووڊهڪاني

زهڪات وشه يهڪي عاره بيهه، له پووي زمانه وانبييه وه پاڪڙي دهگه يه نيٽ. نه م پرستشه پوچ و دلي مرؤڙ پاڪ دهڪات وه. نه مه جگه له وهي كه نه و ماله ي زهڪاتي ليده دريٽ، پاڪ ده بيٽه وه. زهڪات كه نه وه دهگه يه نيٽ موسلمان ي دارا سالي جاريڪ چل يهڪي نه و قازانجه ي به ده سستي هيٺاوه بيدات به نه داران، يهڪيڪه له پيٽنج پايهڪي ئيسلام. كه واته نه گهر زهڪات -كه يهڪيڪه له فهرمانه هه تمبييهڪاني خودا- نه دريٽ، نه و نه و سامان يان پاره و پووله پيس و پوخل بووه ...

وہك گشت فرمانهكانى ديكهى خودا، زهكاتيش چه ندين سوودى
 بۆ تاك و كۆمەلّ ههيه. ههلبهته ئه و موسلمانهى زهكات ده دات، بهر
 له ههر شتێك، دهيه ویت به كێك له پايهكانى ئىسلامهتى بێنیتته جى،
 ئه م په رستشەش وهك گشت په رستشەكانى تر، ته نها و ته نها بۆ
 به ده ست هێنانى په زامه ندى خودا ئه نجام ده دات. به لام به جى
 هێنرانى ئه م فرمانه خوداييه، سوودگه ليكى بيشومارى بۆ زيانى
 ئيمه ومانان ههيه.

ئىستا، بهر له وهى به كورتى باسى ئه و سووده بيشومارانه بكهين
 كه زهكات به ده ستمانى ده خات، با ئه وهش بزانين، گشت تاكه كانى
 جفاك سوود له زهكات وه رده گرن. واته زهكات په رستشێكى وايه، كه
 سوودى به س بۆ ئه وهى دهيدا و ئه وهى وه ريده گريت قه تيس
 نامي نيت. ئه وهى له و جفاكه ده ژى، سوودى ئه و زهكات دانهى
 به رده كه ویت. ئىستا با به كورتى چاويك به سووده كانى زهكاتدا
 بگيرين:

ئهو موسلمانهى زهكات ده دات:

١- له دونيا په رستى و ئه و مادده گه ريبهى دلى مرۆف په ق دهكات
 و هه لسه نگاندنى هه موو شتێك به پاره و پوول، پزگارى ده ييت.
 چونكه بۆ ئه وهى بتواني ت ئه و پاره يهى خۆى به ده ستى هيناوه بى

به رانبر بدات به كه سانی دی، پئویستی به وه یه خه لگی خوش بویت
و سکی به هه ژاران بسووتیت و فرمانی خودای له بیریت.

۲- زه کات نه و که سه له پژیی پزگار ده کات و له به خشندهیی

پایده هیئت. نه و چه قی
به دکارییهی که له ناخماندایه
و پی ده وتریت نه فس،
هه میشه فرمانی نه به خشین
به مروف ده دات. نه هه سه
که حه ز ده کات ته نها و ته نها
خومان سود له و نیعه تانه
وهربگرین که هاین تیاند،

ده توانین به زه کات دان به سه ریدا زال ببین. به و جوره ویستی
«نه به خشین» ی نیو ناخمان به هوی هیزی ئیراده وه ده گوریت بو
«به خشین». پژیی خوویکه خودا خوشیی لئنایه ت. باشترین
چاره سه ری نه م خوه - که خۆشه ویستی و به ده مه وه چوونی نیوان
مروفه کان له ناو ده بات و پق و ئیره یی دروست ده کات، زه کاته.
چونکه زه کات مروف ناچار به به خشین ده کات، نه و کاتیش بیه وی و
نه یه وی به خشنده ده رده چیت. که سیک پایت له سه ر نه وه ی هه موو

سالتیک یەك لە چلی قازانجەکانی ببەخشیتەو، پێی تێدەچێت بە
پژدی بمانیتەو؟!

۳- خۆدای گەرە لەم گەردوونە ی دروستی کردووە،
هاوسەنگییەکی پارگرتووە. گشت بوونەوێك لە لایەكەو وەردەگریت
و لە لاکە ی ترەو دەبەخشیت. ئەوێ هەر وەرگیریت و هیچ
نەبەخشیت، ئەوا پاسپاردەکە ی بەجێ نەهێناوە و ناپاکیی کردووە.
چونکە هەموو ئەوێ لەم دونیایەدا هەمانە، ئەمانەتگەلیکن بە
ئیمە دراو، بەدلتیایەو پۆژیک لە دەستمان دەرەچن، لەگەڵ
ئەو شدا لەسەر یان لێپرسینەو هەمان لەگەڵدا دەرکێت. لەم
گۆشە نیگاوە، ئەو پاست نییە کە سێک بێژیت: "خۆدای من! بەس
بدە من". پێغەمبەریشمان (دروودی خۆدای لی بیئت) فرموویەتی:
"ئەو دەستە ی دەبەخشیت لەو دەستە ی وەردەگریت بەرزترە". بۆیە
پێویستە ئەو شتانە ی خۆدا زیاد لە پێویستیی خۆمان بەنسیبی
کردووین، ئیمەش بیدەین بە کەسانی تر و بەو جۆرە ئەو پێشان
بدەین کە خاوەن کەسایەتیەکی کامڵین. ئەوێ هەمیشە
وەردەگریت و هەرگیز نابەخشیت، ئەوا لە ھووی پۆحییەو نەخۆشە.
خۆدای گەرە لەم گەردوونەدا یاسایەکی داناوە:

«گشت ئافەریدە یەك دەبیئت بایی ئەو نەندە ی پێویستییەتی
وەرگیریت و بایی ئەو نەندە ی کەسانی تر پێویستیانە، پێیان

بېه خشیت.» بۇ نموونه: با بیر له درهختیک بکهینه وه: ئه وهی پئی ده دریت ته نها ئاوئیکی قوپاوییه. وه لی ئه و درهخته له به رانبهر ئه و قوپاوه دیت و گه لا و گولی په نگاوپه نگ درده هینیت و به کیلۆ میوه به ره م دینیت، دار ده به خشیت، ته نانه ت دواى ماوه یه ک ته وای بوونی خۆی بۇ ئاده مزاد فیدا ده کات. خۆ ئه گه ره موو ئه مانه نه به خشیت، هیچ گرنگی و مانایه ک بۇ بوونی نامینیته وه.

با بیر له مه پک بکهینه وه: له به رانبهر ئه و چنگه گیا یان کا و جۆیه ی ده یخوات، چه ند سالتیک شیرى به تام و خوریى نازداریمان پیده به خشیت. که کاتی دیت، ته نانه ت گۆشته که شی ده به خشیت و ته وای بوونی خۆی بۇ مرقۆ ده کات به قوربانى.

بیگومان هر درهخت و مه پ و نین، گشت بوونه وه ران له باریکدان که بۇ ژيانان شتانیك و درده گرن و بۇ ژيانی زینده وه رانی تریش شتانیك ده به خشن. ژيان له سه ر هاوسه نگییه کی پئی دان و وه رگرتن بنیات نراوه. وه ک چۆن پئی دانی بئی وه رگرتن تایبه ته به خالق، ئاواش ئه وه ی له وه ی ده یسینیت هیچ نادات به هیچ که سیك، یاخییه له یاساکانی خهلق. وه رگرتن مافمانه، وه لی پئی دانیش ئه رکمانه. ئه و موسلمانانه ی خودا ده ولّه مەندیی کردوو به قسمة تیان، ئه و زه کاته ی داوایان لیکراوه بیده ن به و هه ژارانه ی که هه قی خۆیانه، ئه گه ر بیت و ئه و فرمانه پیشیل بکریت، که سایه تیی ئه و ده ولّه مەنده گه شه

ناکات، بەردەوام بەهۆی ئەو ھەستی تاوانبارییە لە ناخیدا
ھەلیدەگیریت، ئازاری ویزدان دەچیزیت و لەلایەن کەسانی تریشەو
خۆشەویست نابیت و حسیبی بۆ ناکریت.

۴- ئەو کەسانە ی زەکاتەکانیان دەبەخشن، لە خێرکردن و
یارمەتیدان پادین. بەهۆی چەشتنی ئەو خۆشییە ئەو جوړە کارانە
بە مرقفی دەبەخشن، ھەر بە زەکاتدان ناوەستن، بەلکو بە دەم کاری
یارمەتیدانی تریشەو دەچن.

۵- پەرستشی زەکات، سوپاسگوزارییە کە لە بەران بەر ئەو
دەولە مەندییە خودای گەرە داویەتی. شوکرانە ی مال و پارە و
سامان، تەنھا بەو دەبیت کە ئەو بەشە لە ناویدا مافی ھەژارانە
پێیان بدریت. چونکە شوکرانە ی دەولە مەندیی ھەر بە زمان ناکریت.

۶- زەکات ئەو بەبیر کەسە کە دینیتەو کە خاوەنی ئەسلی ئەو
سامانە خودای گەرە یە. ئەو ی بەبیردا دینیت کە ئەو تەنھا
ئەمانە تدارە لەسەری. ئەو ی بیر دەخاتەو کە دنیا و ھەرچی بە کیش
لەسەری ھە یە، دیت و دەپوات و پۆژیک ھەر لە ژێر دەستی
دەردەھینریت. چونکە دەولە مەندیی ئەنجامی ژیری و پەنجانی زۆر
نییە. زۆر کەسی ژیر ھە یە و زۆریش ھەول دەدەن، بەلام دەولە مەند
نابن. ئەمەش ئەو دەگە یە نیت کە دەشی دەولە مەندیی لە ئەنجامی
ژیری و کارکردنی بە پلان بە دەست بی، بەلام بەر لە ھەر شتیک بەو

بەدەست دیت كە بېرىرى خودای لەسەر بېت. كە بە بېرىرى ئەو بېت،
ئایا پېئوئست ناكات لەسەر فەرمانى ئەوئش بىرئت بە ھەزاران؟

۷- ئەو كەسەى زەكات دەدات، دونىای ناوھەى پۆشن دەبېتھە
و شادى و ئاسوودەى ناخى زیاد دەكات. يارمەتيدانى كەسك تەنھا
و تەنھا لە پېئناوى خودا و بى چاوەپوانى كردنى ھىچ شتەك لە
كەسەكە، يەككە لە گەرەتەى ھەستەكانى دونىا. ئەگەر
ئاسوودەى ئەوھشى كە فەرمانى خودا بەجېھېئراوھ بخرتە سەرى،
ئەو پەرى شادى دېتە ئاراوھ. ھەر لەم پوانگەيەو، ئەوھى برسېيەك
تېر دەكات، سەرھەتا خۆى تېر دەكات. ئەوھى پووتېك پۆشتە
دەكات، ئەو سەرھەتا خۆى پۆشتە كەردوھ. تەنھەت ئەو كەسەى
يارمەتییەكەى داوھ زياتر لە ناخى دلئییەوھ ھەست بە خرۆشانئىكى
بەجېژ دەكات لەو ھەزارەى تېر و پۆشتە و پەرداخ بووھ. ئا بۆ

كەشتن بەو شادىيە راستى و باقىيە، زۆرئك لە كەسە
داراكان، بەو پەرى دلئۆزىيەوھ لە دەزگا
خېرخوازىيەكان ئەرك دەگرنە ئەستۆ و بگرە وەقف
دادەمەزئىن.

۸- زەكات مەكە لە تەنگزە پۆخى و دلئییەكان
پزگار دەكات. چونكە ئەو كەسەى زەكات دەدات، لە
پى ئەو خۆشى و ئاسوودەىيەى لە دونىای ناوھەيدا

ههستی پېده کات، پرگاری ده بېت له فشار و نارېه تېيانه ی کاروباره کانی ژيان دروستی ده کهن. قورسترين دلته نگي و گري کويړه کان به بزه ی هه ژاريکی دلسووتاو ده کړينه وه و نامينن... خودای گوره کړی هه موو چاکه کړدنيکی له ناو نه و کاره چاکه دا وه ک پيشينه يه ک داناوه .

له هه نديک له ولاته نه وروپاييه کاندا، پسپوړان بړ نه و که سانه ی به هوی زياد که وخته دواي کاره ماددييه کانه وه تووشی کيشه و گرفت هاتوون، وه ک شيوازيکی نوئی چاره کړدن، ناموزگاربيان ده کهن يارمه تبي مادديي که سانی تر بدن.

نه وانه ی نه وه نده خوېه رست و قرچوکن که هيچ شتيک له وهی به دهستی ده هينن نابخشن به هيچ که سيک، نه و که سه ده مارگرز و دل پر له دل ټراوکتيانه ک به رده وام له خه می نه وه دان قازانجی زياتر به ده ست به ينن. نه م نه وعانه، له بهر نه وهی هه ميشه له حالتيکی خرابی ده مارگرزيدان، ته ندروستييشيان زوو تيکده چيت. هيچ که سيک و به تاييه ت هه ژاره کان نه م جوړه مروفانه يان خوش ناوی و ته نانه ت هه نديکیان ده که ونه دوژمنايه تيشيان. که واته نه وانه ی دنيا لايان به س گوزارشته له ماده، ناسايشی گيان و سامانيشيان هه ميشه له مه ترسيدايه. نه م جوړه زهنگينانه، له پوويکه وه بويان بپوانی، زيندانیی دهستی سامانه کانينان. مال و پاره و قازانج، ناراسته يان

دهكهن و بهدواى خويانيان دهخن. نهه له كاتيكدايه كه نهوانهى كهسانى تریش له زهنگينيبهكسان سووډمهند دهكهن، نهوان سامانهكانيان بهند كړدوه و خستويانتهته خزمهت و ژير فهرمانى خويانهوه. نهوهى وا له دنيا گهيشتوه، نهوان لهوه گهيشتوه نهه دنيايه كاتيبه، ديت و دهروا و شويى تاقيكردنهوهيه. بهه جوړهش لهوه پرزگارى دهبيت دلى به دنيا و مال و سامانهوه بهند بېي.

۹- زهكات سامانى فانى مړوف دهكات به باقى و نهبهدى. مال و سامانى بى ترخ، نرخ پهيدا دهكات، يان نرخى له نرخى خوى زياتر بهدهست دههيتت، چونكه نهو پارهيهى له يارمهتيدان و كارى خير و چاكه دهروات، نهوان له پيناوى خودادا سهرف كراوه.

بهه جوړه مال و سامانى فانى كه خاوهن بههايهكى دياره، ودردهچهرخپته سهر خيرىكى وا كه زيانىكى كامهرانى نهبراو له بههشتى نهبهيدا دهسته بهر بكات.

وهك چن نهو توره وردهى دهپخهينه ژير گل دهبيت درهختىكى كهوره و ههزاران هيندهى خوى كهوره دهبيت، نهو مال و سامانهى دهدرپته خدا و لهپيناو پهزامهندى نهودا خهرج دهكرت، ناوا كهوره دهبيت و نرخ پهيدا دهكات... پتى پتى داني مال و سامانىش به خدا، به زهكاتدا تيدهپهپت.

۱۰- ئەو سامانەى دەدرېتە خودا، لە دونياشدا بەرەكەتى زىاد دەبىت. ئەگەر نا، ئەوا لە جېنى خۆيدا سەرف نەكراوە و بەوەش لە دەست دەردەچىت و لە كورتى دەدات.

۱۱- زەكات نيشانە يەكى گرنكى وابەستەى مەزۇ بە خودا و تەسليم بوونە پېتى. چونكە ئەوەى زەكات دەدات ئەوا مىلى بۆ داد و فەرمانى خودا كەچكردووە و خووى دانى هەق بە خاوەنەكەى بە دەست هێناوە. باوەپى مەزۇى لەو جۆرە بەهێز دەبىت.

زەكات بۆ ئەو هەزارانەى وەريشى دەگرن، سوودى هەيه:

۱- زەكات، نەداران لە ئاتاجىيە نۆر پېويستەكانيان پرگار دەكات. بەم جۆرە ئەوانەى لە پەوى ماددىيەو لە بارىكى دژواردان، ئەوانەى لە ژىر موحتاجى و قەرزدارى ئالەيانە، دەگن بە ئاسوودەى و كامەرانى.

۲- زەكات هەستى ئۆرەى پېردن و تەنانت دۆرمانايەتى كردنى دەوڵەمەندان لای هەزاران لادەبات. بەهوى ئەو يارمەتییانەى تەنها و تەنها لە پېناوى زاتى خودادا پېيان دەدرېت و چاوەپېى هېچ پاداشتێكيان لى ناكړيت، دلایان نەرم دەبىت و پېر دەبىت لە خوشەويستى.

۳- هه ژاران ده بڼه مایه ی شه وه ی موسلمانان ده وله مهنده کان خیری زه کاتیان به ربکه ویت. چونکه نه گره له جفاکدا هیچ هه ژاریک نه بوايه، ده وله مهنده کان چۆن پاداشتی زه کاتیان ده ست ده که وت؟ به م بۆچوونه وه شه وه ژاره ی زه کاته که وهرده گریت به بیرکردنه وه له وه ی که ده وله مهنده که ی له قه رزداریی مه عنه ویی پزگار کردوه، سووک نابیت، به لکو به پیچه وانه وه پایه یه کی پزلیگی راو له نیو جفاکدا به ده ست ده هینیت. له م گوشه نیگایه وه یه پیاویکی گه ورده ی نیسلام فه رموویه تی:

"نه گره شه ده سته ی وهرده گریت ماچ بکه یڼ، جیی خۆیه تی. چونکه له چاره ی شه وانه خیری زه کات و سه ده قه به ده ست ده هینین..."

سووده كۆمه لايه تيبه گانى زهكات:

۱- زهكات هاوسه نكيه كى ئابورى له كۆمه لگه دا دېنېته ئاراوه . به وهى وا له دهوله مەند دهكات به شىكى سامانه كى به هه ژاران بيه خشيت، نه و جياوازيه داراييه لى نه توانياندا هيه، له ئاستىكى دياردا پاده گرېت. دهوله مەند زۆر دهوله مەند و هه ژاريش زۆر هه ژار ناييت.

۲- زهكات بيمه يه كى كۆمه لايه تيبه، كه به تاييه ت به هاناي هه ژار و نه دار و قه رزدار و بېده ره تانانى جفاكه وه ده چييت. ئه م بيمه كۆمه لايه تيبه كه ئيسلام بهر له ۱۴۰۰ سال دايمه زانده وه، ولاته مه سيحييه كان له سالى ۱۹۴۱ ئينجا توانيو يانه دايمه زرين. له پيگه وتن نامه ي (نه تله نتيك) ي نيوان ئه مريكا و ئينگلته رادا، بۆ به كه م جار بپيار له سه ر دامه زاندى ده زگاي بيمه ي كۆمه لايه تى بۆ تاكه كان دراوه .

۳- زهكات پشتيو انيبه كى گه وريه بۆ هه لمه تى هه لسانه وهى كۆمه لگه له پوي ئابورييه وه . چونكه بهر له وه ده گرېت پاره ستوك بكرېت و له كونج و كه له بهر دا بشاررېته وه و، به ره و وه به ره يتان ئاراسته ي دهكات. نه گه رنا، نه و پاره يه هه موو ساليك زهكاتى لى نه درييت، پوو له كه مى و نه مان دهكات. هه رچى نه و پاره يه يه كه ده خريته وه به ره يتانه وه، به وهى به رده وام پوو له كرده وهى مه يدانى

کار و نه و مهیدانانیه که داماتی میلی زیاد دهکات، خزمهت به کومه لگه دهکات.

۴- زهکات بوونی نه و چینیه له نیوان هه ژار و دهوله مهندایه و به «چینی ناوه ند» ناوژده ده گریت، به هیژ دهکات. توانای هاتنی هه ژاران بۆ نه م چینیه ناوه ند ده زیاد دهکات. به م جوړه نه م چینیه -که کومه لگه له سه ر پى پاده گریت- قهیرانی گوزهرانی کومه لگه که م دهکاته وه و جوړله دهخاته بازارپه وه. به م شیوه یه نه وه ی که خودا قه دهغیه کردووه «سامان ته نها له دهستی دهوله مهندان بیت و بچیت»، له ناو ده چیت. چینی ناوه ند، نه و جیاوازییه زۆده ی نیوان هه ژار- دهوله مهند ناهیلتیت، یان هر هیچ نه بیت که می دهکاته وه...

۵- زهکات که ههستی به ده مه وه چوون و پشت یه ک گرتنی نیوان خه لکی ده ژینیتته وه، پیکه وه سازان و هارمونیای نیو کومه لگه مسوگر دهکات. بۆ نه وه ی کومه لگه ساغله م و به هیژ بیت، وا پتویست دهکات مروفه کان یه کدییان خوش بویت. له سه ر پى وهستانی خوشه ویستی نیوان مروف و گروپه جیاوازه کانیش، به ند به پشت یه ک گرتنی ماددیانه ی یه کدی. نزیکیی به دل و گیان و گه موگویی نیوان نه و که سانه ی هاریکاری ماددی یه کتری ده که ن، به ئاسانی له ژیر کاریگه ریی ناحه زانی جفاک تیکناچیت. پیغه مبه ریشمان (دروودی خودای لی بیت) به فهرموده ی: "زهکات

پردی نیسلامه"، گوزارشت له مه دهکات. هر بۆیه نه و ئایدۆلۆژیا زیان به خشانه‌ی که له نه‌نجامی جیاوازی چینایه‌تی نیوان مۆقه‌کانه‌وه هاتوونه‌ته گۆپی، ناتوان نه‌وه‌نده له‌نیو موسلماناندا - که گرنگی به زه‌کات و خیر ده‌ده‌ن- بلأو بینه‌وه.

٦- زه‌کات گه‌ره‌نتیه‌که بۆ پاراستنی بونیادی کۆمه‌لایه‌تی له پاپه‌پین و داگیرکاری و گێره‌شپۆینی. هر به‌راستیش نه‌گه‌ر چاویک به‌ میژووی جیهاندا بخشین، ده‌بینین که گشت گه‌نده‌لی و داگیرکاری و کاره‌ ناپه‌واکان له‌ دوو پرسته‌وه سه‌رچاوه‌یان گرتووه، یه‌که‌میان: «با من تیر بم، ئیتر نه‌وانی تر ده‌مرن نامرن به‌ من چی؟!»، دووه‌میشان: «تۆ له‌ په‌نج داندان غه‌رۆ بیه، تا من له‌ خوشی و نیعمه‌ته‌کاندا به‌سه‌یمه‌وه. تۆ بیه‌که تا من بیخۆم. په‌نج‌دان له‌ تۆ و خواردنیش له‌ من!»

تا نه‌وه‌ی که نه‌م هزده‌ی دونه‌ی مۆقایه‌تی به‌ره‌و دارمان و له‌ناو چوون ده‌بات و له‌ په‌گه‌وه هه‌لیده‌کیشیت زه‌کاته.

٧- نه‌وه‌ی که ناوهری نیوان دارا و نه‌داران لا ده‌بات و تۆی په‌یه‌ندی و دۆستایه‌تی و خۆشه‌ویستی له‌نیوانیاندا ده‌چینیت، زه‌کات و یارمه‌تیدانی یه‌کتره. نه‌گه‌ر زه‌کات و یارمه‌تی دانی یه‌کدی له‌نیوان نه‌و دوو چینه‌ نه‌مینیت و به‌ بۆچوونیکێ ماددیانه‌وه و ته‌نانه‌ت له‌ به‌رانبه‌ر یارمه‌تیدانه‌کانیشدا چاوه‌پوانیی پاداشتی قورس

بکریټ، جیاوازی نیوان ئه و دوانه قوولټر ده بیته وه، په یوه نندیی نیوانیان ده پچریت و ههستی دوژمنداریی گه شه ده سه نیت. هه ره بهر ئه مهش له هه ژاران وه بۆ ده وله مهنده کان، له بری گوپراهلی و خوشه ویستی، هه وللی ده ست به سه ردا گرتن و ههستی ئیره یی پی بردن بهرز ده بیته وه. له ده وله مهنده کانیشه وه بۆ هه ژاران، له بری بهزه یی پیداهاتنه وه و یارمه تیدان و به ده مه وه چوون، زوڵم و فشار و سووکایه تی پیکردن داده باریت. ده وله مهنده کان به هوی ئه و ئیمکانیه تانه ی هه یانه، له کاتی کدا که پتویسته به خاکساری و بهزه یی پیداهاتنه وه و مه له بکه ن، به خۆ ده نازن و بوغرا ده بن. هه ژاره کانیش ده پلی شینرینه وه و سووکایه تییان پیده کریټ.

به لئ، بۆ ئه وه ی ئه م باره خه مناکه ی که له سه راپای جیهاندا به دی ده کریټ، له ناو بهریت، ده بیټ زه کات و سه ده قه و په رسته شه هاوشیه کانی تریان به ینرینه جی. که واته زه کات ئه و فره مانه خوداییه پرخیرو به ره که ته یه که زیندویتی و پکیکی به کۆمه لکه ده به خشیټ.

دوای ئه وه ی به م جۆره سووده کانی زه کات هاتنه پوون کردنه وه، به کێک په رسیاری ئه وه ی کرد که کێن ئه وانه ی زه کاتیان له سه ره.

– ئەگەر بىمانەۋىت بە كورتى بېلىڭىن، ھەموو ئەو موسلمانە ژىرە
بالقانەى ھەبوونن، ئەم پەرستشەيان لەسەرە.

● مەملەنئى پەنج –
سەرمايە، لە جىھانى
مۇقايەتيدا بوو بەھۇى
گەلەك تەنگزە.

– باشە، مامۇستا! بەپى ئاينەكەمان كىن ئەوانەى بە ھەبوون
دەنە ئەژمار؟

– پۆلە گيان! ئەمە باسكى جىايە و زۆر ئاۋ دەكىشىت. ئەگەر
خەز دەكەن، لە وانەيەكى تردا ئەمەتان بۆ باس دەكەم...

– مامۇستا! ئەگەر ئىستا بەكورتىش بىت، باسى بىكەيت، زۆر
باش دەبىت، چونكە خەلكى عادەتتەيانە كە باس دىتە سەر بەخشىن،
خۇيان بە دەۋلەمەند دانانن. ھەموو خۇى پىۋى ھال مامناۋەندىيە.
ھەر بۇيە ناۋى دەۋلەمەند بى، بەس ۋەھبى كۆچ و ساكىب سەبانجى
بە مېشكدا دىن.

چاودیر قسه که ی هق بوو. هر به پاستی که باس دیته سر
به خشین، زور که س ته نانه ت خوی پی هه ژاریشه.

- ده باشه، مادام با به چند پرستیه ک باس له وانه بکه ین که
ناینه که مان پیتی وایه ده وله مەندن: نه وانه ی که زه کاتیان له سهره،
یان به گوزارشتیکی دی، نه وانه ی به تیروانی نی ناین ده وله مەندن،
نه وانه ن که هه موو پیو یستییه کانیا ن ده سته بهر بووه. بۆ که سیک
ناسایی، دوا ی نه وه ی که سه رجهم پیو یستییه سه ره کییه کانی
ده سته بهر بیت و قهرزیشی له سهر نه بیت، هیشاش مال و سامانیکی
دیاری هه بیت، ده وله مەنده و زه کاتی له سهره. نه م پیوه ره ی
سامانداری، به پیتی خاوه نداری مال و سامانه که ده گو پیت. به لام با
من یه ک دوو نمونه تان بۆ بینمه وه که زور ده هینرینه وه: بۆ نمونه،
نه وه ی که به لایه نی که م ۸۰، ۱۷ گرام زیپی هه بیت، به ده وله مەند
دیته نه ژمار. نه گهر دوا ی پیداو یستییه سه ره کییه کانی و له دهره وه ی
قهرز، ۸۰، ۱۷ گرام زیپ یان زیاتری هه بیت، زه کاتی له سهر ده که ویت.
نا نه م که سه، ده بیت چل یه کی نه م بره زیپه - وانه دوو گرام زیپ -
وه ک زه کات ببه خشینت به هه ژاران.

یان با بیر له یه کیک بکه ینه وه که ناژه لداری ده کات. نه م پیاه
۸۰ سه ره مه پی هه س. به و پییه ی له سهریه تی چل یه کی به زه کات

بدات، ده بیټ دوو سهر مه پ، یان نرخه که یان، وهک زهکات بدات به
هه ژاران.

ئهم جاره شیان فه یله سووفی پۆل خوئی ده خزیټته نیو
قسه کانه وه:

- ماموستا! نه گهر وا بیټ، ئیمه تا هه تایه په رستشی زهکات
به جی ناهینن.

- نا، کوپم! تاهه تایه نا... پهنگه ئیستا... به لام ئیششه لالا له
ئاینده دا فره دهوله مه ند ده بن. ئه و سا زهکاتی خۆتان ده دهن و
خیری خۆتان به ده ست ده هینن.

- به لام ئه ی نه گهر دهوله مه ند نه بووین، ئه و کات ناتوانین ئهم
په رستشه که ئه وهنده گرنگه، بټینه جی و ناشتوانین ئه و پاداشته
نۆده ی که باستان کرد لای خودا هه یه تی، وه ریگرین. ئایا ئه مه
نادادی نییه؟

- نه خیر، به هیچ کلۆجیک نادادی نییه. چونکه نه گهر خودای
که و ره هه موو که سیکی ئهم دونیایه ی به هه بوونی و دهوله مه ندی
به دیبه ټنایه، ئه و کاتیش هه ر نه ده توانرا په رستشی زهکات
به ټیتریتته جی، چونکه ده بی که سانیکی هه ژاریش هه بن وه ریبگرین.
ئینجا دونیایه که هه مووان تییدا دهوله مه ند بوونایه، ده بوو به
دونیا یه کی بی هاوسه نگیی و دوور له ئارامی. بۆ ئه وه ی بتوانین

ژیاننیکى پر له هاوسه نگیى و پټکوپټک بژین، خودای گوره وهك چۆن
له پووى شكل و شیوه وه جیواز خولقاندوینی، ئاواش له پووى
گوزهرانه وه جیواز خولقاندوینی. ئیى تر، هه ندیک دهوله مهنده و
هه ندیک هه ژار، هه ندیک تریش

مامناوه نند...

● دونیایهك هه مووان تییدا
دهوله مهنده بوونایه، ده بوو به
دونیایهكى بى هاوسه نگیى و
دوو له ئارامیى.

به م جوړه جیوازییه كان بۆ به پټوه چوونى کاروباره كانى ژيان به
بیکه موکوپى، هه ر ده بى هه بن. ئه گه هه مووان دهوله مهنده بوونایه،
ئهى کټمان له کارگه كاندا بکرديا به کرټکار؟ کټمان له کۆلانه كاندا
بکرديا به پاککه ره وه؟ کټمان له به ندهر و گه راج و کۆگا كاندا بکرديا به
حه مال؟ مانای وایه له دونیایه كدا كه هه مووان به پټوه بهر بوونایه،
هه ندیک کاروبار -كه زۆر گرنگ و ژيان له سهريان به نده- پایى
نه ده کران و هه ر بۆیه ش دونیا له ماوه یه كى كه مدا ده بوو به شتیک
مایه ی گوزهراندن نه بټت... ئه مه سه ريارى ئه وه ی كه مه حال بوو

ھەمووان خاوەنى ھەمان داھات بوونايە. چونكە ژیری و توانا و
 خیرایی کارکردنی ھەموو مۆقفەکان، وەك یەك نین. خۆ ئەگەر
 سەرباری ئەمە، ھیشتا باری گوزەرانى ھەموویان لە یەك ئاستدا
 بوایە، ئەو دەبوو بە شتێك كە لەگەڵ دادگەریدا نەیتەو. ئەمە
 وێرای ئەوەی كە بۆ ھەر جۆرە كارێك، جۆرە مۆقفێك لە توانا و
 ئاستى جیا پێویستە. ئەگەر بۆ كارى جیا جیا، ھەمان پاداشت
 ھەبوایە، ئەو ھەش ھەر نەدەبوو بە دادگەریی. ئەو كات لەبەر ئەوەی
 پاداشت یەكسان دەبوو، ھەر كەسە و دەچوو سەر كارە بچووك و
 ئاسانەكان، كارە گرنگە پێویستەكانیش كەسیان نەدەبوو
 پایانپەرێت. بەم جۆرەش، بەھۆی فەرامۆش كردنى ئەو كارانەى
 زیان پێیانەووە بەندە، پێككاریی زیان دەشتوا.

سوودیكى تری زەكات ئەوەیە ھانى مۆسڵمانان دەدات كۆشش
 بکەن بۆ ئەوەی بگەن بە ئاستێك بتوانن زەكات بدەن. ئەو
 ھەستىكى زۆر جوانە كە ھەولێ دەولەمەند بوون بدرێ تەنھا بۆ
 ئەوەی یەكێك لە پایەكانى ئیسلام بەئینرێتەجى. من گەرە بەكمانم
 بینێو كە بەراستى ئەم ھەستى ھەبوو. ئەو كەسە بەختەوەرە،
 حیساباتى سالتىكى خۆى كردبوو، كە بۆى دەرکەوتبوو ئەو سالا
 یەكەم سالتیەتى زەكاتى بکەوێتە سەر، یەكەمین ئیشى ئەو بوو

چووبو دوو پکات نووژى شوکرانه ی کردبوو. شوکرانه کردنى خودا به فرميسک پشتنه وه له به رانبر نه وه ی که نه رکيکى نویت که وتووه ته سهر شان، به راستى هستيکى جوانه، نه ی وا نيه ؟

پشت به خودا، ئیوهش نه م خوשיيه له ژياناندا ده چيژن... به لام له سهر قسه ی نه و قوتابيه م - که نه و پرسپاره ی کرد و نه و پوژده ی زور به دوور ده بينى که ده وله مند ببيت و بتوانی زه کات بدات، بپيارم دا نه وه يان بۆ پوون بکه مه وه که زور شيوازی دیکه ی يارمه تيدان هه يه :

- پڤى يارمه تيدانى خه لکى، ته نها به زه کاتدا تينا په پيت. سه ده قهش هه يه... نه وهش ههر خير و دلى هه ژاران خوش ده کات. ئیوه به و توانا سنوورداره ی ئيتاستاننه وه، ده توانن سه ده قه بدەن و خير و چاکه به ده ست بيژن. نه گهر له کاتيکدا که خوتان يه ک له سهر يه ک له فه ده خۆن، له فه يه کيش بۆ نه و هاوړپيانه تان بکړن که پييان ناکړي، يان ههر شتيکى تر له توانا تاندا بيت، بۆيان بکړن و پييان بدەن، نه وه هه موو نه مانه خيژن. نه وه نيه زوړيه تان له په مه زاناندا، بهر له جه ژن سه رفتره ده دهن، ئا وه ک نه وه... نه وهش زه کاتى جهسته و ته ندروستيتانه .

نابيت نه وهش له بير بکړی، که خير و سه ده قه ته نها به پاره و له فه و قه له م و ده فته ر نيه... پڤى تريشى هه يه. بۆ نمونه کاتيک

خوتان له دهرسيځدا باشن، بيژن و بیده نه وه به هاوړپټه کتان که وهک
 نيوه لټی تټنگات، نه وهش خټر و زهکاته. نه وهش زهکاتی نه و
 زانبارييه به که خودا پټی داوڼ. وهک چوڼ يارمه تيدانی هاوسټيه کتان
 له هه لگرتنی دار و په ژووش، زهکاتی تواناتانه... ته نانه
 پروخو شيش سده ده قهيه. نه مهش سده ده قهيه نه و دلخو شيشه به که
 هان تټيدا. له بېرتان نه چي، به بزه کردن له به رانه به هاوړپټه کتاندا که
 دلی ته نگه و خه می هه يه، به قهه خټر کردن به هه ژارټک چاکه
 به ده ست دټټن...

نه گه ر له نه سلې مه سه له که به روان، هه موو شتيکی باش و
 به سوود، هه موو نيشيکی خټر، خټر و چاکه به. هه ر وهک چوڼ هه موو
 شتيکی خراب و زيان به خش، هه موو نيشيکی خراب، ياساغ کراوه و
 هه ر بويه ش به گونا هه دانراوه.

بەدوادا گەپان، لیپرسین

یەكێك لە جوانترین پووهكانی ژیان، ئەو یەكە خەلكی بە دواى یەكدا دەگەرێن. باشە بۆ كەسێك بە دواى كەسێكى دیکەدا دەگەرێت؟ لەبەر ئەوەى خۆشەویستە لای و حسیبى بۆ دەكات، وانیه؟ ئا ئەم جۆره بەدوادا گەپانە، یەكێكە لە بەتامترین خۆشییهكانی ژیانى مەرفایەتى. بەپێچهوانەوهش، بەدوادا نەگەپان، ھۆكاریكى گەورەى دلتەنگیە.

تۆ بڵێی بۆ من باسى ئەمانە بكەم؟ پۆلەكانم! پێویستە لەسەرتان ھەول بەدەن بێن بە كەسانێك كە حسیب بۆ كراو و خۆشەویست بن و بەو ھۆیەشەو خەلكی بەدواتاندا بگەرێن و بێرتان بكەن. ھەروەك پێویستە ھەول بەدەن لەو كەسانەش بپرسنەو و بەدواياندا بگەرێن،

که کهسیان نه ماوه لییان بپرسیته وه و به دواياندا بگهړیت، یان بللین
که م بووه ته وه.... به تاییت به سالداچووه کان... نه مه هم نه رکیکی
مرویه، هه میش په رستشیکه که خیری زوری لیوه ده ست دیت.

به دواډا گهړان و لیپسرانه وه هه موو کاتیک باشه، وه لی له هه ندیک
کاتدا مروژ وای لیډی چاو له ده رگا بی. قهت نیوه ش واتان به سهردا
نه هاتووه که به وپه پری په رۆشییه وه چاوتان له هاتنی که سیک بوو بیت
و له سهردانکه ریک گهړابن؟ مروژ له کاتی نه خوښ که وتندا لیوان لیو
ده بیت له م هه سته. بینینی خوښه ویستیکی، ناشنایه کی به دیار
سهریه وه، دیتنی ده میکی به خنده، بیستنی قسه یه کی خوښ، چ
ناسووده یه کی گه وړه به نه خوښه کان ده به خشیت!...

له هه ندیک دوستی بچووکمه وه ژنه فتم و فره هه ستم بزوا. ده زانن
چی ده که ن نه وان؟ چوونه کاتی سهردانیی چه ند نه خوښخانه یان
زانیه. چه ند هاوړپیه ک پیکه وه کو ده بڼه وه و چه ند دیارییه کی
بچووک ده کړن و سهر ده که ن به نه خوښخانه کاند. بۆ سهردانی کی؟
بۆ سهردانیی نه و نه خوښانه ی قهت نه یانناسیون. سهر ده که ن کام
نه خوښ سهردانکه ری که مه، ده یخه نه نیو خوښیه کی بیسنوره وه.

هه موومان نه وه ده بینین که له م پوژگارهی نیمه دا، وه فا و
دوستایه تی زور له کورتیی داوه. له هه لومه رجیکي وادا، نه وه ی که
نه م دوسته بچکولانانم پیی هه لده ستن، به راستی زور هه ستنی

بزواندم. ئافەرىن بۆيان. بەپاستى دەرسىكى گەرە و جوان فىرى
هەموومان دەكەن، بەتايىبەت ئەو گەورانەى كە سەردانى نزيكترين
كەسەكانى خۆيان ناكەن.

ئەرى خوشك و برا خوشەويستەكانى تريشمان نايانەوئەت هەمان
شت تاقى بكنەنەو؟ تاقىيى بكنەنەو، هەست بەو دەكەن و بە چاوى
خۆيان دەبينن كە ئەمە چ سەرچاوەيەكى گەرەى بەختەوهرىيە.
دڵەكانمان بۆ گەرم بوونەو حەوجەيەكى ئۆريان بەم هەستى
دۆستايەتتى و ئەمەكدارىيە هەيە.

مرۇف چۆن دەبىي بە مرۇف؟

مرۇف لە ھەموو شتەك كەمتر عەودالى خۆيەتى. ئەمە لە كاتىڭدا كە خۆي گەلىك لەو شتانەي عەودالىانە، پېر ھونەر و نەزانراو و ئالۆزترە. مرۇف بەر لەو ھەي مەتەلى مرۇيەتى حەل بكات، ھەلدەستىت مېشكى خۆي بە نەزانراو ھەكەنى ترەو ھەرىك دەكات. بە جۆرىك كە مەراقى ئېمە، تەنەت لە تەمەنەكانى مىندالىيىشدا، لەو شتانە دەكۆلئىتەو، كە زۆر لەو دىوى ئەم زەويىيەو، لەسەر بۆشايى ئاسمان و بى كۆتا دەوەستى.

پرسىياري «مرۇف چىيە؟»ش بەردەوام لە پلانى دوو ھەمدا دەمىنئىتەو، ئاوەز ھەلئاسى بەو ھەي لىي بکۆلئىتەو و ماھىيەتەكەي ئاشكرا بكات. (يونس ئەمرە)ى شاعىر، چەند جوان دادەبەزىتە سەر

ئەوانەى پازەكانى خۇيان كەشف ناكەن و خوودەدەنە قوولايىيەكانى
ئاسمان و زەوى:

زانست، عىلم و زانينە

زانست خۇ ناسينە

تۆيەك كە خۆت نەناسى

توخوا ئەو زانينە؟!

«خۆت بدۆزەرەو، خۆت بناسە» ئامۇڭگارىيى ھاوبەشى گىشت دانا
و فەيلەسوفان و تەننەت پېغەمبەرانىشە (سەلامى خويان لەسەر
بى). كەچى سەربارى ئەمە، ئەوھى كە مۇۋاپايەتى كەمترىن گوى و
گرنگىي پىدەدات، ئەم ئامۇڭگارىيە. (مەمەد عاكىف)ى شاعىر
دەئىت:

"مۇۋ لەسەرىيەتى دووشت بزانىت: ھەددى و ھىسابى... مەن
ھەددى خۇم دەزانم، وەلى قەت نەمقوانىوھ ھىسابم بزانم..."

مۇۋى ئەمۇش، چەندىك دوور كەتتوۋەتەو لەوھى ئەو ھەددى
عاكىفى كىردوۋە بە عاكىف بزانىت، ئەوھەندە خەرىكى ھىساباتە.
ئەوھى كە بوۋە بە ماددە پەرسىتىكى وا كە ھىسابى قىرووش بە
قىرووشى خۇى دەزانىت، لەناو چ گىژاۋىكى ترسناكى ھەدد (سنورى)
خۇ نەزانىندايە، ئەى وا نىيە؟ مۇۋ كە واى لىھات ھىسابى خۇى باش
بزانىت، بەلام خۇى نەناسىت و ھەددى خۇى نەزانىت، بوو بە

خۆپەرست و وای لیهات تەنھا و تەنھا لە بیرى گەدەى خۆیدا بێت. بەو جۆرە دەدى خۆى تىپەپاند و زۆر ئەولا چوو. بە جۆرىك، بەهۆى تەژى بوونی لە هەستى متمانە بەخۆ بوون، نەفسى خۆى كرد بە فیرعەون و بە لەخۆبايى بوونىك كە ئەقل نەیبڕى، لە گشت هەستە مەعناوێیەكانى دوورکەوتەو. بەو جۆرە مەرۆك بە خۆ نەناسین و سنوور بەزاندنى، دەستى لە مەرۆكى كێشایەو. لە ناو ئەم گەشتەى خۆ و ن كەردنەدا، وای لیهات لە خودای گەرەش یاخى بێت. كە بپیار لە دەست خۆى نەما و خۆى و ن كەرد، ئاسایى ئەقلىشى لە دەست بدات، ئەى وای نىيە؟

وای لیهاتوو لەم دونیایەدا شتە نا ئاسایىەكان بوون بە ئاسایى، مەرۆك لە دەست خۆى و پاستىیەكانى خۆى هەلبێت.

ئێتر یەكێك شەو و پۆك لە خەمى چوونە بۆشایى ئاسماندا یە و یەكێكى تر خەریكى هەلزانە بە سەر لوتكەى ئەفرەست و... هتد. ئەرى بۆ چما ئاسوودەیی و كامەرانیى لەسەر مانگ یان قوولاییەكانى تری بۆشایى ئاسماندا هەیه؟! مەرۆك لەوێ كە لە بەرزاییەو بەروانیته مەرۆك، گەشت بەوێى لە هەولێ ئەوێدا بێت لە بەرزاییەو بەروانیته زەویش. بەلام ئەم خۆپەرستى و خۆ بە گەرە زانین و بوون بە فیرعەونییەى نەفس، چ خوشییەكى پووكەش و بێ بنەمایە... چ تامێكى تالە!...

ئەى مەستىي... ماوه كاتىيەكانى خۆ ۈن كىردن و دەستبەردار
 بوون لە ئەقل، ئايا لە بارىدايە مۆڤ دىلخۆش بىكات؟
 ھەلبەتە بالا بوون و بەرزىوونەو، مافى ھەموو مۆڤىكە. وەلى
 ئەمە بە ھەلزانە سەر ئەفەرست ناياتە جى. بە كىپر كىي گەشتە
 ئاسمانىيەكانىش ھەر مەحالە. مۆڤايەتتى تەنھا بەو بەرز دەبىتەو
 كە شوين پىي ئەو نۆردەيەى خودا (درودى خوداى لىبىت)
 ھەلگىرەت كە بە پەرچووى ميعراج بەرزىوونەتەو. ھەر بەو ەش
 بەرزى ناخ و دەرەو بە دەست دىنەت، چونكە بنچىنەى ئەم بەرز
 بوونەو، تەنھا تىپەپاندنى سىروشت نىيە، بەلكو تىپەپاندنى نەفس
 و گشت ھەستە سووك و ماددىيەكانە. بەرزىوونەو، كە لە بوون بە
 فرىشتە بەرزتر.

ئەو كەسانە چۆن لە بەرزترىوونەو لە فرىشتەكان دەگەن كە
 سووكايەتى بە مۆڤ دەكەن بە ناوى ئەو، جۆرە گياندارىكە و لە
 پەرگەزى مەيموونەو ھاتووە؟ مۆڤ پەرھونەرتىن ئافەرىدەى خوداى
 كەوردەيە. ئەگەر بىت و ئەو تىوانا بىھاوتايانەى بدۆزىتەو كە ھەيەتى
 و گەشەيان پىدات بەرز دەبىتەو. ئەو كات بۆشى دەرەكەو، كە
 ئەو، ئىنسان دەكات بە ئىنسان و بگرە دەيكات بە سولتانىش،
 تەنھا و تەنھا ئىمانە.

عومەر سەیفەددین و «یەكەم نوپژ»

عومەر سەیفەددین چیرۆك نووسیكى بەناویانگە، ٦٩ سال
لەمەوبەر كۆچی دواى كردوو. گەنجان زۆر چپژ لە خویندەوێ
چیرۆكەكانى وەردەگرن و دەكەونە ژێر كاریگەرییانەو. بەندە لە
پۆلى چوارەمى بنەپەتییەو كەوتووتمەتە خویندەوێ چیرۆكەكانى.
چیرۆكەكانىم هێند لا خۆش و خۆشەویست بوون، چەند جار لە
خەوندا دەمدیتنەو، وام لێهاتبوو وەك ئەوێ خۆم لەناو ئەو
چیرۆكانەدا ژیايم. هەرگیز لەبیرم ناچیت كە چەند پۆژ لە ژێر
كاریگەری چیرۆكەكانى بە ناوێكانى «شانەى ئازەل» و «خوین
بايى»، نەمدەتوانى دەربچم. ژيانى نووسەری عومەر سەیفەددین -
كە ئەو چیرۆكە خۆش و كاریگەرانی نووسیوە، تەنها ٨ سالى
خایاندوو و لە تەمەنى ٣٦ سالیدا كۆچی دواى كردوو.

به شيك له چيروكه كانى عومەر
سه يفه ددين كه وتونه ته نيو كتيبى
خويندى قوتاخانه كانه وه. بويه زوريك له
چيروكه كانى لاي گه نجان ناسراون. به لام
له زوريك له پوله كانم پرسى، كه سم
نه بينييه وه چيروكى «يه كه م نويز» ي

ناوبراوى خويند بيته وه. بويه برپارم دا ئه و چيروكه ي، له
يادداشتنامه كه مدا تومار بكه م. چونكه له و چيروكه يدا، باسى نه و
يه كه م نويزى به يانييه ي دهكات، كه داىكى پتي كردوه، له كاتيكد
كه ته مهنى ته نها ٦ سالان بووه. نه و يه كه م نويزه ي كه كردويه تى
عومەر سه يفه ددينى خستوه ته خوشييه ك بۆ هه تايه له بيري نهكات.
يادگاريى نه و خوشييه له بير نه كراوه شى كه بۆ نه مړومان مايته وه،
چيروكى «يه كه م نويز» ييه تى...

ده ي با گوئى بۆ عومەر سه يفه ددين هه لخين:

- وهى! نه و به يانييه چ ساردىك بوو! ... نه و حه لى گه رميى
نوينه كه مم جيپه شت، به دهست باهۆزه سه رشپته كانه وه كه وتمه ناله.
پييه په تيبه كانم خسته ناو نه و نه علانه مه وه كه هه رچى سه رمای
نه و شه وه هه بوو مژيبوويان. بايه هه لمت به ره كان به جامه كانياندا
ده كيشتا، هه ستم به ته زين ده كرد له بهر سه رمای نه و شه وه، كه

هیشتا له ناخمدا مابووه وه. خزمه تکاره که مان هر له خه ودا مابوو. خه زم نه ده کرد له و سه رما و سۆله جه رگېړه دا له جی دهری بکه م. دهرگای ژووره که مم کرده وه. سه رما زستانیه که ی دهره وه، زله ی ده کیشا به ده موچاو و ده سته کانمدا. له ژیر نه و زله بیړه حمانه دا، قۆله کانم هه لکرد و ده ستنوژم گرت. که گه پامه وه ژووره که م، گه رمیه کی دروژنانه، وه که هه ناسه یه کی دل دانه وه، له ژیر خا ولیه که وه بهر قۆله کان و ده موچاو و قژه ته پ بووه که م ده که وت. یه که م پووناکیی ناسۆ، خه ریک بوو په رده ی سه رما و تاریکیی نه و شه وه ی ده کرده وه و هیدی هیدی زیادی ده کرد. چوومه بهر په نجه ره که. نه و خانوانه ی له پیشه وه و له ژیر پیکانمه وه دیار بوون، وه که نه وه ی خه ریکی ته واو کردنی مۆته که ی نیو خه ونیکی نه به دیی بن، بیگیان و زیندویتی بوون. ده ریاش، له نیو مردویتییه کی نیلیی بی سنووردا، له خه ودا بوو و به هوی شه پۆله کانی نه و به یانه ده له ریه وه و به شه پۆله سپیه کانی هیلای جیا کردنه وه ی به سه ر که ناره دوور و ته ماوییه کاند ده کیشا.

هیشتا مناره پیره که ی نه و مزگه وته ی - نه گه رچی کۆن و بچکۆلانه بوو، وه لی له پووی مه عنه وییاته وه مه زن بوو، له ناو خانووه کانه وه به ره و ناسمان بهرز بوویوه وه، چۆل بوو. دواتر... له شه ره فه ی مناره که وه، سییه ری بانگ ده ریک که وته جووله.

پالتۆكەم لە خۆم پېچا. ئىستاش ئەو بەيانىيە پەر لە پۇجانييەتەم بىر
 ناچىت، كە ھەلسامەو ھەو لەو سەرما تەزىنەرەدا ھەو دۇنيا تارىكەدا
 گويم لەو بانگە گرت، كە ھەك يادگارېكى دەنگ دانەو ھەي ئىلاھى،
 ترسيكى بەچىزى خستبوو قوولايى دلمەو ھەو. ھاي بۆ پانزە سال
 لەمەو بەر! ...

چاك ئەو پۆزەم لەبىرە كە پانزە سال لەمەو بەر، ئەو دايكەم كە
 ئىستا لە بازەنى دل دانەو ھەي زۆر دوورم، ئەو بوونەو ھەر بەپىزەى كە
 لە دۇنيادا لە ھەموو شتىك زياتر خۆشم دەوئەت، بۆ يەكەم نوپىزى
 بەيانى ھەلساندەو ھەو. كاتىك لەسەر قەريۆلەكەى نىو ژوورە
 بچكۆلانەكەم - كە لە پال ژوورەكەى ئەو ھەو بوو، خەوتبووم، بە
 دەستە ناسكەكانى كە ھەك رامووسانىكى پەق بەلام پەر لە سۆز،
 دەستى نايە سەر تەوئەم، ئىنجا بە پەنجە ناسك و بارىكەلەكانى
 دەستى بە قژمدا ھىنا و وتى:

- دەى عومەر گيان! ھەلسە... دەى ھەلسە، جەرگەكەم!

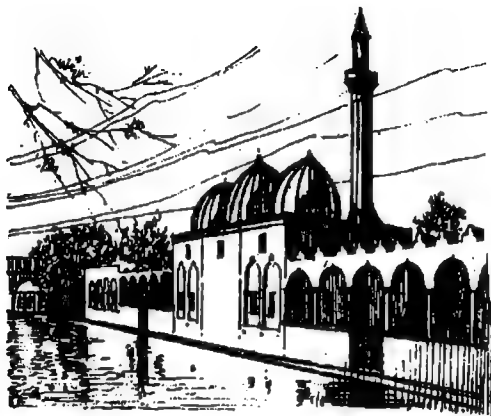
منىش چاوم كەردەو ھەو. چرا خنجىلانەكەى سەر مېزە بچووكەكەم
 كە لە گۆشەيەكى ژوورەكەدا بوو، ھىشتا دەسووتا. ئاخ ئەمەم قەت
 لەبىر ناچى، ئەمە ھەك سەرى پشیلە ھا بوو، پەردە ئەسمەرەكانى

دوو په نجه ره که ی ژوره که می پووناک ده کړه وه و له جامه
سه وزه کانه وه به چاوه کانی ده پړوانی.

وتم:

- به لام دایکه گیان! هیشتا شه وه...

دېسان له هه مان نه شویننه ی که هه موو جارېک ماچی ده کړد،
ماچیکې له سه رووی برؤی چه پم کړده وه و به دهم وختی: "نا پؤله!
سه عات دوانزه یه، دواپی وه خت نامینئ."، بن بالی گرتم و قیتی
کړدمه وه. نه عله بچوکه کانم له پیّ کړد و چاوه کانم هه لگلو فی و
شوینئ که وتم. به هؤله که دا پرت بووین و هه ر زوو که یشتینه
ژوره که ی. سوېا نرم و پشه که ی - که له زنجیه که ده چوو پیّ
له سه ر پیّ دانابیت، به دهنک ده سووتا.

- ئۆو... پەروینیش ھەلساوە.

پەروین خزمەتکارە کەمان بوو، خەریک بوو کتلییە زەردە کە ی لە
سۆپاکە دادەگرت. دایکم وتی:

- پەروین ھەموو بەیانیا ئێک ھەلە دەستی.

نۆر بەو ھەرم سوپا کە لە کاتی کدا من قەت ھەلە ساوم، ئەو
بەردەوام ھەلساوە تەو. پالتۆ کە یان لەبەر کردمەو، قۆلە کانیا
ھەل کردم، لە پال تەشتی دەستنوێژ گرتنە کە بە چۆکدا ھاتم. دایکە
گیانم بە دەم وتی: "ئاواھی ماندوو دەبی."، کورسییەکی بچکولانە ی
خستە ژێرمەو و منیش لەسەری پۆنیشتم.

- دە ی بیسمیلا بکە...

پەروین ئاوە شلەتینە کە ی کرد بە دەستەدا و دایکیشم بە دیار
سەرمەو و ھەستا بوو و دەیچپاندە گوێچکە مەو:

- دە ی دەموچاوت، قۆلە کانت، ئەویش سێ جار...

کە لە بیرم دەچوو، ئاگاداری دەکردمەو:

- ئە ئا، ئە ی مەسحی سەر و شتی وا؟!!

پاشان پێی دووبارە دەکردمەو.

کە دەستنوێژ گرتنە کە تەواو بوو، لە گەل دایکدا بە دەنگێکی نزم
دووامان خویند و دەموچاو و قۆلە کانمان وشک کردنەو. پەروینیش
پێکانمی وشک کردنەو و گۆرەوییەکانی لە پێی کردم. بە بیرم دی بۆ

خۆ گەرم کردنەوه، چوومه بەر سۆباکه. که ئاوپم دایەوه، بینیم
دایکم خەریک بوو بەرمالەگەى دادەخست. ئینجا سەرپۆشه
سەوزەگەى لەسەر کرد و بانگی کردم:

- وەرە!

پۆیشتەم. منى بچکۆلە لەگەڵ ئەودا لەسەر هەمان بەرمال، بە
بەختە وەراییەوه وەك بۆچووێك لەپال جەستەى ئەو دایکە مەزنە
بەهەستەوه وەستام. بە يەك دوو قسە ئەو شتانەى پى وتمەوه که
پێویستە بیانکەم و پێشتیش فیۆی کردبووم:

- دوو پکات سوننەت... ئەوانەى شەو فیۆیان بووى،
دەیانخوینیت. خۆ لەبیرت نەچوونە؟

- نەخێر...

- دە مادام، دەى...

ئەو تەکبیرەى ئیحرامى بە دەست بەرزکردنەوه تا سەر شانەکانى
وەك ژنێك کرد، منیش بە دەست خۆم نەبوو، پێك لاسایی ئەوم
کردەوه. دواى ئەوهى که سوننەتەکەمان تەواو کرد، بە بزەیهکی
کاریگەر و پرچێژی دیدەکانییەوه وتی:

- پۆلە! بۆ تۆ ژنیت؟!... ژنان ئاوا دەست پێدەکەن. تۆ کوپیت،
دەبیّت دەستەکانت تا گوێکانت بەرز بکەیتەوه.

بە دەستە گەرمەكانىشى دەستە بچووكەكانى تا گوڭكانم بەرز
کردنەوہ:

- ئا ئاواھى...

ھەرۈھما ڧىرى چۆنپەتتى تەكبىرەى ئىحرامى پياوانى كردم.
منىش بەو جۆرە تەكبىرەم كرد و بە دەم بىرکردنەوہ لە (جياوازىم
لە دايكم، بۆ كوپم و كوپتتى چىيە و، ديارە كوپتتى جگە لە لىدانى
كچان و زال بوون بە سەرياندا، جياوازى تىرىشى ھەيە)، نوڭزەكەم
تەواو كرد.

لە كاتى دوعا كردندا لە دايكم پرسى:

- دايە! چۆن دوعا بكەم؟...

ئەو دوعاى دەكرد و لەگەل جۈولەى لىۋەكانىدا، لە چكەكەشى
دەلەرييەوہ. سەرى دەجۈولاند. دواى ئەوہى دوعاكەى تەواو كرد،
ئىستاش لە بىرمە، وتى:

بەر لە ھەر شتىك لە بەرانبەر ئەوہى كە موسلمانىت بلى: ئەى ئەو
خودايەى گومان لە بوونتدا نىيە! شوكرانەت دەكەم... دواتر بلى:
خودايە! داوات لىدەكەم نىشتىمانەكەمان بپارىزىت... دواترىش بلى:
خودايە! داوات لىدەكەم لەش ساغى بىبەخشىت بە ھەموو ئەو
موسولمانانەى خەم و خەفەتيان ھەيە، نەخۆشن و لە نەبوونى و

هه ژاريدان... دوعا بۆ خۆشت بکه، دوعا بکه بۆ ئه وهى هه ميشه باش
بيت و به درۆکانى شه يتان هه لئه خه له تيّت! ...

ئو دوعا سادانه م خويّند، له ميانهيدا بىرم بۆ لای ئه و کتیبه
عه ره بيبه درپاوانه چوو، که دايکم له ناو دۆلابه کهيدا داي نابوون و هه ر
جارێک ده ستکاريم بکردنايه، ده يوت: "کوپه ! ئه وانه کتیبى دوعان،
ده ستکاريمان مه که."

دايکم به رماله کهى پىچاپه وه و لى پىرسيم داخۆ ده خه ومه وه يان
نا. ئه رى خه وم ده هات؟ نه مده زانى... وه لّام نه دايه وه.

- ده مادام برۆ کتیبه که ت بّيته، با گويم له ده رسه کانت بّيته.

- باشه.

به خيّرایی به و هۆله دا تپيه پىم که که ميک
پووناک بووبووه وه. په رده کانى ژووره که شم
که ميک سپيتيان تیکه وتبوو. چاوه
سه وزه کانى چرا بچوکه کهى شه وانم،
کوژابوونه وه و وه ک دوو خالى په ش
مابوونه وه. وه ک بلّی ئه و چرایه ی شه وان

به ده م ته ماشا کردنييه وه خه و ده بيرمه وه ده ستى له ژيان
به ردابوو. کتیبه که م که له سه ر ميّزه بچکولانه که م بوو، برد و به

پاکردن بۆ لای دایکم چوم. هیچ هه‌له‌یه‌کم نه‌کرد. دایکم شه‌وان ده‌یوت:

- پێش خه‌وتن، وانه‌کانت سێ جار بخوینه‌وه، پۆله‌! که ده‌خه‌ویت، فریشته‌کان وانه‌کانت پێده‌لێنه‌وه.

نازانم، نه‌و فریشتانه‌م شه‌ویش وانه‌کانیان پێ ونبوووه‌وه، وا دایکم به‌ ئافهرینه‌ به‌سۆزه‌کانییه‌وه ده‌ستی به‌ سه‌رمدا هێنا و به‌ ده‌م وئنی:

- هێشتا زۆری ماوه بۆ ده‌وامی مه‌کته‌ب.

منی له‌سه‌ر نوێنه‌که‌ی خۆی خه‌وانده‌وه. خه‌وم نه‌ده‌هات، هه‌ر سه‌یری دایکم ده‌کرد. له‌چه‌که‌ سه‌وزه‌که‌ی هێشتا هه‌ر به‌ سه‌ره‌وه بوو، له‌و تاريك و پوونه‌دا وه‌ك خه‌یاڵ ده‌جوولایه‌وه، قورئانه‌که‌ی هه‌لگرت و له‌ به‌رده‌م په‌نجه‌ره‌که‌دا، له‌سه‌ر ته‌پله‌كێك دانیشته‌ و به‌ ده‌نگه‌ ناسك و هه‌ست بزوێنه‌که‌ی كه‌وته‌ خوێندن. دایکم له‌ ژێر نه‌و له‌چه‌که‌ سه‌وزه‌ که‌وره‌یه‌یدا، وه‌ك خوشکه‌ مردووه‌که‌م ده‌هاته‌ به‌رچاو، و به‌ ده‌م گوی گرتن له‌و ده‌نگه‌ خۆشه‌شی خه‌یاڵم ده‌پوێشت... نه‌و ئاسمانه‌ دووکه‌ڵ ئاسا په‌شه‌ی له‌ ژێر په‌رده‌كانه‌وه دیار بوو، هێدی هێدی کال ده‌بووه‌وه. چه‌ند ئه‌ستێره‌یه‌کی دێر که‌وتووش، وه‌ك ئه‌لماسکه‌لیکی شین و ناوازه‌ که‌ که‌وتبنه‌ ناو ئه‌تله‌سیکی نیلیی توخه‌وه، ده‌دره‌وشانه‌وه. دایکم وه‌ك فریشته‌یه‌ك ده‌هاته‌ به‌ر چاو.

بەو خەيالەو بەيرم لە فریشتەکان دەکردەو و وام بێردەکردەو کە
 ئیستا فریشتەکان دەوری دایکە قورئان خوینە کە میان داو، بەو
 خەيالانەو خەيالم پۆیشتبوو. ئەگەر لە پۆزی پەسلاندا گولان لەسەر
 پوخسارم نەمێنن و بچمە دۆزەخەو، ئەو هەست بە جۆشیک دەکەم
 لەو سەرەو بۆی چەمەو — کە بە هیچ جۆرێک نایاتە سووتان. لەو
 دایکەم دەپوانی کە لەو تاریکییەدا، وەک پووناکیی گولە شلێر
 دەبریسکایەو... وەک بلێی هەستم بەو دەکرد کە ئەو فریشتە
 نەبێنراوانە ئیستا بالەکانیان بەسەر سەرمدا و بەو قژە زەردە پڕەمدا
 دێنن کە دایکم بەو قامکە ناسکولانانەو ئیستا قورئانی پێگرتوون،
 دەستی بەسەردا دەهێنان. بەو بێرکردنەوانەو خەيال بردمیەو.

عومەر سەیفەددین، پانزە سال دواى ئەم یادگارییە،
 بەحەسرەتەو یادى ئەو پۆژانە دەکاتەو. ئاوا هەستى خۆى
 دەردەبڕێت:

— ئاخ، منداڵتییى بى گوناھانەو ئەو دەمم و ئیستام... ژيانىكى
 بى تام، بى خوشى، بى خوشەو یستى، بى ئەوین، بى جۆش، بى
 هەموو شتێک. ژيانىک کە هیچترە لە هیچ و پڕە لە چەرمەسەرى....
 ئەو پۆخە زامدارەو ئیستام بە دەست هیوا بۆگەنەکان، پەڕۆشییەکان
 و بەو ئارەزووانەو کە لە پاستیدا ئەوێ بەها بیت نییانه و

گه یشتنیش پټیان زړی دهوئ. به کورتييه کي نه و تاریکيه بی هو و
 تهحه ممول نه کراوه، نه و معنه و بیات و دلّه برینداره م. نه و هی پانزه
 سال له مه و بهر پوویدا، نیستا لام وهك نه وه وایه که خه و نیکی
 پوځانیی سه نگین بیت و نه م شه و دییتم، ناوام له بیره. له م ژيانه
 فانییه پر له واوه یلا و په شیمانییه، نه و هیه یادگاریی مندالیم...
 نیستا بیر ده که مه وه، له ژياندا له نه مانی پابوردووه بیچاره و
 بیبه زه ییه کاندا، چ هیچییه کی غریب، چ ناپیوستییه کی پر له خه یال
 که دیت و ده پوا، چ خیراییه کی سیخناخ له نه ټنی هیه! ...

مندالە دزراومگان

ئەوان مندال ئىان گەنج؟ يانىش نەوجەوانگە لىكن تازە پىيان
 ناوئە تافى لاوتىيىيەو؟ بە دەستەكانيان دەموچاويان داپۆشيوە و
 ھەنسك دەدەن، لە ھەولئى ئەو ەدان خۆيان لەو پۆژنامەفانانە
 بشارنەو ە دەيانەوئىت وئەيان بگرن. يەكئىكان خۆى لە مى دايكى
 ئالاندووە و ئەسرین دەپژئىت. لەم ژوورەى بەپۆە بەرايەتئى
 ئاسايشدا، ەرمانبەرەكان پئدەچئت بەو جۆرە پووداوانە راھاتئەن،
 بۆيە وا ھئەن ديارن... ھەرچى پۆژنامەفانەكانە، لە خۆشئى ئەو ەى
 وئە و ھەوالئىكى سەرئىچ پاكئىشان دەستكەوتووە، يەك لەسەر يەك
 فلاش لئدەدەن و وئە دەگرن...

ئەوئى كە لە ھەموويان زياتر ھەپەسابوو، داىكىك بوو لەناو كچە
 كەنجەكانەو ە ديار بوو... چى بوو دەگريا؟! يان دلخۆش بوو بەوئى
 كچەكەى دلزيوئەتەو؟ يانيش لە بەينى گريان و دلخۆش بووندا دۆش
 دامابوو و نەيدەزانى چى بكات؟ خۆ دوريش نيبە چى ھەستى ھەيە
 لە بن ھاتبن و ئيتەر ھەست نە بە خۆشيبى و نە بە ناخۆشيبى نەكات.
 گريانى نەدەھات. كى ناليت ئيتەر فرميتسك لە چاويدا نەماو ە تا
 بتوانيت بيريتيت... ھەستە تيكەل و پيكەلەكان و ھاوارى بیدەنگى
 دلئى ئەو داىكە، لە چاو ە ئەبلەقەكانى دەخوئرانەو ە. پيم وابوو ئەو
 چاو ە ئەبلەق بووانەى، بەدواى ئەو خائينەدا دەگەرا كە كچەكەى
 پفاندبوو. بەلام ئاى ئەمە چ گەرانىكى بى سوود بوو! كوا ئيتەر لەم
 دەور و زەمانەدا، خائينى وا بى ئەقل ماون كە ئاوا لەو گۆرەدا
 بسوورپنەو ە؟ ئاى ئەوان چەند ئۆززان، چەند بەباشى دەزانن خويان
 وەك كەسيكى پەر لە بەرائەت لەگەل دەوروپەرەكەياندا بگونجيتن و
 تەنانەت خويشيان وا نمايش بكەن وەك ئەوئى ھاولاتيباننىكى ئۆر
 بەنامووس و پيكوپيك بن؟ ئەوان چۆن لە ئوورىكى وا پەر لە ئاسايشدا
 دەبن؟

من لەناو ئەو بيركردنەوانەدا بوم، دالغەم پويشت و چومە
 دونيايەكى ديكەو ە. لەو دەمەدا ئەو كچە داماوانە كە ھەر يەكەيان بە

تهله يه كي بريقه داری جياواز پاو كرابوون، پاده سستی خيزانه كانيان ده كړانه وه، يان بۆ ناو نيشانی ماله كانيان ده بران. (هه ديه) ش، ده بوو له گه ل مندا بچي ته وه مالي خويان. چونكه وتبووی كه ته نها به و جوړه، نه نكه پيره كهي وه ري ده گري ته وه. هه ديه، تازه قوناغي بڼه پرتي ته واو كړد بوو. من كه له كارگي پرائي نه و قوتا بخانه يه بووم كه نه وي ليږوو، پيش خوی نه نكیم ده ناسی. چونكه نه و هينای له قوتا بخانه قهيدی كرد و له پيوستيه كانی له كتيب و ده فته ر و ... هدی پرسى. نه و ژنه هيند چوست و چالاك بوو، ته مه نه كهي پي ته وه ديارى نه ده دا، بوو بوو به هم دايك و هه ميش باوكی نه و ماله. نه گه رچی خاوه ن بړوانا مه نه بوو، وه لی كه سيكي زور پو شنبير و تيگه يشتوو بوو. به زمانزانی (پرومه لی) ده ناخفي.

له ناو نه و مانقويه كي به بالا به رزه كهي داپوشيبوو، وه ستانيكي به و يقارانه ي هه بوو. به له چكه چوار وه رزه سپي به كهي، سه رنجي خه لكی پاده كي شا. هه ديه ي نه وه يشی، خوی ناسا كچيكي نه شميلي بالا به رز بوو. به لام له بري و يقاره كهي نه كي، كه ميك بي سه روبه ر بوو، زور پي ده كهي و نه وه نده به لای دهر سه كانيه وه نه ده چوو.

پي ده چوو نه نكيشي هه سستی به م حاله ي كړديت، بويه كا هه موو پوړي كه له گه ل خوي دا ده يه يتا بۆ قوتا بخانه. زوري ي جار ان، نه كي تا گشت قوتا بيه كان ده چوونه يه كه م وانه وه، چاو دي ري ده كرد. وا

خۆی پيشان دەدا كه له گەڵ (عەيشى) خانى خزمەتكارماندا خەرىكى
 ھەكايەت كردنە، وەلى چاوانى ھەر لەسەر نەوھەكەى بوو. جارى
 وایش ھەبوو بە عەيشى خانى دەسپارد، بۆيە دەمبىنى ئەویش
 دووریە دوور چاودێرى دەکرد.

پۆژێك سكم بە و ژنە دونیادیدە بە تەمەنە سووتا كه ھەموو
 بە یانییەك، بى ئەوھى بلى بە فرە، بارانە، قورپە، نەوھەكەى - وەك
 قوتابیيەك تازە چوو پێتە قوتابخانە - دەھێتایە دەوام. بانگم كردە
 ژوورەكەى خۆمەو. بە زۆر چایەكم پى خواردەو و لەو نێوانەشدا لێم
 پرسى:

- پورێ گيان! دەبینم ھەموو پۆژێك لە گەڵ ئێمەدا، بى ئەوھى
 گوى بەو بەدەى بە فرە، بارانە دێتە قوتابخانە. لە تۆ بەولاولە،
 كەسێكى تر نابینم ئاوا لە گەڵ منداڵەكەیدا بێت و بچیت.
 سەرەتا كەمێك شەرمناوە ھەلسوكەوتى دەکرد، نەیدەویست قسە
 بكات. بەلام كە من ھەرمكوپووم، وتى:

- پۆلە! من تا ئێوە پۆژەى دەمەرم، ھەموو بە یانییەك نەوھەكەم
 دەھێنم و ھەموو ئێوارە بەكیش دێمەو بە شوپێنیدا. چونكە ئێوە بۆ
 من تاكە یادگارییەكە لە دایك و باوكى پەحمەتیەو مابێتەو. ناوى
 بە خۆیەو، ھەدیەى كورپە تاقانەكەمە بۆ من. بۆیە بۆى بەخەمم.

له‌بر خاتری ئه‌و، هه‌رچییه‌کم هه‌بوو له‌ بولگاریا، له‌ مال و سامان و خزم و خویش، هه‌مووم جی هه‌شتن و هاتم بۆ تورکیا.

چیم کردبیت بۆ ئه‌وم کردوه. له‌ وڵاته‌دا که‌ بووک و کوپه‌ داماره‌که‌مم له‌ده‌ست چوو، هه‌مان چاره‌نوس چاوه‌پێی نه‌وه‌که‌شمی ده‌کرد... وایستم هه‌ر هه‌یج نه‌بی نه‌وه‌که‌م له‌ وڵاتی دایکمه‌دا، وه‌ک موسوڵمانێک پێبگات، ئاکار و بیروباوه‌پ و نه‌سل و فه‌سلێ خۆی ون نه‌کات. ئه‌و گرنگیدانه‌ی نه‌متوانی به‌ کوپه‌که‌می بده‌م، به‌می ده‌ده‌م. من له‌ پێناوی ئه‌م منداڵه‌ و دین و نامووسی خۆم هاتم بۆ ئێره‌. له‌وێ بامایه‌ته‌وه‌ نه‌مه‌ده‌توانی وه‌ک ئێره‌ ئاوا به‌دواشییه‌وه‌ بم و چاودێری بکه‌م. لێره‌ هه‌ر هه‌یج نه‌بی نه‌وه‌نده‌ی پێم بکریت به‌ته‌نیا جی ناهێلم. سه‌ره‌پای ئه‌و ته‌مه‌نه‌م، هه‌ول ده‌ده‌م له‌گه‌ڵیدا وه‌ک هاوێ بێم. چیی بوێ پێم بکری بۆی ده‌کرم. به‌س بۆ ئه‌وه‌ی ئازاری ئه‌و گۆرستانه‌ی باوانه‌ غه‌ریبه‌که‌یم لی به‌جی هه‌شت تۆژێک که‌م ببێته‌وه‌...

ژنه‌ پیره‌که‌ که‌ قسه‌کانی گه‌شته‌ ئه‌مه‌ پووی وه‌رگێڕایه‌ لاوه‌، ده‌یویست چاوه‌ ته‌ر بووه‌کانیم لی بشاریته‌وه‌.

وتم:

— ئێوه‌، هه‌موو پۆژێک ئاوا ئه‌زیه‌ت مه‌کیشن. من هه‌ول ده‌ده‌م به‌ ده‌وریدا بێم. با ئه‌وه‌نده‌ کاژێره‌ چاوه‌پێ نه‌که‌ی.

- سوپاست دەكەم، پۆلە گيان! ئى خۆ منىش ھىچ كاريكى ترم نىيە. ئەم مندالە ھەموو دونىاي منە. دىلم بەوۋە دادەكە وپت بەدوای ئەوۋە بىم. ئەو بېكەسە، نەقامە، ساويلكەيە، ھەندىك ئارەزوۋى ھەيە. تۆش بە دەوریدا وەرە، بەلام من ئا ئەو پۆژەي تەمەنم ماوۋە، وازى لىناھىتم. چونكە كۆپرەكەم، بەھۆى ئەوۋەي نەمدەتوانى وەك پىويسىست بە دەوریدا بىم، لە تەمەنكى نۆرگەنجیدا لە دەستم دەرچوو. ئازارەكەي ئەو گەللىك زياترە. قەي ئاكا، با ماندوو بىم، بەس ناوچاوانمان سېي و دلمان ئاسوودە بىت.

بەدرىژايى سى سالان، ئاوا ھات و چوو. بەقەدەر نەوۋەكەي دەوامى كرد. بەلام مەخابن، دوا جار ئەوۋەي لىي دەترسا، ھەديە بەسەريدا ھىتا... ھەديە، بەھۆى ئەوۋەي ھۆگرى بوونە ھونەرمەند بوو، سەرەپاي ئەو ھەموو چاودىرييەي نەنكى، لە پىي سەنتەرىكەوۋە كە بەنھىنى و لە پىي نامەوۋە پەيوەندىي پىوۋە كىردىبوون، پىيئىردابوو. ئا ئەوۋەي پانزە پۆژ دواتر، لەگەل چەندىن كچە گەنجى تردا كە قوربانىي ھەمان ئارەزوو بوونە، دۆزىابوونەوۋە و نىزىردابوو بە شوين كەسوكارىاندا. دەبوو من ئەم كارە نۆر سەختە بگرمە ئەستق. ھەديە ناوئىشانى منى دابوو بە پۆلىسەكان. دەبوو من بىيەمەوۋە بىلەي داپىرى. لەبەر ئەوۋەي داپىرى منى نۆر خۆش دەويست، پەنگ بوو

بهو جوړه وهري بگړيته وه و لايي خوش ببيت. ده بوو منيش له گه ل
 هديه، له بهري بپاړتېم وه. نه مه تگای هديه بوو له من.
 وتم:

- خاسه، بهس سهره تا ده بيت من بته خشم. جا من به خشيومي
 تا لای نه نکت واسيته بۆ بکه م تا لیت خوش ببيت؟!

هديه قوپه سهر که هيچ نوميدئکي به ژيان نه مابوو، به م
 قسه يه م نقه ي ليرېا. وه ستا بوو و بهس نه سرينه کپه کاني داده باراند.
 له پيدا هر بيرم له وه ده کرده وه، چي به وژنه به ويقاره، به وژنه
 عابیده بيژم که له پيناوي دين و نامووسدا، پتي کؤچي گرتبوه بهر؟
 چي بلنم بۆ نه وه ي نه وه که ي وه بگړيته وه؟ نه وه کاريکي نه وه نده

زه حمهت بوو! ... گه ليکم بير كرده وه ... چه ندم كرد داکوکی
کردنيکی وام به خه يالدا نه هات، که منيش به تاوانبار نه زانيت.

له پئی له هه ديه م پرسى:

— باشه، نيستا چى به نه نکت بليين؟

— نازانم. من نه گهر قسه يه كه هه بووايه بيكه م، نه وه نده ته كليفم له
تو نه ده كرد بيت.

به لām وام هه ست ده كرد كه هه ديه متمانه ي به پۆندكه كانى
(فرميسكه كانى) چاوى هه يه. چونكه ده مزانى له كاته زۆر تهنگانه و
دژواره كاندا، له به رانبهر پيره ژنه كه دا، ده ست بۆ نه و چه كه ده بات.

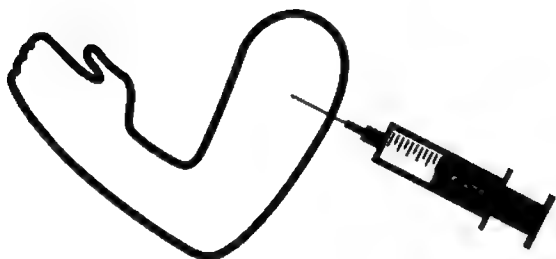
كه گه يشتينه ماله كه، بينيمان نه و ژنه ي كه پيشتر ته مه نه كه ي
هيج پييه وه ديارى نه ده دا، وه كه نه وه وا بوو ده سال هاتبيته سه ر
ته مه نى و، له سه ر نوينيك لى پاكشابوو. چاوى بريبووه خاليكى
بنميچه كه وه و جووله ي له به ر خوى بريبوو.

هه ديه پاش كه ميك سله مينه وه خوى دا به سه ريدا و كه وته داد و
فيغان و گريان. به لām نه وه ي جووله بى، له و به دى نه ده كرا. وه كه
بليى گيانى له به ر نه مابوو، نه وه ي په رچه كردار بيت نه يبوو، چاوى
له و خاله لانه ده دا كه بريبوويه سه رى.

له به رانبهر نه و هاوار و گريانه دلّه ژينه ي نه وه كه ي، تاكه په رچه
كرداريكى كه هه ستى پى كرا بيت، چاو داخستنى بوو. من بۆ نه وه ي

ئەو ژنە بويقارە زياتر ناپەرەت نەكەم كە نەيدەويست هېچ شتەك
 بېينى و بېيىتى، دەمويست ساتەك زووتر لەوى دەريچم. چى بوو
 دلى لە منىش پەنجابوو، يان ھەر بەراستى نەيدەتوانى بېتەگۆ؟ يان
 بۆ ئەو ھەي لە خۆى كەردبوو تا نەبېتە بنىشتە خۆشەي سەر زمانى
 ئەو ژنانەي دەورەبەري كە بە دواى قەسەيەكەو ھەي... مەندەك
 مەمنونىش بووم لەو ھەي قەسەي نەدەكەرد. چونكە نە دەمتوانى
 پەدەي قەسەكانى بدەمەو، نە دەمتوانى لە بەرانبەريدا بەرگري لە
 خۆم بکەم، نە بەرگەي ئەسەرنەكانىشيم دەگرت. ھەر بۆيە، ئاوا
 بەجەم ھەشتەن.

ئايا كۆيلايه تى نە ماو دە؟

لە گەل يەككە لە قوتاييەكاندا كە لە تەلە فزيۆن كۆيلەكانى
 بينىبوو و زۆر كاريان تىكردىبوو، خەرىكى قسە و باس بووين.
 گەنجىكى بە ھەست بوو و لە و شتەى كۆيلايه تىي پىدە و تريت، چەندى
 دەكرد سەرى دەرئە دەچوو. باوھ پم وا بوو، ئە گەر كەس ئىك لە وانەى
 چنگ بکە و تايە كە كۆيلايه تى بە مرقفەو دەكەن، دەستبەجى
 قورسترين سزاي دەدا. منيش ھاوھەلوئىستى بووم. ھەولم دا باسى
 ئەوھى بۆ بکەم كە بە ھىچ جۆرىك ناكريت ئەو بە ئاسايى سەير
 بكریت كەس ئىك كەس ئىكى دىكە بکات بە كۆيلە، ئى خۆ ئاينە كە شمان
 ئەمەى ياساغ كردووھ.

ئەو ھەشەم بۇ پۈۈن كىرگەن كە ئەۋەى ئەۋ ھەر پابىر دۇۋا تۈۋانبار
دەكات و پىى ۋايە كۆيلايەتى لە پابىر دۇۋا بەجى ماۋە و گوناھىكى
سەردەمانى كۆنە بۇچۇۋىكى ھەلەيە. ۋاقى وپما، ۋتى:
- چما لە پۇڭگارى ئەمۇشماندا كۆيلايەتى ماۋە؟
ئاۋا ۋەلامىم دايەۋە:

- ئەى چۇن! ئىنجا بە شىۋەيەكى ھىند بىپەھم و بەربلاۋانە، كە
لە ھىچ سەردەمانىكىدا ۋىنەى نەبوۋە...

ۋاق وپمانى بە تەۋاۋى زىادى كىرە. چاۋە پىر لە بەرائەتەكانى
ئەبلەق كىرەن و بىرىنە چاۋانم، ۋ لە مەبەستى پىرسىم.

باسى كۆيلە مۇدىرنەكانم بۇ كىرە. ئەۋەم بۇ باس كىرە بەشىكى
زۇدى خەلكى سەر ئەم زەۋىيە، لەم سەردەماندا نىسبىيان لە
كۆيلايەتى ھەبوۋە.

ۋتى:

- بەپىى ئەۋ قىسانەى تۇ، دەكرى ھەرىكە لە ئىمە بە جۇرىك لە
كۆيلە دابىرىت.

ھەر بەپاستى، لە پۇڭگارى ئەمۇماندا، زۇر كەس لە ژىر فەرمان و
دىلى دۇنيانى ناخىدايە. ئەم دىلىيە زۇر خرابىترە. چۈنكە لە ناۋەۋە
ئابلۇقەى مۇۋ دىدات، نەك لە دەرەۋە. لەبەر ئەۋەى گورگەكە لە ناۋ
سكى خوددايە، پۈۋەپۈۋە بوۋنەۋەى فرە زەھمەتترە. كەسىك بوۋىيەتە

بهندهی بهنده، بۆ به دهست هینانی نازادی دهکه ویتته په له قازه.
 نهوهی له ژیر کاریگری و فشاری کهسانی ترده مافه کانی له دهست
 دابیت، خه بات دهکات بۆ دووباره گیرانه وهیان. به لام نه وانهی بوون
 به کزیلهی خراپیه کانی ناخیان، زۆر نه سته متره بتوانن پزی پزگار
 بوون بدوژنه وه. نهفس، وهک نه سپه دارینه کهی (ترووفا)، له ناوه وه پرا
 هه لمهت ده بات. کاتیکیش شهیتان و مروغه شهیتانییه کان له
 دهره وه پرا پالېشتی ده کهن، مروغه ده که ویتته حاله تی نه و کزیله یه
 که وتووه ته ناو لیتاوی نهنگی و گوناوه و خراپه کارییه کانه وه.

ئايلا دەتوانىڭ ئەوانەى گىرۆدەى داوى مۆدىلات، غەرەق
خواردنەو، ماددە ھۆشبەرەكان، قومار، بەدپەشتىيى، غەيبەت،
ستەم كردن و پىشوەت وەرگرتنن، بە كەسانى ئازادى خاوەن ماف و
ئىعتىبار ئەژمار بگرين؟

ئىنسان بۇ ئيمان ھىنان ئافرىنراو. ئاسوودەى و خەيال تەتىي
پاستەقىنەى، تەنھا لە ئيمان ھىنان بە خودادا چنگ دەكەوئەت. پزگار
بوونى ئىنسان لە ھەموو جۆرە دىلى و كۆيلايەتتەك و گەشتنى بە
ماف و ئازادىيەكان، تەنھا بەمە دئە دى.

ئىي دىي دەبئەت مەووفى ئەم پۆزگارە ئەم پاستىيە بىيىنئەت. ئەوەى
نابئەت بە بەندەى خودا بە ئازادى ناگات، بەلگە دەكەوئەتە ناو
بئسەرەبەرى و بە شتەوہەكى ئەبەدىي سەرەخۆيى خۆي لەدەست
دەدات. بەئى، ئەگەر ئەوانەى باسى پاراستنى مافى مەووف دەكەن
بەپاستيان بئەت، دەبئەت بەر لە ھەر شتەك بەو دەست بە كار بکەن
كە مەووفەكان بکەن بە بەندەى خودا، بەو جۆرە پزگارى دەكەن لە
بەندايەتتى كردنى شتە بى شومارەكان.

نامەيەکی گراوہ بۆ (کوچوک ئیمرا)

بۆلەکم ئیمرا!

ئەمۇ بە جەرگ بۆ سووتانەوہ تۆم بېرکەوتەوہ، چونکە یەکیک لە
 پۆزنامەکان ئەوہی نووسیووە کە تۆ لەسەر پێیەکی پاست نیت.
 یەکیکی تریان، دەبیرسی: "کوچوک ئیمرا بۆ کوێ دەچیت؟" ...
 چەند پۆزیکیش لەمەوہەر ئەوہم خویندبووہوہ کە لەناو کیشەدا نغزۆ
 بویتە ... ئەگەرچی پەنگە ئەمانە پێوەنان بن، وەڵا من لە ئاست
 ئەوہی کە پەنگە وا بن، دالتەنگ بووم و ویستم لیت بە دەنگ بێم.
 چونکە ئەو دونیای مۆسیقای و فیلمەیی ھایت لەناویدا، چەندین
 ناواری تواندووەتەوہ و وای لێکردوون لە خۆیان وەپس بێن ... لەم
 گۆشەنیگایەوہ، کەسێکی وەک تۆ کە تازە لە تەمەنی ئەوجەوانیدایە،

لە ناوەندیکی وادا، بێگومان پێویستە زۆر وریا بیت. چونکە ئەگەر وای بۆ بچین کە تۆ بەو کەسانە نەتەنراویت کە پاوی شوهرەت و سەرەت دەکەن، زۆر زەحمەتە. ئەگەرچی پەنگە لە باریکی واشدا نەبیت، کە زۆر گۆی لە ئامۆژگاریی بگريت، بەلام من دیسانەو دەمەوی پێت بێژم کە سەرەت و شوهرەت و گشت خۆشییەکانی دیکەى دنیا، کاتین و پادەبوورن، بۆیە شایانی ئەو نین قوربانییان لە پێناویدا بدرێت... هیوام وایە کەسانی گەرەم بەئەزمونی وات هەبن، ئەمانەت بێر بێننەو. هەر هیچ نەبێت دایکە خۆشەویستەکەت، دەتوانیت وەک قیبلەنمایدە پاستییەکانت پێ پێشان بدات. دەخوام، خزم و کەسە نزیکەکانت لەبەر نەکردبێت. هەر وەک ئومێدەوارم ئەو باهۆزە گومراکەرەى ناویانگ کە لەناویدايت، فرێی نەدابیته نێو ئەو لیتاو و گێژاوەى پۆژنامەکان باسی دەکەن.

ئیمرا، من وەک مامۆستایەکی کۆنت، پێم وایە ئەمانەى لێتی داوا دەکەم زیادەپەوی بیت. حەز دەکەم درێژە بەو خۆشەویستیەى نێوانمان بدەین. ئێ خۆ هۆگرى و خۆشەویستى جەماوەریش، هەر بە بەهێزى و هاوسەنگى و پێزگرتنى دابونەریت و ژيانىکى باوەردارانە دەتوانیت درێژە پێدەیت. تەندروستى پۆج و جەستە پەيوەستە بە خۆپەدوورگرتن لەوێ ببیت بە پیاوی فەزىحەتەکان. ئاممان کۆپەکەم! تا پێت دەکری خۆت بەدوور بگرە و هەلێ لە

دەست ئەو ھەمى بېيتە بېيتە خۆشەى سەر زمانى دەزگاكانى
پاگە ياندن... چونكە ھىچ بارودۇخىك بەردەوام نابىت. گشت
ساتەكانى ژيان، پۆژىك دادى دەپرئەو. كە وا بوو، ئەسل واپە لە
بەرانبەر فانىيەكاندا، ئەبەدىي و باقىيەكان ھەلبىژدردىن.

نازانم، ئەم قسە و بۆچوونانەم لە كاتىكدا كە تۆ لە لوتكەى
ناويانگدايت، بە چ جۆرىك پيشوازييان لىدەكەيت؟ بەلام من ئىستاش
تۆ ھەر بەو ئىمرا دلساف و بىخەوشە دەبينم كە لە پۆلى نۆيەمى
بەرپەتەى لە قوتابخانەى (خەزە)دا، وانەى ئاينم پىدەوتەو،
خوازيارم ھەر واش بتبىنمەو.

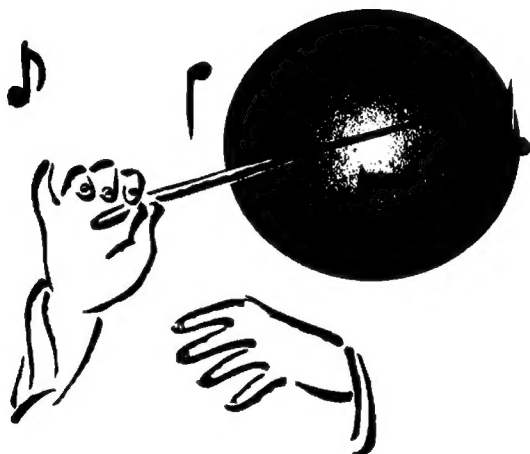
ئىستا كە ئەم دىرپانە دەنووسم، ئەو پۆژەم بىر دىتەو كە يەكەم
جار ھاتىتە پۆلەو. ھاتىت و لەپشتى پشتهو دانىشتىت. زۆر غەرىب
و شەرمن بوويت. ئەو كاتانە ھىشتا فيلمىكت نەبوو بە ناوى «مندالى
نىو ئازارەكان»و. كە لىم پرسىيت لە كۆپو ھاتووى، زۆر
بەئەدەبەو وەلامت داىەو: "لە دياربەكرەو" ... گەرچى پيش
ئەو ھى خۆت بىللىيت، من شوپنەوارى پەرورەدى ئەنادۆلم تىدا بەدى
كردى، ھەر بۆيە ھەر لەو وەختەو كەوتىتە بەر دلم. بەلام تۆ بەھوى
چالاكىيەكانى مۇسقىاوە، كە ھەر لەو سەردەمانەو دەستت پىكردن،
نەتدەتوانى بەتەواوى دەوامى قوتابخانە بكەيت. ھەر بۆيە، بۆم نەلوا
لە نزيكترەو بئناسم. بەلام ئىستاش دلخۆشم بەو گفەى ھىشتا

لهبیرت نه کردووه، که گفتت دا به دهنگه به سۆز و ههست بزوینه کهت، سووره تی (یاسین)م له سه ر کاسیئتیک بۆ تۆمار بکهیت... زۆر دلخۆش بووم به وهی ماوهیه که له مهویهر به و قوتاییانهی سه لامت پیدای ناردبوون، وتبووت که هه ر له سه ر گفته کهی خۆتی. چونکه نه و گفته، لای من له وه رگرتن و پیدانی کاسیئتیک، که لیک مانای زیاتری هه لگرتووه... ده پرسى بۆ؟ له بهر نه وهی که بیستم تۆ هیشتا له سه ر نه و گفتهی، تیگه یشتم که تۆ تا نیستاش په یوه سستی به بیروباوه په که ته وه و هه ر لاله قورئان ده که یته وه و پا به ندى دابونه ریته کانی. خوازیارم له م بۆچوونه مدا به هه له مدا نه بهیت.

ئیمرا! دهنگ خۆشیی به کیکه له گه وره ترین به خشایشه کانی خودای گه وره. پێویسته نه و به خششه ش، به گوێرهی ویستی

به خسه ره که به کار بهینریت. له م گوشه نیگایه وه، داوات لیده که م به
 سه مفونیایه ک بچری که له سه رووی هه موویه وه به ندایه تی کردنی
 خودای گه وه و به جوش هینانی نه و مرقفه به رز و تیگه یشتوانه
 بیت که تویان زور خوش گه ره که. نه نادۆلی غه ریب و غه مگینت له بیر
 نه چیت... نه و دوا مه نزلای هه موومانه، ده با له دهنگی تۆدا، باش
 باش دهنگ بداته وه. با نه وانای گوی له دهنگی تۆ ده گرن، به ره و
 پابواردنی ناشه رعی و سه ره مستی و بی ئومیدی و ههسته
 نازه لیه کان نه چن... به لکو به پیچه وانیه وه، هه ول بده له دلایندا
 ههسته بالاکان و نه وینه پیروزه کان بیدار بکه وه و بانگه یشتیان بکه
 بۆ نه و پاستییانه ی مرقفه ده کن به مرقفه... هه رکاتیگ به نه نجامیکی
 وا گه یشتیت، ده کا شوکرانه ی دهنگه که تت کردوه.

كورتىيەكەي، مۆچيارىيى من بۆ تۆ ئەوئە، ئەگەرچى ناوت
 (كۈچۈك ئىمرا) يە^۱، با ئاكار و مەنە وىياتت گەرە بن. چاوت لەوئە
 بىت ئىمان و پۆشنىرىت زىاد بىكەيت. ئەگەر نا، پۆژىك دادىت ھەر
 ۋەك ئەو كەسانەي سوارچاكي ئەو مەيدانە بوون، ۋەكو لىمۆيەكى ئاۋ
 گوشراۋ، فرى دەدرىتتە لاۋە. ئەوئەي دەمىننەتتە ۋە، تەنھا پابردوويەكى
 پەلەدار و تەماۋى و نووتەك و سىخناخ لە گوناھ. ھەرچى ئايندەشە،
 ئايندەيەكى پەر لە پەستى و بى ئومىدى ... نەكەي لە بىرت بچىت،
 ئەو كەشۋە ۋايەي تىيدايىت، ۋەك خاكىكى لىژ ۋايە بەرە ۋە ھەمو
 خرابىيەك غلۇرت دەكاتە ۋە. ئىمرا گيان! ھەردەم خوۋ بدە ئەو
 كارانەي پەشىمانىيان بەدواۋە نىيە.

لە كۆتايى نامەكەمدا، پىز و خۆشەويستىي خۆمت پىشكەش
 دەكەم و ھىوادارم ھەمىشە بە ئىمرا پىكوپىك و بىقىز و شەرمەكەي
 پۆلى نۆيەمى بىنەرەتى بىتېنمە ۋە...

ۋەھبى ۋەققاس تۇغلۇو

۱- (ئىمراي چۈك - ۋەرگىپ)

پیرست

- ۲ پیشه کی
- ۷ بیباوه پری بانگه شه یه کی بی بنه ما
- ۸ نه و بیباوه پانه ی په ی به باوه پرداریان نابهن
- ۱۴ که سیک نییه دوعایه ک بزانی؟
- ۱۷ پرووناکی هیوا له نیتو دلاندا
- ۱۹ دوو مومیش بو من داده گیر سینیته؟
- ۲۲ بوار نییه بو نکوولی کردن
- ۲۴ چیمان له باوه پرداری ده ست ده که ویت؟
- ۲۶ به نده ی کتیت؟
- ۳۶ خوشه ویستی خودا
- ۳۸ بوچی ناتوانین خودا ببینین؟
- ۶۰ ژماره ی خرمه تکاره کانتان ده زانن؟
- ۷۳ هه موومان ملیار دیرین
- ۷۴ ته م
- ۷۷ پیلاوه که ی عوسمان و هه ستنی یارمه تیدانی یه کتر
- ۸۴ زه کات و سووده کانی
- ۹۵ سووده کومه لایه تییه کانی زه کات
- ۱۰۶ به دودا گه پان، لیپرسین
- ۱۰۹ مروفه چون ده بی به مروفه؟

- ۱۱۳ عومەر سەیفەددین و «یەكەم نوێز»
- ۱۲۵ منداڵە دزراوەكان
- ۱۳۴ ئایا كۆیلا یەتیی نەماوێ؟
- ۱۳۸ نامە یەكی كراوێ بۆ (كوچوك ئیمرا)